

Že tradicionalno kresovanje na predvečer prvega maja – praznika dela – so letos na Gradišču združili s praznovanjem vstopa Slovenije v Evropsko unijo.

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI ...

V nedeljo, 20. junija, bo v Šentvidu pri Stični 35. TABOR SLOVENSkih PEVSKIH ZBOROV. Sodelovalo bo približno 200 zborov iz vse Slovenije, ki nam bodo predstavili gorenjske pesmi. V soboto, 19. junija pa bo koncert zamejskih pevskih zborov.

Sanje rokmetašev SVIŠ-a v letošnji sezoni postajajo resničnost. Vijolični rokmetaši so si namreč krog pred koncem 1. BDRL zagotovili napredovanje v sanjsko prvo ligo. Drugega mesta na lestvici od novincev v ligi seveda nihče ni pričakoval, še manj zahteval, zato je presenečenje toliko večje, slavlje pa še slajše. SVIŠ je celo sezono pridno nabiral točke, odločilno prednost pa si je priboril v boju z neposrednimi tekmeci v zadnjih krogih prvenstva.

str. 22

ŠENTVIŠKO POKOPALIŠČE BURI DUHOVE - seja OS str. 2

ŽUPAN IN SVETNIKI O VARNOSTNIH RAZMERAH V NAŠI OBČINI str. 3

"LIVAR NAJ BO" - intervju s Stanislavom Ostermanom str. 7

LUDVIK KASTELIC - komandir policijske postaje Grosuplje - intervju str. 11

OBČINA
IVANČNA GORICA

Vas vabi na

OSREDNJO SVEČANOST OB OBČINSKEM PRAZNIKU

ki bo v petek, 28. maja 2004,
ob 20.00 uri v Kulturnem domu
v Ivančni Gorici

ŽUPAN
Jernej LAMPRET, prof.

PROGRAM

ob 19.00

• PROMENADNI KONCERT
GODBE STIČNA

ob 20.00

• SLAVNOSTNA PRIREDITEV s
podelitvijo priznanj in nagrad
Občine Ivančna Gorica za leto 2004

- slavnostni govornik: župan Občine
Ivančna Gorica g. Jernej Lampret

• KULTURNI PROGRAM
oblikujejo:

- Moški pevski zbor FIRMUS KD
Zagradec in Dvor

- družina Steklasa

- solist Lojze Peček

- člani KD Josip Jurčič Muljava

- glasbena skupina DON'T ASK

Prijazno vabljeni na prireditve,
posvečene občinskemu
prazniku – 29. maju!

JERNEJEVA MALHA

V noči na 1. maj 2004 se je veliko občanov zbralo na Gradišču, kjer je bila osrednja proslava v občini Ivančna Gorica in kjer smo ob evropski himni razvili tudi zastavo z rumenimi zvezdami.

Vem, da se je tudi vas, spoštovane občanke in občani, ki niste bili prisotni, dohodek na svoj način dotaknil, saj bo sprememba velika. Veliko bo tudi želja in težko dosegljivih ciljev.

Ob tako posebnih trenutkih ima vsak svoje misli in svoj pogled, zato mi dovolite, da se tudi jaz podam v razmišljanje kar z našega Gradišča, od koder je lep pogled po vsej naši občini.

Kako daleč se lahko vidi z Gradišča, naše turistično zanimive pohodne točke, ki geografsko in zgodovinsko izraža našo lokalno zgodovino in daje poudarek pristnosti našega življenja! Ko se ozremo po bližnji okolici, zaznamo velike pomnike za nas, ki smo imeli to srečo, da živimo na prehodu iz drugega v tretje tisočletje, in to srečo – ali če hočete – nesrečo, da smo v dobri petdesetletni zgodovini doživeli toliko sprememb v političnem, gospodarskem in kulturnem življenju, ki so s seboj prinesle tudi veliko nasprotovanja, dvomov in stisk.

V dolini pod nami stoji starodavni mogočni stiški samostan, ki je v menjavi časov ostal neomajen z vrednotami, ki jih prinaša krščanska vzgoja. Tako smo samostan in vsi tisti, ki gradimo kulturne vrednote, že vsa stoletja blizu Evropi in morda tudi sedanji osnovi za združeno Evropo.

Preseljevanje narodov: Ilirov, Keltov, Slovanov, in če hočete tudi tisoč let kasneje balkanskih narodov, kaže na netipičnost in veliko spremembo narodove istovetnosti, pa je vendar ta narod, kljub premikom, ki so bili doseženi z vojnami ali prisilo, ohranil svojo podobo in osnoval svojo kulturno zgodovino, svoj osebnostni kult, svoj ponos in svojo primerljivost na vseh področjih življenja, od znanstvenih do kulturnih dosežkov, in jih je znal preko ljudi dograjevati in vnašati v vsa obdobja narodovih sprememb in hotenj. Vse spremembe pa smo preživel!

Imeli smo bum zgodovino. Izkopane starodavnega virskega mesta pričajo o visoki civilizaciji, ki so jo staroselci na tem kraju gojili že pred tisočletji. Že več kot pred 600 leti je bogata Virida, dobrotnica tega kraja, svoje družinsko deblo Visconti povezovala s severno Italijo in razvito kulturo Evrope. Kdo pravi, da že takrat nismo bili v Evropi?

Spet lahko pogledamo z Gradišča, tja do Radohove vasi in številnih spomenikov druge svetovne vojne, v kateri smo v boju za oblast in svobodo prešli med zmagovalce, pa vendar za sabo pustili slovenski narod, razklan med rodoljube in nerodoljube, med dobre in slabe, med bele in rdeče. Življenje pa je kljub vsemu teklo naprej.

Morda se je prav zaradi teh nesoglasij in v želji, priti iz enounja v petdesetletni umetno zgrajeni tvorbi balkanskih narodov, izgrajevala misel o samostojni Sloveniji. Tudi tu so bile velike spremembe; za nekatere osebnostno neživljenjske, saj je bila misel o enotnosti in bratstvu z enim vodjem tako globoka, da je pustila še danes, po več kot desetih letih, veliko nostalgije. Tudi bližnja Pristava in Medvedjek govorita o spremembi, na katero pred devetdesetimi leti ni mogel pomisliti še tak vizionar.

Sprememb smo torej v sto letih doživeli toliko, da nas zgodovinski spomin pušča tudi naprej negotove v pričakovanju, kdaj in kje bomo obstali. V naravi, kamor spada človek s svojo družbeno potrebo in velikim potencialom in iskanju vedno nečesa novega in težko ponovljivega, je vedno prisiljen v spremembe, v novosti, ki jih želi bolj ali manj prikazati kot korak naprej v razvoju, pa četudi nima prave vizije. Zakaj bi se bali sprememb, saj smo vse preživel!

Gradišče ima svojo zgodovino in zaokrožili smo jo z vstopom v Evropsko skupnost. Vije se modra zastava, ki z vsemi vsebinskimi in simbolnimi akti želi povedati, da smo lahko majhni, pa kljub vsemu bomo s svojim maternim jezikom, svojo zgodovino, sedanjo zavzetostjo in doseženimi rezultati lahko enakopravno živeli z velikimi narodi. Imamo vse, kar naj državotvorni narod ima. Imamo svoje potrditve v rodoljubju, imamo neprecenljivi košček zemlje, ki ga vstavljamo v mozaik Evrope, in imamo dva milijona ljudi, od katerih je odvisna naša bodočnost.

Vse, kar nam lahko da Evropa in kar lahko od nje pričakujemo, je kultura in stvar nas samih je, ali bomo znali spoštovati človekove pravice, ki so temelj evropskega statuta in vseh 450 milijonov ljudi, združenih v Evropi.

Smo na trgu delovne sile in kapitala, smo pred težko preizkušnjo naše modrosti in razuma. Nikoli nam še ni nihče ničesar dal, zato ne pričakujemo, da bomo v materialnem pogledu veliko pridobili na račun bogatejših.

Gotovo pa je, da se bomo morali močno potruditi, da bomo lahko sledili napredni evropski misli o izrabi našega planeta, o evropskih duhovnih vrednotah, vezanih na znane tradicionalne posebnosti, ki smo jih že dosegli in nas skupaj uvrščajo v ta evropski prostor.

Spet smo združeni: brez meja, brez zamejstva, pa vendar enotni in različni hkrati. Težko bo, z dvomi vstopamo, vizija razvoja nam ni popolnoma znana. Zagotovo pa so nam znani evropski akti, ki nas silijo, da se združujemo, po potrebi lahko tudi razdružujemo, da smo različni in potrebni drug drugemu. S takimi pogledi ob spoštovanju prehojene lastne in narodove poti vstopamo v jutrišnji dan, v jutrišnje novo obdobje zgodovine. Smo za spremembe.

Dve zastavi. Obe pomembni, pa vendar prvi poklon velja naši, saj kdor jo pozna, jo spoštuje in verjame vanjo. Drugi naj velja evropskim zvezdam, ki bodo lahko le toliko vzvišene, kolikor bo spoštovana vsaka od nacionalnih. Internacionalizem in združevanje več narodov sta namreč lahko pristna in resnicoljubna le takrat, ko spoznaš, kje si doma in kdo je lahko tvoj sosed.

Gradišče naj nam bo spomin na dan, ko smo stali pred veliko spremembo, pred velikimi dvomi in – če verjamejo ali ne – pred velikim blagostanjem. Kaj bi tamali, saj smo samo ob pogledu z Gradišča do zdaj že vse preživel. Našemu pogledu smo dodali še Evropo.

Župan Jernej

ŠENTVIŠKO POKOPALIŠČE BURI DUHOVE

12. seja Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica je potekala v četrtek, 22. aprila. Na dnevnem redu je bilo več točk, med drugimi tudi razprava o pokopališču v Šentvidu pri Stični. Glede na razvoj zadnjih dogodkov v Šentvidu je bilo videti, da si krajanje krajevnih skupnosti Šentvid pri Stični, Temenica, Sobrače in Dob veliko obetajo od odločitve, ki jo bo sprejel občinski svet.

Župan Jernej Lampret, ki je vodil razpravo o pokopališču, je uvodoma poudaril, da je tematika zelo občutljiva, mnenja posameznikov in KS pa so si nasprotujoča. Tako KS Šentvid kot upravljalec pokopališča zagovarja Odločbo o opustitvi pokopališča v Šentvidu pri Stični, ki je bila soglasno sprejeta leta 1999 (Razlogi, ki so botrovali skrajšanju starega pokopališča oz. sprejetju Odločbe obstajajo še danes), medtem ko so KS Dob, Sobrače in Temenica ter Iniciativni odbor za ponovno odprtje starega pokopališča za »enakovredno uporabo obeh pokopališč«. V omenjenih krajevnih skupnostih je bila izvedena telefonična javnomnenjska anketa, v kateri sta sodelovala 502 krajana. Od tega je bilo 82 % anketiranih za »Spremembo Odloka o zaprtju pokopališča pri cerkvi v Šentvidu pri Stični, tako da bo pokopavanje umrlih na tem pokopališču ponovno mogoče«.

V razpravi je sodelovala večina svetnikov, predstavljeni so bili razlogi (tako čustveni kot racionalni) za odprtje starega pokopališča in možne posledice (vključno s civilnimi tožbami in razveljavitvijo Odloka, ki ga je sprejel občinski svet). Razumsko so bili predstavljeni tudi razlogi proti odprtju starega pokopališča, predvsem s stališča občinskega sveta kot »zakonodajnega« telesa v občini (občinski svetnik naj stoji za tistim, kar sprejme v občinskem svetu) in s stališča KS Šentvid kot upravljavca pokopališča. Nekateri člani KS Šentvid so pripravljene tudi izstopiti iz sveta KS, saj takšen odnos kaže na nezaupanje nad njihovim delom.

Poudarjeno je bilo, da se je treba najprej odločiti kot občinski svetnik in šele potem kot krajan, čeprav je šlo v tej zadevi predvsem za manipulacijo s čustvi ljudi. Kljub pritiskom krajanov na občinske svetnike mora biti sprejeta odločitev dobro premišljena. Župan je po končani razpravi dal na glasovanje predlog, da se začne postopek za dopolnitev veljavne Odločbe o opustitvi pokopališča v Šentvidu pri Stični, in sicer tako, da bo možno pokopavanje na obeh pokopališčih, vendar pod določenimi pogoji. Predlog je bil sprejet, imenovana pa je bila tudi Komisija, ki bo pripravila osnutek, kako naj bi bila Odločba spremenjena. Člani so bili imenovani iz vrst svetnikov, prvi sestanek pa je bil že v sredo, 28. aprila.

OBČINSKE NAGRADE IN PRIZNANJA

Na seji so občinski svetniki sprejeli tudi Odlok o priznanjih in nagradah

Natalija Pavlin

OBVESTILO OBČANOM UPRAVNE ENOTE GROSUPLJE

REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNA ENOTA GROSUPLJE
Oddelek za upravno notranje zadeve
Kolodvorska 2, 1290 GROSUPLJE
Tel.: 01 7810 900 / Fax: 01 7810 919

Upravna enota Grosuplje obvešča občane, da bo po podatkih, ki izhajajo iz računalniške evidence, v letu 2004 potekla veljavnost voznških dovoljenj večini tistih imetnikov voznških dovoljenj, ki so bila izdana v Republiki Sloveniji v prvih treh letih po njeni osamosvojitvi.

Da bi se izognili prevelikim čakalnim vrstam na upravni enoti v mesecih, ko večini imetnikom voznških dovoljenj poteče veljavnost, omogočamo strankam podaljševanje veljavnosti voznških dovoljenj že pred rokom, ko poteče v njih vpisana veljavnost.

Vlogo za podaljšanje voznškega

dovoljenja se lahko odda na sedežu Upravne enote Grosuplje, Kolodvorska cesta 2, v času uradnih ur.

Vlogi za podaljšanje voznškega dovoljenja je treba priložiti voznško dovoljenje, plačati za upravno takso 2.210 tolarjev in za obrazec 10 tolarjev. Če stranka želi voznško dovoljenje zamenjati zaradi vpisa kategorije A-50 km/h, priloži fotografijo in plača za obrazec voznškega dovoljenja 272 tolarjev. Če je za podaljšanje voznškega dovoljenja treba opraviti zdravstveni pregled na Medicini dela, prometa in športa, je treba predložiti pozitivno zdravstveno spričevalo.

Uradne ure:

v **ponedeljek**

od 8. do 12. ure in od 13. do 15. ure

v **sredo**

od 8. do 12. ure in od 15. do 17. ure

v **petek**

od 8. do 13. ure.

Občanom predlagamo, da preverijo veljavnost svojih voznških dovoljenj in pravočasno poskrbijo za podaljšanje.

Nevenka Dolgan, univ.dipl.prav.

NAČELNICA

ŽUPAN IN SVETNIKI O VARNOSTNIH RAZMERAH V NAŠI OBČINI

V naši občini se dogaja čedalje več vlomov v domove, vikende, trgovine, avtomobile, šole; čedalje več je drznih tatvin, pretefov, izsiljevanja, vožnja z neregistriranim avtomobilom pa je postala že del vsakdanjika. Tatovi vseh vrst postajajo vse bolj predrzni. Glede na takšno situacijo vas sprašujemo, kako bi lahko, po vašem mnenju, zagotovili večjo varnost občanov in njihovega imetja?

ŽUPAN ODGOVARJA

Pravo varnost človeku zagotavlja le ustava v demokratični družbi. Še taka zakonodaja ne varuje državljanov, da ne bi bili izpostavljeni nasilju in nezahvalnim situacijam. Koliko je kdo varen in koliko ne, na to vprašanje je zelo težko odgovoriti. Ali so organi pregona opravili dovolj dela ali ne, je še težje odgovoriti. Poznamo slovensko policijo in slovensko sodstvo, ki delujeta v okviru države. Zato bi morali biti vsi državljani varni pred vsiljivci, teroristi in pred vsemi, ki stopajo preko pravic, ki vsakemu izmed nas pripadajo. Dokler bo le eden izmed nas ogrožen in napaden, ne moremo govoriti o naši varnosti. Stvari se lahko izboljšajo. Prav gotovo smo razočarani, da so se policisti umaknili iz našega lokalnega okolja z načelnimi izgovori, da je njihova prisotnost po potrebi lahko takojšnja. Pozabili pa so na tisto najbolj življenjsko gledanje, ki se mu reče zaupanje. Daleč od nas brez imena ne morejo postoriti tistega, kar bi nudili ob obojestranskem zaupanju s prizadetimi občani. Prepričan sem, da naša policija spoznava, da je bila z odhodom policijske enote iz Ivančne Gorice v Grosuplje storjena strokovna zabloda. Vesel sem, da policija išče nove oblike približevanja ljudem, saj bo le tak način vzbudil ponovno zaupanje ljudi. S takim razmišljanjem sem prepričan, da tudi policija pri nas kljub morda dobri samosvoji oceni čuti, da je storila premalo za dober rezultat, potrjen med nami. Biti v lokalnem okolju pomeni, biti seznanjen s problemi, z dobro in slabo platjo, zato niso zaman pozivi k ponovnemu vračanju policijske enote v Ivančno Gorico, saj je prostor delovanja obsežen in zahteven. Zaupanje zagotovo rodi dober rezultat.

Jernej Lampret, župan

SDS

Da je kriminal v porastu, ni značilnost samo naše občine, ampak cele države. Povsem nerazumljivo je torej dejstvo, da smo pred leti v Ivančni Gorici policijsko postajo že imeli, danes pa nič več. Torej je treba, po mojem mnenju, nekaj hitro storiti za varnost občanov. Prvi korak je vrnitev policijske postaje v Ivančno Gorico. To bi morali storiti čimprej. V sodelovanju z državnimi organi se bomo potrudili, da se bo to zgodilo v najkrajšem času.

Hitra rešitev pa je stalno policijsko dežurstvo v Ivančni Gorici.

Menim, da že sama bližina in stalna prisotnost policije marsikoga odvrne od kaznivih dejanj.

Ko bo ponovno vzpostavljena policijska postaja, pa bo treba pripeljati kazniva dejanja do uspešnih rešitev – to je, poiskati in kaznovati povzročitelje kaznivih dejanj.

Pereče je dejstvo, da se veliko občanov vozi z neregistriranimi vozili. Zakon določa, da morajo biti vozila registrirana, policija pa mora spošto-

vanje zakona nadzirati in primerno ukrepati.

Tudi sami krajani lahko veliko prispevamo k varnejši soseski, in sicer tako, da smo pozorni na neznane osebe. Ker se skoraj vsi vsaj na videz poznamo, imamo prednost pred mestnimi soseskami, kjer nihče nikogar ne pozna.

Nazadnje naj ponovno poudarim, kot sem že mnogokrat: starši ste vzgojitelji svojih otrok, in če jih vi učite, kaj je prav in kaj je narobe, tudi »slaba« družba kasneje nima velikega vpliva na otroka, tako da lahko odraste v poštenega človeka.

Frančišek Grabljevec

LDS

LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

Da je vsepovsod čedalje več kaznivih dejanj: vlomov, kraj avtomobilov, pretefov, izsiljevanj, voženj z neregistriranimi vozili, voženj brez vozniških dovoljenj in tudi umorov, je dejstvo, kateremu se ne more izogniti niti naša občina, ki je včasih veljala za »bolj varno«.

Res je, da smo imeli do leta 1995 v naši občini policijsko postajo, ki je danes ni. Imamo samo še policijsko pisarno, v kateri je policist prisoten nekaj ur na teden. Menimo, da se takratno vodstvo policije in Občine ni odločilo prav, ko je dopustilo, da je policijska postaja odšla iz Ivančne Gorice, z utemeljitvijo, da bodo policisti več prisotni na terenu. Res so policisti prisotni na terenu, vendar največ časa in pozornosti namenja-jo merjenju hitrosti in kontroliranju privezovanja z varnostnimi pasovi.

Varnostne razmere v naši občini so se medtem bistveno spremenile tudi na račun izgradnje novega avtocestnega odseka Višnja Gora-Bič. Dejstvo je tudi, da naša občina po velikosti sodi med večje v državi in da v njej prebiva okoli 14.000 prebivalcev. Med njimi so tudi Romi, ki prebivalcem na območju KS Ambrus, Zagradec in Krka večkrat povzročajo velike nevšečnosti; te jih je brez sodelovanja policije in države nemogoče rešiti.

Rešitev vidimo v tem, da Občina nemudoma na Ministrstvo za notranje zadeve naslovi zahtevo za ponovno odprtje policijske postaje, kjer bodo policisti noč in dan prisotni in bodo več pozornosti namenili kontroliranju gibanja in dogajanja izven cestnih površin.

Res pa je, da moramo tudi sami poskrbeti za večjo varnost lastnega premoženja, saj se nemalokrat dogodi, da pustimo svoje domove in avtomobile odklenjene, okna v hišah priprta ... Prilika pa dela tatu ...

Svetniška skupina LDS:

Sonja Maravič, Nataša Lukman,
Marina Koščak, Zdravko Skubic,
Miro Volkar in Jože Rus

N.Si

Nova Slovenija
Krščanska ljudska stranka

Čeprav je bila 26. 8. 2003 sklicana druga izredna seja na temo Varnostne razmere v občini Ivančna Gorica, na osnovi katere smo svetniki sprejeli devet sklepov, pa do danes še nismo dobili poročila o izvajanju slednjih. V prvem sklepu smo zapisali, da mora policija ... »poostri nadzor in ukrepati po vseh pravnih normah pri številnih prekrških, ki so bili do sedaj spregledani.« Na omenjeni seji sem predlagal, naj bo policija na najbolj »kritičnih« točkah v občini prisotna 24 ur na dan. Na mojo pobudo smo nato sprejeli drugi sklep... »da Ivančna Gorica ponovno dobi policijsko postajo« in o zahtevi obvesti Policijsko postajo Grosuplje. Če bi sedaj odgovoril na vaše vprašanje, kako bi lahko zagotovili večjo varnost občanov in občank, lahko povem, da smo svetniki naredili največ, kar lahko naredimo. Sedaj je vprašanje samo izvajanje sklepov z omenjene seje. Upam, da bomo imeli kmalu tudi to točko na dnevnem redu na eni izmed naslednjih sej. Po drugi strani je tudi res, da bodo občani in občanke morali sami poskrbeti za varnost svojih materialnih dobrin. Pravijo namreč, da prilika dela tatu.

Andrej Sekirnik

predsednik OO in svetnik N.Si

SLS

Slovenska ljudska stranka

V naši občini, ki ima približno 14 tisoč prebivalcev in ima strateško gledano lego, kjer se križajo različne poti, je NUJNO, da se občini Ivančna Gorica vrne policijska postaja.

Skoraj ni več dneva, da ne bi bilo vlomov, drznih tatvin in ogroženih življenj. V naši stranki smo se že pri volitvah zavzemali za ponovno odprtje policijske postaje. Nemogoče je, da velikokrat ena sama policijska patrolja istočasno učinkovito opravlja nadzor v treh občinah, kjer je krepko čez 30 tisoč prebivalcev.

Menim, da takih primerov v Sloveniji ni veliko. Z vstopom v EU se bo situacija samo še poslabšala.

Prepričana sem, da se je posledično tudi zaradi ukinitve policijske postaje stanje poslabšalo in se drastično slabša.

Če bo šlo tako naprej, občani naše občine ne bomo več nikjer varni.

Prav tako je nujno, da se spremeni zakonodaja in da policija dobi take pristojnosti, da bo lahko hitro in učinkovito ukrepala. Skoraj pravilo je že, da so lopovi in tatovi, tudi če so odkriti, premalo ali pa sploh niso kaznovani.

V imenu svetniške svetniške skupine SLS:
Milena Vrhovec

PETINTRIDESETIČ BOMO PELI V ŠENTVIDU

Lepo tretjo sončno nedeljo v juniju, ki jo pričakujemo organizatorji Tabora slovenskih pevskih zborov, bodo Šentvidčani letos že petintridesetič pričakali slovenske pevce.

Hodil po zemlji sem naši, je geslo, ki tematsko že peto leto oblikuje program s pesmimi, vzetimi iz posameznih slovenskih regij. Lansko leto smo prisluhnili govoric in posebnosti koruške pesmi, ki je zadonela z vso mogočnostjo po celem slovenskem kulturnem prostoru. Letos bo program izpopolnjen z gorenjsko pesmijo in gorenjskim narečjem, saj bosta povezovalca z vezno besedo dekline in fant z Gorenjske. Vsi pevci so zamisel pokrajinske ponudbe sprejeli izredno ugodno, saj na ta način ponovno odkrivamo, da ima vsako območje svoj obsežen repertoar, svoje posebnosti in hkrati vse tisto, kar duhovno bogati vsakega pevca in poslušalca. Na ta način se odkrivajo pesmi, ki so morda že na robu pozabe, in se približajo tudi pokrajinam, ki so geografsko, zvokovno in narečno odmaknjene.

V treh sklopih bodo posebej moški, ženski in mešani zbori zapeli že naranodele pesmi, kot so Triglav, Po jezeru, Na Gorenjskem je fletno, Pleničke je prala, Rasti rožmarin in druge.

Pevce bo spremljal orkester slovenske policije. Na zborovodskem odru bo, kot že tolikokrat, g. Igor Švara, naš znani zborovodja, dirigent in glasbenik, ki ga poznamo pri nas in po svetu. Scenarij je v okviru programske komisije sestavil g. Stane Peček, duhovni vodja Tabora. Prireditve bo vodila ga. Anica Volkar s povezovalno besedo Urše Langus in Matjaža Konde, ki bosta v narečju povedala, da prihajata z Gorenjske, tam pa bo tudi folklorna skupina, ki se bo zavrtila v gorenjskih oblačilih in plesih Gorenjske.

S finančnimi in organizacijskimi težavami, ki so včasih tako odločilne, da že ne vemo, kako naprej, se srečuje upravni odbor tabora in s tem posamezni zbori, ki prihajajo v Šentvid. S plemenitim dejanjem sponzorjev in kulturnih institucij ter Občine nam za silo uspeva krpiti finančno luknjo, saj se zavedamo, da je slovenska pesem odigrala v vseh obdobjih in v vseh sistemih pomembno vlogo; mislimo, da bo tako tudi sedaj, ko bo naša beseda in naša specifična morala izražati naše korenine in naše tradicije v združenji Evropi. Premalo so

lepe besede, potreben je denar, pa četudi gre za skromno obliko organiziranja, saj je za tak projekt kljub volonterskemu delu obvezen finančni zaloga.

O pomembnosti slovenske pesmi in organizaciji bosta na Taboru spregovorila predsednik Tabora g. Jernej Lampret in direktor Javnega sklada kulturnih društev Republike Slovenije g. Igor Tršar.

Vsi člani upravnega odbora imajo svoje zadolžitve in s pomočjo delovnih domačinov ustvarjajo spodbudno klimo, saj se zavedajo, da je prireditve narodovega pomena in hkrati tudi promocija za Šentvid. Stvari so na pravem mestu, pa tudi ljudje, ki prevzemajo odgovorna področja organizacije, kot so Jože Kastelic, ki vodi tehnično komisijo, Ilija Bregar, ki propagandno usmerja, zelo pomemben pa je prometni varnostni režim in redarstvo, kjer se preko članstva Avto moto zveze šoferjev in avtomehnikov rešijo vse zagate s številnimi avtomobili in avtobusi. Podpredsednik Tabora Franjo Čuček skupaj s pevskim društvom išče najboljše stik s pevci in ob tem tudi poskrbi, da naši gostje in zamejski pevci niso ne lačni ne žejni.

Krajevna skupnost skupaj z društvi pripravi Šentvid privlačen in gostoljuben, saj ob pomoči Turističnega društva in Gasilskega društva pravčasno pripravijo vse krajane, da odpravijo vse, kar ne bi bilo v prid gostoljubnosti in domačnosti.

V Šentvid pevci radi prihajajo. Kljub nekaterim zlobnim mislim, da se s slovensko pesmijo vedno in znova ne odkriva lepote novim rodovom kot pevcem in poslušalcem, kot da je pesem, ki je v narodu, lahko kdaj izpeta. Petintridesetič bomo skupaj. Dajte svoj žar tudi vi, spoštovani krajani in občani. Če ne drugega, je prav, da na dan prireditve ob sprevedu pevcev nagradite njihov prihod z aplavzom. Bodite zmerni v oceni, saj še sam prihod ljudi, ki se celo leto trudijo na pevskih vajah, pomeni drobno priznanje, novo spodbudo in nov prihod v Šentvid, vedno dopolnjen z novimi pevci.

Sponzorji, donatorji, pevci, Šentvidčani – če ne bomo drug z drugim, pesmi ne bo.

Predsednik Upravnega odbora Tabora
Jernej Lampret

PRIREDITVE OB PRAZNIKU OBČINE IVANČNA GORICA V MAJU IN JUNIJU 2004

13. maj 2004, ob 8.30, Muljava	Območno srečanje mladih likovnih ustvarjalcev treh občin, razstava
14. maj 2004, Muljava	Jurčičeva domačija - etno projekt
21. maj 2004, OŠ Stična	Srečanje šahistov ob 40-letnici šahovske dejavnosti na OŠ Stična
30. maj 2004, Krka	28. kajakaški spust po Krki, tradicionalni rekreativni spust po reki Krki od Krke do Žužemberka. Organizator: Kajak kanu klub Krka
27. maj 2004, Muljava	Srečanje pisateljev in novinarjev v čast pisatelju in uredniku Slovenskega naroda Josipu Jurčiču
28. maj 2004, ob 19.00, ob 20.00, Kulturni dom Ivančna Gorica	Promenadni koncert Godbe Stična
29.-30. maj 2004, Muljava	Osrednja svečanost ob prazniku občine Ivančna Gorica - podelitev nagrad in priznanj, kulturni program
1. junij 2004	Tradicionalni pohod po Rimski cesti
6. junij 2004, Lučarjev Kal	Občinsko tekmovanje koscev
14. do 19. junij 2004, Šentvid pri Stični	Kulturni teden - koncerti folklornih, glasbenih in gledaliških skupin
18. junij 2004, Muljava	Premiera Jurčičevega dela Tihotapec v letnem gledališču. Ponovitve 19., 25. in 26. junija ter 2. in 3. julija
19. junij 2004, Šentvid pri Stični	Koncert zamejskih pevskih zborov
20. junij 2004, Šentvid pri Stični	35. tabor slovenskih pevskih zborov

PROBLEMATIKA UREJANJA PROSTORA ZA ŠIRITEV INDUSTRIJSKE DEJAVNOSTI

Glede na različne informacije, ki so bile objavljene v februarški in marčevski številki Klasja v zvezi s problematiko podjetja Akrapovič, je OO LDS Ivančna Gorica zaprosil Ministrstvo za okolje, prostor in energijo za natančnejša pojasnila; dopis v celoti objavljamo.

datum: 7. april 2004

MINISTRSTVO ZA OKOLJE, PROSTOR IN ENERGIJO

g. Jože Novak, državni sekretar

Dunajska 48

1000 Ljubljana

ZADEVA: PROŠNJA ZA POJASNILO

Spoštovani!

V časopisu občine Ivančna Gorica Klasje (št. 2, februar 2004 – prilagamo skeniran članek) je župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret na vprašanje uredništva v zvezi s problematiko širitve dejavnosti podjetja Akrapovič skoraj vso krivdo za dolgotrajne postopke pri pridobivanju ustrezne dokumentacije prevrnil na državne institucije, med njimi tudi na Ministrstvo za okolje, prostor in energijo.

Svetnikov in svetnic Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica doslej namreč župan ni nikoli seznanil s to problematiko in smo za njo izvedeli iz medijev.

Zato vas prosimo, da na županove navedbe v časopisu Klasje odgovorite in tako ovržete ali potrdite županove trditve.

Sonja MARAVIČ l.r.

predsednica OO LDS Ivančna Gorica

ZVEZA: Vaš dopis z dne 7. 4. 2004

Občina Ivančna Gorica je 27. 5. 2003 na MOPE posredovala vlogo za pridobitev mnenja o usklajenosti predloga sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov Občine Ivančna Gorica z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin planskih aktov Republike Slovenije na področju usmerjanja poselitve. Vloga je bila dopolnjena 13. 6. 2003 in nato še 3. 7. 2003. MOPE je v svojem mnenju št. 352-11-5/00 z dne 7. 7. 2003 ugotovil, da je predlog št. 194 – širitev območja za proizvodnjo (Akrapovič) – glede na predložene strokovne podlage z njimi v nasprotju; torej skladnosti z usmeritvami iz prostorskih sestavin planskih aktov RS na področju usmerjanja poselitve ni bilo mogoče ugotoviti. Občina Ivančna Gorica je namreč sama v svojih strokovnih podlagah za obravnavano območje ugotovila prisotnost «zelo pomembne sestavine, ki sooblikuje, omejuje ambient kulturne krajine na zahodu», in tako določila omejitve za širitev območja za proizvodnjo. Občina je torej predlagala širitev območja za proizvodnjo v nasprotju z lastnimi strokovnimi podlagami, v katerih je prepoznala ambientalne kakovosti kulturne krajine na obravnavanem območju.

Občina Ivančna Gorica je 22. 12. 2003 (na MOPE knjižena 7. 1. 2004) posredovala vlogo, s katero je dopolnila prvotno vlogo, in sicer z dodatnimi strokovnimi podlagami in obrazložitvami za

ZADEVA: POJASNILO O PROBLEMATIKI

ŠIRITVE DEJAVNOSTI PODJETJA AKRAPOVIČ

posamezne predloge. Za predlog št. 194 je bil podan nov, zmanjšan obseg širitve proizvodnega območja ter zapisane nove utemeljitve. Z dopolnjenim predlogom se je MOPE v mnenju št. 352-11-5/00 z dne 6. 2. 2004 strinjalo.

Kljub temu pa je MOPE tudi po prejemu dopolnjenih strokovnih podlag za večino predlogov sprememb namenske rabe prostora ugotovilo, da za njihovo utemeljitev niso bile izdelane celovite strokovne podlage v smislu ovrednotenja (analiziranja) obstoječe urbanistične zasnove ter ugotovitve njenih pomanjkljivosti za posamezne dejavnosti. Z razvojem naselja se nujno spreminjajo tudi potrebe po prostorskem urejanju posameznih območij za določeno dejavnost, pa tudi infrastrukturna ureditev na območju celotnega naselja. V predloženih strokovnih podlagah so bile večinoma enostransko analizirane možnosti razvoja za natančno določeno podjetje, medtem ko za razvojne potrebe ostalih podjetij niso bile opredeljene možnosti razvoja. Za širitev urbanistične zasnove bi bilo treba pripraviti strokovne podlage ob smiselnem upoštevanju Navodila o vsebini in metodologiji izdelave strokovnih podlag in prostorskih sestavin planskih aktov občin (NPA – Uradni list SRS, št. 20/85). MOPE je nadalje tudi ugotovilo, da spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin planskih aktov občine v tekstualnem in grafičnem delu niso bile prikazane na jasnem, čitljiv in nedvoumen način, kot izhaja iz 9. člena NPA. Strokovne podlage v večini primerov niso obravnavale obsto-

ječih poselitvenih območij v skladu z drugim odstavkom 5. člena Zakona o urejanju prostora, temveč so se osredotočile le na širitev poselitve na podlagi individualnih pobudnikov. Občini Ivančna Gorica je bilo tudi naloženo, da mora do predložitve vloge za pridobitev sklepa Vlade o usklajenosti sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov občine z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin dolgoročnega plana RS na podlagi 172. člena ZUreP-1 predložiti čistoris sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin planskih aktov, ki se nanaša na sklep Vlade RS o usklajenosti št. 350-00/2000-7 z dne 11. 5. 2000. Občina bi morala na podlagi 15. člena Pravilnika o pripravi prostorskih sestavin dolgoročnih in srednjeročnih družbenih planov občin v digitalni obliki (Uradni list RS, št. 20/2003) to storiti že z dnem uveljavitve pravilnika, to je 7. marca 2003, vendar tega ni storila.

V nadaljnjem postopku mora Občina Ivančna Gorica v konkretnem primeru predloga št. 194 – širitev proizvodnega območja (Akrapovič) – le-tega uskladiti z Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki z njim ne soglaša, ter nato posredovati MOPE vlogo za pridobitev sklepa Vlade RS o ugotovitvi usklajenosti z obveznimi izhodišči prostorskih sestavin planskih aktov Republike Slovenije.

Mojmir Prelog

PODSEKRETAR

Valentina Lavrenčič

DIREKTORICA

ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

Občankam in občanom čestitamo
ob dnevu upora proti okupatorju
in ob
1. maju - prazniku dela
ter vstopu Slovenije
v Evropsko unijo.

Čestitamo tudi k
občinskemu prazniku.

Občinski odbor ZLSD
Ivančna Gorica

ODGOVORNOST DO SLOVENIJE

Dragi državljani in državljanki Republike Slovenije,

Slovenska ljudska stranka je iz odgovornosti do Slovenije zavrnila t.i. tehnični zakon o izbrisanih in glasovala za interpelacijo ministra za notranje zadeve, ker je izdal odločbe brez zakonske podlage. Zaradi naših stališč do problematike t.i. izbrisanih smo bili izključeni iz vlade:

- ⇒ nobena pogodba (niti koalicijska) nas ne more prisiliti, da bi delovali proti interesom Slovenije in vas, državljanov in državljanok;
- ⇒ SLS podpira razvojne in gospodarske projekte, saj je uspešno gospodarstvo najboljša socialna politika;
- ⇒ za SLS so slovenske družine najpomembnejše, kjer so otroci, imajo delo vsi;
- ⇒ SLS se od svojih začetkov zaveda, da je ohranjanje našega podeželja ključno za prihodnost Slovenije, cenimo delo in znoj, s katerim so naši predniki v stoletjih iztrgali polja iz divjine;
- ⇒ mladi so naša prihodnost, zato potrebujejo dostopno, hitro in kakovostno izobraževanje ter pestre zaposlitvene možnosti.

Take zaveze smo odgovorno zastopali v vladi in jih bomo tudi v opoziciji.

S spoštovanjem, Janez Poldosnik

SLS.

Slovenska ljudska stranka, Beethovnova 4, 1000 Ljubljana
Tel: 01 241 88 00, Fax: 01 251 17 41, e-pošta: tajnistvo@sls.si, http://www.sls.si

POKOJNINA

Upokojenec gre v banko
po pokojnino svojo tanko.
Tam spomni se, da je, o, šment!
doma pozabil dokument,
ki pove, da službe nima
in mu pripada pokojnina.
»Če uslužbenka ne bo verjela,
kaj doma bo rekla žena,
da narobe bo, to vem
domov brez d'narja že ne smem.«
Da že star je in ne laže,
to na svoj način dokaže.
Pred okencem odpne si srajco
in pokaže, da pod majco,
ima vse kocine bele,
od starosti osivele.
Uslužbenka mu je verjela
in denarce mu odštela.
Denar doma je žena vzela,
pripombo pa je še imela:
»Tud' invalidnino bi imel,
če še hlače bi odpel.«

T. Drab

LOJZE PETERLE – V EVROPI S SLOVENSKEM SRCEM

Politična pot Lojzeta Peterleta je slovenska in zanimiva. Naj samo naštejemo nekaj njegovih najvažnejših funkcij: soustanovitelj Slovenskega krščansko socialnega gibanja, predsednik Slovenskih krščanskih demokratov, predsednik prve demokratično izvoljene vlade, ki je Slovenijo popeljala v samostojnost, večkratni minister za zunanje zadeve RS in predsednik komisije DZ za evropske zadeve, prvi podpredsednik Evropske zveze krščanskih demokratov, soustanovitelj Nove Slovenije-krščansko ljudske stranke, predsednik Komisije DZ za evropske zadeve, član predsedstva Konvencije o prihodnosti EZ kot edini predstavnik 13 članic kandidat v predsedstvu ter član delovne skupine za trajnostni razvoj pri predsedniku Evropske komisije Romanu Prodiu, opazovalec v Evropskem parlamentu (poslanska skupina EPP-ED) ter podpredsednik Zveze evropskih federalistov.

Kaj vam osebno pomeni politika?

Politiko razumem kot prizadevanje za skupno dobro.

Kaj vam pomeni Evropa?

Čudoviti svet različnosti, ki tolikokrat ni znal živeti v skladu z njimi, da se jih je loteval z vojnami. Enkratni projekt, ki svobodnim narodom omogoča, da živijo v medsebojnem spoštovanju in miru, se demokratično odločajo in prostovoljno sodelujejo.

Najlepši spomin iz vašega zdaj že več kot petnajstletnega političnega delovanja.

Najmočnejši je proglasitev slovenske države, najlepši pa je povezan z edinim »političnim« pismom nepolitičnega dela družine. »Ati, kakorkoli se bo danes zgodilo, mi smo s Teboj.« Saj ni treba veliko ugibati, kdaj se je to zgodilo...

Ste bili kdaj sodelavec Udbe? Ste kdaj pomislili, da bi postali član Komunistične partije?

Ne. Nikoli, pa tudi vprašali me niso.

Na kaj ste v svojem življenju najbolj ponosni?

Na svojo družino in na osamosvojitve Slovenije.

Se strinjate, da se vsa (večno?) odprta vprašanja preteklosti lahko na nek način zaključijo le s spravo, ki je tudi v preteklih letih bila eno izmed ključnih slovenskih vprašanj?

Namesto da tekmujejo z Italijo v novih praznikih in se spominjamo vsak svojih bolečin ali uspehov, bi bilo prav, da bi vsaj zdaj ob prvem maju, ob vstopu Slovenije v EZ, praznovali spravo z Italijo. Reči bi morali: bilo je, kakor je bilo, obžalujemo, da je bilo tako in naj se nikoli več ne ponovi. Pokloniti bi se morali vsem žrtvam totalitarizmov in se z veseljem v srcu zavzeti skupni prihodnosti in sodelovanju.

Podobno velja doma. Slovenska sprava se še ni zgodila, zato se vprašanje preteklosti nezadržno vrača v zavest in v javno razpravo. Četudi je večina nekdanjih akterjev že pomrla. Odprtih moralno-političnih vprašanj, ki jih je pustila za seboj medvojna in povojna revolucija oz. totalitarno delovanje komunistov, ne bo rešila biologija. Rešila jih bo etična in politična zrelost, ko bo do nje prišlo. Očitno tega ne bomo sposobni pred prvim majem. Še več: edini narod na svetu bomo, kjer si je neka parlamentarna večina dovolila tako nepietetno oblast nad mrtvimi, da je z zakonom določila, kaj mora biti zapisano na spomenikih v njihov spomin. Kot Trg republike, na katerem smo junija 1991 proglasili samostojno državo, še vedno krasí spomenik revoluciji in predsedniško palačo še naprej varuje spomenik revolucionarju Kidriču (namesto padlemu za samostojnost Slovenije npr.), tako na spomenikih žrtvam revolucije ravno revolucija ne sme biti omenjena. Kot da bi bile krive puške, ne pa tisti, ki je streljanje

brez sodbe naročil. Ker je tako, naš 1. maj ne bo povsem evropski.

Katere vrednote so temeljne za sodobnega evropskega politika?

Tiste, ki so omogočile uresničitev doslej najbolj uspešnega mirovnega in političnega projekta v svetovni politični zgodovini. Evropska skupnost se je začela tako, da so se njeni očete Schumann, Adenauer, De Gasperi in drugi zedinili za temeljne vrednote in načela bodoče skupnosti. Na sam začetek in vrh so postavili dostojanstvo človeka in narodov. Od tod izhaja spoštovanje identitet in politika enotnosti v različnosti. To je trajno izhodišče EZ. Tudi načelo solidarnosti in socialno-tržne ekonomije je povezano s tem. EZ je bila uspešna in privlačna, ker je bila pozorna do tistih, ki so imeli manj. Temeljnih vrednot in načel zaradi širitve ni treba spreminjati, pač pa jih dosledno upoštevati v EZ 25 držav članic.

Vsak evropski politik je od nekdaj. Evropskost ne pomeni odpovedi lastnemu, nacionalnemu, identiteti, ampak uresničevanje le-tega v širšem okviru, v večji skupnosti. Zato mora evropski politik, če hoče svoji državi dobro, želeti dobro vse skupnosti. Evropsko je tisto, kar vsem pomaga k napredku – drugo so stari, nacionalni egoizmi.

Kakšen je profil idealnega evropskega poslanca? Znanje jezikov, strokovna podkovanost, sposobnost komunikacije, umeščenost v nek zgodovinski prostor, jasni cilji?

Prvo je: biti to, kar si. Evropo bogatimo s svojo različnostjo. S ponosom in samozavestjo, brez manjvrednostnih in večvrednostnih kompleksov.

Ne poznam idealnih, poznam pa precej zelo dobrih evropskih poslancev. Vsi imajo jasno identiteto, izrazito osebnost in izražajo jasno politično voljo. Interese narodov in držav, iz katerih izhajajo, umeščajo v evropski okvir in s to njimi uspešni tako, da mislijo na celoto.

Podkovanost v temah in dobro znanje vsaj dveh svetovnih jezikov spada v predpostavke.

Kaj bi slovenskega ponudili vsem evropskim državam in kaj je tisto, kar bi najraje skrili?

Slovensko pesem in podjetnost, veliko lepote, dober cviček in neoporečen med. Kakšno preočito pritlehnost in kakšno nepotrebno stokanje bi pa res skrili.

V intelektualnih krogih je še veliko pomislekov o Evropi. Znova in znova se pojavljajo strahovi o tem, kako težko bo v prihodnje ohraniti narodno samobitnost. V čem bi lahko bil tak strah upravičen?

Podobne strahove so imele tudi druge manjše države članice, ki so vstopile v Zvezo pred nami. Druga za drugo so izkusile in dokazale, da njihova identiteta ni ogrožena zaradi vrednot, načel in pravil same Zveze. Pravzaprav so svoje identite-

te okrepile – tudi s pomočjo gospodarskega razvoja. Drugo pa je vprašanje, kakšen je odnos do naše identitete doma, kakšna je recimo naša domovinska in državljanška ter narodna vzgoja. Nekaterim je tuje in odveč vse našeto, čeprav bi glede identitete potrebovali prav to. Z identiteto bomo vzdržali, če jo bomo doživljali kot vrednoto. Tudi tega ne moremo naročiti v Bruslju.

Zakaj strah? Del odgovora vidim v strašnju tistih, ki jim naša odločitev za vstop v EZ ni všeč, drugi del bi bil lahko povezan z nepoznavanjem kulturnih temeljev, iz katerih živi EZ z enotnostjo v različnosti. Vtis pa imam, da je strahov vse manj.

Kaj se bo torej spremenilo po 1. maju 2004?

Nič. Nikamor ne bomo odšli, nihče nas ne bo zasedel, le druga pravila bodo začela veljati. O nekaterih področjih, na primer o kmetijski politiki, prostem pretoku kapitala, ljudi in blaga, ne bomo več odločali v slovenskem parlamentu, ampak predvsem ali samo v bruseljskem. Tudi schengenska meja ne bo začela takoj delovati.

Kako bosta urejena zdravstvo in izobraževanje? Bomo imeli v vseh državah Unije enake pravice kot doma?

Šolstvo, vzgoja, kultura, večina socialne politike, zdravstvo, šport in javna uprava ostajajo na ravni nacionalne politike. Nihče iz Bruslja nam ne bo rekel, kaj se morajo otroci učiti v šolah. To je naša stvar, obstaja pa volja, da bi imeli nekaj skupnih vsebin v zgodovini, ne da bi bili prizadevati naša suverenost ali identiteta. Potem so še skupni projekti, kot je Erazem, ki na primer pomeni, da začne študirati v Ljubljani, nadaljuje v Berlinu in konča v Londonu. Milijon študentov v Evropi je lani sestavljal študij z več univerzami.

Vas lahko torej vprašamo, kdaj se bodo začeli v Bruslju tečaji slovenščine?

Seveda, septembra 2004.

Pred kratkim ste ponovno prejeli dve laskavi nagradi: mednarodno nagrado Josef Krainer so vam v Gradcu podelili 19. marca, 21. marca pa ste bili na kongresu Združenja evropskih federalistov v Genovi izvoljeni za podpredsednika. Kakšni občutki vas prevajajo ob takih priznanjih?

Nikoli nisem delal zase. Delam za Slovenijo, za združeno Evropo, za mir v svetu. Nagrade so potrdilo tega dela.

Na novinarski konferenci v Dolenjskih Toplicah ste se v tednu boja proti raku zavzeli za celostno in celovito reševanje vprašanja zdravja, ki postaja tudi v naši družbi eno izmed osrednjih vprašanj.

V mojem boju za zdravje sem po številnih srečanjih z bolnimi in zdravimi oz. ozdravljenimi ter po branju obsežne literature poglobil osebni pogled na vprašanje zdravja in prišel do prepričanja, da je rešitev tega ključnega družbenega vprašanja odvisna predvsem od tega, kako bo najprej vsak sam skrbel za svoje zdravje. Očitno je, da bo državna zdravstvena blagajna še dolgo prekratka, da bi lahko pokrivala vse večje potrebe zdravstvenega sistema ob znanih trendih bolezni, ki jih verjetno ni mogoče znižati v kratkem času. Vprašanje bi bilo enostavno, če bi ga lahko rešilo ministrstvo za zdravje oz. denar.

Potreben je celovit in dolgoročno naravnani pristop, v katerem bodo sodelovali vsi glavni dejavniki države, stroke, civilne družbe. V vladi bi moralo vprašanje zdravja postati skrb vse vlade, ne samo ministrstva za zdravje, še posebej resorjev za šolstvo in znanost, socialo in družino, gospodarstvo, kmetijstvo in okolje. Veliko vlogo pri tem imajo: družina, mediji ter Cerkev in druge verske skupnosti.

Ne samo v Sloveniji, tudi v celi Evropi (z razlikami sicer) in v Ameriki je zdravstveno stanje slabo. Vse bolj se utrjuje prepričanje, da je za to kriv napačen način življenja, še posebej napačen odnos do hrane.

Veliko je mogoče storiti za zdravje že s spremembami v osebnem načinu življenja, ki ničesar ne stanejo ne posameznika

ne države. Državi bi se dolgoročno zelo izplačalo, če bi drugače kot doslej podprla programe s področja preventive.

Tega vprašanja ne kaže gledati v predvolilni luči, niti ne skozi teden boja proti raku. Potrebna bodo desetletja trdega dela, da bomo z združenimi naporii lahko trende obrnili v smeri: več zdravja.

Želim si, da bi ta cilj podprli močno in na široko, rekel bi plebiscitarno – vsaj tako, kot smo podprli našo pot v Evropsko zvezo.

Nekateri pravijo, da je velikih slovenskih tem zmanjkalo. Ne bo držalo, zdravje je gotovo ena izmed njih in tako ali drugače zadeva slehernega med nami.

Le zakaj bi moral umreti bolan in v trpljenju, se je pred nekaj stoletji spraševal sloviti Benečan Carnero, ki je bil pri štiridesetih tik pred tem, da umre. Po odločitvi za spremembo življenjskega stila in odnosa do hrane je ozdravel in živel še 62 let!

S tem je tesno povezano vprašanje posta ...

Post? To je pot k več zdravju in k višji kakovosti življenja – za dušo, telo in duha.

Ko sem se začel leta 1978 sistematično redno postiti, sem bil bela vrana, za marsikoga čudak. Na moj račun je tedaj padlo kar nekaj pikrih. Danes pa je post na široko sprejet, v nekem smislu postaja že skoraj moda. Ne mine dan, da me ne bi kdo nagovoril v zvezi z njim. Še posebej pa me veseli, da mi vse več ljudi poroča o dobrih izkušnjah s postom. Nekaj se premika.

Kristjani s postom ne bi smeli imeti posebnih težav. Pomislimo samo na vlogo posta v svetem pismu. Poglejmo, kako se je postal Jezus, kako puščavniki in kako prepričljivo in vztrajno je postno izročilo v krščanstvu in drugih verah.

Danes ljudje gledajo na post čedalje manj skozi zapoved, ampak bolj skozi zdravje in vse bolj kot možnost, ki človeka zbližuje s samim seboj in z Absolutnim. Škoda se mi zdi, da te čudovite pomoči za celega človeka Cerkev ne uspeva predstaviti v bolj moderni luči.

Post mi je pomagal tudi ob boleznih, s katero sem se soočil in jo premagal. Prepričan sem, da mi je ob zdravlilu in molitvi pomagal v boju proti raku tudi šesttedenski sadni post (Ob tem sem precej spremenil življenje in mu dodal veliko več meditacije, sprostitivnih vaj, gibanja, molitve, sadja in zelenjave – zlasti česna, zelja, brokolija, ter cvetni prah, ki ga redno uživam). Po tej izkušnji – počutim se dobro, delam stoodstotno, energije mi ne zmanjka – mi post pomeni še več in ga doživljam kot posebno pozornost Stvarnikovo do človeka (in živali: tudi te se postijo!).

Nekoč me je malce motil kot zapoved, danes pa razumem, zakaj ga je Cerkev povzdignila na raven zapovedi. Cerkev je "zapovedala" dobro. Kaj ni to nekaj podobnega kot kakšno obvezno cepljenje, ki ga "zapove" država?

Po mojem času posta šele prihaja, ker vse bolj ugotavljamo, da bomo morali ob naraščajočem številu težkih bolezni nekaj storiti zase, nekaj sprementiti. Post je kraljevska pot v spremembo in v več zdravja, odprta vsakemu, brez naročilnic, čakalnih vrst in modrih kuvert.

Kdor se zanjo odloči, mu svetujem, da se prej o njej dobro pouči. Literature in svetovalec je danes tudi v Sloveniji dovolj.

Kaj pa glasba? »Če boste prihodnje poletje v Bruslju, nikakor ne bodite presenečeni, če bo bradati mož pred vašim najljubšim barom množično igral evropsko himno na orglice, nato pa se bo izkazalo, da je to nekdanji slovenski premier in morda prihodnji predsednik Evropskega parlamenta.« je o Vas zapisal European Voice.

Glasba mi je od nekdanj poseben pri srcu. Že kot otrok sem se sam naučil igrati orglice na paši, v študentskih letih pa so seveda prišli na vrsto tudi ansambli. Že kot študent sem začel peti v APZ Sv. Cecilije pod vodstvom dirigenta Tomaža Tozona, nato pa vrsto let v zboru Anton Foerster, ki sem ga tudi soustanovil. Vmes pa sem, ker so se pojavile neke posebne težave na glasilkah, opravil pri prof. Jasni Sfiligoj Spiller še šolo solo petja. Moj najbolj priljubljeni instrument? Harmonika, da o orglicah, ki tako vznemirjajo nekatere v Sloveniji, ne govorim ... Z veseljem pa posežem tudi po drumlci, enem najstarejših evropskih instrumentov.

Menda ste zaigrali na orglice na praznovanju rojstnega dne Otta von Habsburga in

edini pripravili do petja komisarja Verheugna v Movii, ko ste zaigrali na harmoniko ...

Glejte, to ni zadeva taktike, to je moja narava. Kar zadeva orglice (harmonike v Bruslju še nisem igral), vabim tiste, ki mislijo, da se z njimi dela v politiki, vsaj na kratek tečaj – zagotavljam vam uspeh. Ko sem Ottu von Habsburgu v družbi več kot dvesto evropskih poslancev ob njegovih devetdesetletnici zaigral evropsko himno, se mi je zahvalil po slovensko! Pristnost je tudi v politiki zelo pomembna.

Avgusta lani ste našo kranjsko sivko popeljali v areno svetovnega čebelarstva in ... spet uspeh! Kje so skrivnosti tega uspeha?

Morda prav pri enostavnem dejstvu, da čebelarstvu pravimo poezija kmetijstva in je bilo med Slovenci od nekdanj posebej spoštovana gospodarska dejavnost. Čebelarji so pri nas zelo cenjeni zaradi dobrodejnih čebeljih pridelkov. A vi sprašujete po svetovnem čebelarskem kongresu v Ljubljani: Apimondijo je obiskalo več kot 6000 čebelarjev iz 94 držav vsega sveta in je močno promovirala Slovenijo, še posebej pa našo čebelo – kranjsko sivko, ki slovi po svoji kakovosti v svetovnem merilu. Kaže, da se bo zaradi Apimondije začel v Sloveniji razvijati posebni čebelarski turizem. Mimogrede – prvi strokovni učitelj čebelarstva v nekdanji monarhiji je bil Anton Janša iz Breznice na Gorenjskem. Postavila ga je cesarica Marija Terezija.

Malo za šalo, precej pa zares: slovenski (svoj) med sem promoviral tudi v Bruslju, ko sem ga razdelil članom predsedstva Konvencije o prihodnosti Evrope. Predsednik Konvencije in bivši predsednik Francije – Valéry Giscard d'Estaing – je tudi sam čebelar, redki pa vedo, da tudi on čebelari s pridnimi kranjskimi sivkami. Z njimi ga je oskrbel v Franciji živeči slovenski čebelar Lojze Ivanec.

In ob vsem tem res ostaja čas za kolo? Drži, da hočete peš po romarski poti v Santiago de Compostela?

Ah, kolo! Desetletja že, od študentskih časov naprej, praviloma v začetku avgusta, opravi daljšo turo po Sloveniji ali po sosednjih pokrajinah Avstrije, Italije in Madžarske. Leta 1994 sem kot zunanji minister z mlado slovensko kolesarsko družino prikolesaril tudi do Krakova, Auschwitza in papeževga rojstnega kraja Wadovice. Večkrat sem se odpravil v Dolomite, v posebno zadovoljstvo pa so mi poti po slovenskem zamejstvu. S prijatelji sem večkrat obvozil slovensko severno in zahodno mejo, skočil na Djekše, na Matjuri, se zapeljal do Gračca, do Ogleja, na Učejo ... Posebej rad se vozim za Ziljo in Dravo. Pa ne gre samo za utrjevanje in mučenje mišic. Leto za letom so nas kolesarje pozdravljali v Režiji, kjer smo pokosili kar nekaj bregov: Da se ne bi šli samo zijajoči turizem!

Hoja pa mi je v posebno veselje. Rad imam daljše pešpote. Na Brezje grem najraje za konec kakšnega daljšega posta, na Švedskem sem se predlanskim čez noč, ob polarnem siju, odpravil od Stockholma do Uppsale ... Res si želim, da bi vendar kdaj doživel tudi čas, ki bi mi omogočil romanje v Kompostelo.

O Vas so napisali, da ste v bistvu samotar. Ali to res drži?

Ne vem, če ima samotara opraviti samo s samotarstvom. Vsi potrebujemo tudi neke samotare. Ko ste v tišini in sami s seboj, se sprostite, na plan pridejo stvari iz podzavesti, marsikaj se uredi, razčisti ... Rad grem sam v hribe ali letet – oboje je samotno početje, a pomaga h kakovosti odnosa do drugih, po tem grem še raje med ljudi.

Kaj je za vas uspeh?

Živeti tako, da lahko mirno spiš.

Ste veren človek. Tudi konzervativen?

Mislím, da sem veren.

Tudi konzervativen?

Konzervativen do trajnih vrednot in načel.

Kako uspete organizirati svoj prenatrpani delovni dan?

Uredim ga v obvladljive odmerke po prioritetah.

Po čem si želite, da bi se vas ljudje spominjali?

Po poštenem delu za slovensko stvar.

Z Lojzetom Peterletom se je pogovarjal:

Andrej Sekirnik
predsednik OO.N.Si Ivančna Gorica

VOLITVE POSLANCEV IZ REPUBLIKE SLOVENIJE V EVROPSKI PARLAMENT 13. 6. 2004

Predsednik Republike Slovenije je razpisal volitve 7 poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament. Odlok je objavljen v Uradnem listu RS, številka 29/04.

Poslance v Evropski parlament se voli za dobo petih let na podlagi splošne in enake volilne pravice, neposredno in s tajnim glasovanjem. V Republiki Sloveniji se poslanci izvolijo na podlagi list kandidatov, po proporcionalnem načelu. Mandati se med liste delijo po d'Hondtovi metodi. Območje Republike Slovenije je 1 (ena) volilna enota.

V istem obdobju, od 10. do 13. junija 2004, bodo potekale volitve v Evropski parlament tudi v 24 članicah Evropske unije. Vsaka država – članica Evropske unije – ima z nacionalno zakonodajo urejen volilni sistem za izvolitev poslancev v Evropski parlament, ki se jih voli na njenem območju.

Volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament ureja Zakon o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament (Uradni list RS, št. 96/02 in 22/04 – v nadaljevanju: ZVPEP).

Volitve poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament vodijo in izvajajo volilni organi, imenovani po ZVDZ. To so Republiška volilna komisija, volilne komisije volilnih enot, okrajne volilne komisije ter volilni odbori (4. člen ZVPEP).

VOLILNA PRAVICA

Pravico voliti in biti voljen za poslanca iz Republike Slovenije v Evropski parlament ima oseba, ki bo najpозnejše 13. junija 2004 dopolnila 18 let starosti in ki je državljan Republike

Slovenije (ne glede na stalno prebivališče) ali državljan katere izmed drugih 24 članic Evropske unije (s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji in če je vpisan v evidenco volilne pravice teh oseb).

Pravice voliti in biti voljen za poslanca iz Republike Slovenije v Evropski parlament nima državljan Republike Slovenije, ki stalno prebiva v kateri izmed preostalih 24 članic Evropske unije in uresničuje volilno pravico za volitve v Evropski parlament v državi stalnega prebivališča.

UREŠNIČEVANJE AKTIVNE VOLILNE PRAVICE

Pravico voliti uresničuje volivec osebno, z glasovanjem. Nihče ne more glasovati po pooblaščenju.

V postopku volitev poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament se bo izvedlo:

- splošno glasovanje na voliščih v Republiki Sloveniji, 13. 6. 2004;
- predčasno glasovanje 8., 9. in 10. 6. 2004 – od 9. do 17. ure na sedežu OVK, Kolodvorska 2, Grosuplje (upravna enota)
- glasovanje po pošti na območju Republike Slovenije za osebe, ki bodo 13. 6. 2004:
 - v bolnišnici ali zdravilišču;
 - v domu za starejše občane, pa nimajo stalnega prebivališča v domu;
 - na služenju vojaškega roka;
 - na prestajanju kazni zapora ali v priporu in bodo najpозnejše do 06.06.04 vložile zahtevo za tako glasovanje pri okrajni volilni komisiji;
 - č) glasovanje na domu 13. 6. 2004 za osebe, ki zaradi bolezni ne bodo

mogle priti na volišče, če bodo najpозnejše v četrtek, 10. 6. 2004 sporočile okrajnim volilnim komisijam, da želijo glasovati na domu.

Andrej Struna, tajnik OVK

SESTAVA OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE GROSUPLJE

4. VOLILNA ENOTA

3. VOLILNI OKRAJ

Sedež: Kolodvorska 2, Grosuplje,

tel.: 7810 917, 7810 910

fax: 7810 919

PREDSIEDNIK:
FRANC KRIVIC
NAMESTNICA PREDSIEDNIKA:
KATARINA MAROLT KURET

ČLANICA:
ALJA GABRIJEL
NAMESTNICA ČLANICE:
MALČI ŽITNIK

ČLAN:
BOJAN ZUPANČIČ
NAMESTNICA ČLANA:
MAJDA KADUNC

ČLAN:
JANEZ DOLINŠEK
NAMESTNIK ČLANA:
DAVORIN KASTELIC

TAJNIK OVK:
ANDREJ STRUNA
NAMESTNICA TAJNIKA:
DRAGICA URBAS

V LETU JUBILEJEV IN PRIDRUŽITVE K EVROPSKI UNIJI

Pri nas in drugod po svetu je že od davnega v navadi, da pomembnim dogodkom posvetimo primerno pozornost in poskrbimo za ohranitev spomina nanje. Po nenavadnem naključju se bo ravno v letošnjem letu zvrstilo veliko stvari, ki ne bodo smele iti mimo nas neopažene. Nekaj dogodkov bo pomembnih zgolj za nas, občane naše občine, nekaj pa jih bo segalo preko vse domovine in še dlje. Med slednjimi je zagotovo na prvem mestu uradna pridružitve naše države k združbi evropskih narodov z imenom Evropska unija. Ta dogodek je še posebej pomemben zategadelj, ker smo se Slovenci prvič, odkar smo se zavedli svoje narodne pripadnosti, zavestno odločili za politično in ekonomsko povezavo v širšem evropskem prostoru. Vse dotlej so nas brez naše volje pripenjali k različnim političnim tvorbam tuji skrbniki.

Med domačimi dogodki bomo primerno pozornost posvetili številnim jubilejem. Sledimo jim po kronološkem zaporedju: 600-letnica smrti Viride Viskonti (dobrotnice s Pristave), 160-letnica rojstva pisatelja Josipa Jurčiča, 50-letnica naše livarne, 10-letnica Občine Ivančna Gorica in 10-letnica našega domačega časnika Klasje. Poleg naštetega bomo v posameznih krajevnih skupnostih počastili še jubileje naših lokalnih skupnosti, organizacij in društev. Med jubilarji te vrste je tudi Turistično društvo Ivančna Gorica, ustanovljeno pred štirimi desetletji pod imenom Turistično olepševalno društvo. Na ta dogodek smo pri društvu mislili že nekaj let in se nanj pripravljali. Med drugim smo načrtovali postavitev spominskega znamenja, ki bi trajno ohranjalo spomin na letošnje dogodke in jubileje in hkrati prispevalo k lepši podobi kraja in okolice.

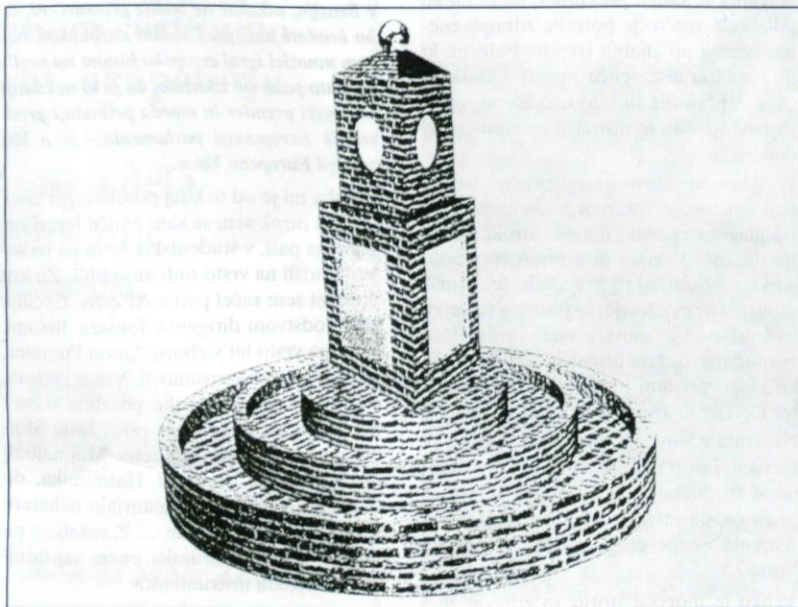
Za uresničenje omenjenega načrta je društvo varčno gospodarilo in prihranilo

nekaj finančnih sredstev, ki pa ne bodo zadoščala za najnujnejše izdatke. Zato bomo prosili za pomoč in splošno naklonjenost tudi druge jubilarje v kraju: domačo krajevno skupnost, livarje v naši najstarejši tovarni in občino. Slednja je že pred pobudo turističnega društva sama iskala načine, kako bi trajno ohranila spomin na pomembne dogodke v letošnjem letu.

Spominsko znamenje bo z osnovnim sporočilom simbolično izhajalo iz vode, življenjsko pomembne tekočine, zato bo imel objekt na zunaj podobo dekorativnega vodnjaka. Njegove razsežnosti bodo, kolikor bo mogoče, temeljile na naravnem gematričnem številu vode. To je število tri in njegovi mnogokratniki. Likovni izrazi bodo dosledno sledili domači

naravni in kulturni dediščini, povezani z vodo. Tudi v snovnem pogledu bosta poleg vode zastopana le domača gradniska: kamen in železo. Oba imata v naših predelih bogato tradicijo, segajočo daleč nazaj v halštatsko dobo. Več o simboliki vodnega znamenja bomo lahko prebrali v posebni knjižici, ki bo izšla ob njegovi postavitvi. Pomanjkanje čiste vode postaja vedno večji svetovni problem. Zato tudi Evropska unija, h kateri pravkar pristopamo, postavlja to vprašanje na prvo mesto. Postavitev našega »vodnega znamenja« bo skupaj z naravovarstvenimi dejanji, ki bodo sledila, svojevrsten lokalni prispevek k splošnim prizadevanjem v Evropi.

L S

Idejni osnutek spominskega znamenja, še brez okrasnih in dodatnih simbolnih sestavin. Znamenje bo stalo v parku pred podružnico Ljubljanske banke v Ivančni Gorici.

Republika Slovenija
OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA GROSUPLJE
4. volilna enota, 3. volilni okraj

Številka: 008-7/04
Datum: 9.4.2004

Na podlagi 4. člena Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament (Uradni list RS, št. 96/02 in št. 22/04), skladno z Odlokom o razpisu volitev poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament (Uradni list RS, št. 29/2004) je Okrajna volilna komisija Grosuplje sprejela naslednji

SKLEP

O DOLOČITVI VOLIŠČ IN NJIHOVIH OBMOČIJ

I.

Za izvedbo volitev poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, ki bodo 13.6.2004, je Okrajna volilna komisija Grosuplje na seji dne 9-4-2004 določila naslednja volišča in njihova območja:

zap. št.	oznaka volišča	ime volišča	sedež volišča	območje volišča
31.	403032	KULTURNI DOM IVANČNA GORICA I.	Sokolska ul. 4, Ivančna Gorica	Ivančna Gorica
32.	403033	KULTURNI DOM IVANČNA GORICA II.	Sokolska ul. 4, Ivančna Gorica	Mrzlo Polje, Mleščevo, Škrjanče, Gorenja vas, Veliko Črnelo, Malo Črnelo, Vrhpolje pri Šentvidu, Malo Hudo, Stranska vas ob Višnjici, Spodnja Draga

33.	403034	KULTURNI DOM MULJAVA	Muljava 20	Muljava, Potok pri Muljavi, Oslica, Leščevje, Mevce, Velike Kompolje, Male Kompolje, Bojanji Vrh, Velike Vrhe, Male Vrhe, Sušica, Trebež
34.	403035	KULTURNI DOM STIČNA	Stična 11	Stična, Gabrje pri Stični, Mala Dobrava, Vir pri Stični
35.	403036	GASILSKI DOM METNAJ	Metnaj 2	Metnaj, Mala Goričica, Poljane pri Stični, Planina, Osredek nad Stično, Debeče, Obolno, Mekinje nad Stično, Dobrava pri Stični, Pristava nad Stično
36.	403037	MESTNA HIŠA VIŠNJA GORA	Višnja Gora, Mestni trg 21	Višnja Gora, Stari trg, Dedni Dol, Peščenik, Podsmreka, Polje pri Višnji Gori, Spodnje Brezovo, Velika Dobrava, Zgornja Draga
37.	403038	GASILSKI DOM KRIŠKA VAS	Kriška vas 10	Kriška vas, Pristava pri Višnji Gori, Nova vas, Zavrtče
38.	403039	LOVSKI DOM VRH PRI VIŠNJI GORI	Vrh pri Višnji Gori 38	Vrh pri Višnji Gori, Leskovec, Gorenje Brezovo, Kamno Brdo, Sela pri Višnji Gori
39.	403040	KULTURNI DOM ŠENTVID I.	Šentvid pri Stični 70	Šentvid pri Stični, Pristavlja vas, Grize, Petrušnja vas
40.	403041	KULTURNI DOM ŠENTVID II.	Šentvid pri Stični 70	Velike Češnjice, Male Češnjice, Veliki Kal, Mali Kal, Šentpavel na Dolenjskem, Zaboršt pri Šentvidu, Glogovica, Velike Pece, Artiča vas, Radohova vas, Grm, Selo pri Radohovi vasi
41.	403043	GASILSKI DOM DOB	Dob 8	Dob pri Šentvidu, Breg pri Dobu, Pokojnica, Škoflje, Boga vas, Podboršt, Sela pri Dobu, Rdeči Kal, Sad, Male Pece
42.	403044	GASILSKI DOM HRASTOV DOL	Hrastov Dol 20	Hrastov Dol, Trnovica, Lučarjev Kal
43.	403045	DOM KRAJANOV TEMENICA	Temenica 2 A	Temenica, Čagošče, Dolenja vas pri Temenici, Praproče pri Temenici, Pungert, Videm pri Temenici, Bukovica, Šentjurje, Bratnice, Breg pri Temenici, Male Dole pri Temenici, Velike Dole pri Temenici
44.	403046	KULTURNI DOM AMBRUS	Ambrus 33	Ambrus, Kamni Vrh, Kal, Primča vas, Višnje, Bakrc, Brezovi Dol

45.	403047	GASILSKI DOM ZAGRADEC	Zagradec 11	Zagradec, Fužina, Malo Globoko, Male Rebrce, Velike Rebrce, Breg pri Zagradcu, Grintovec, Dečja vas, Kuželjevec, Češnjice pri Zagradcu, Tolčane, Valična vas, Marinča vas, Veliko Globoko, Gabrovka pri Zagradcu, Kitni Vrh
46.	403048	DRUŽBENI CENTER KRKA	Krka 1 d	Krka, Gradiček, Ravni Dol, Podbukovje, Laze nad Krko, Veliki Korinj, Mali Korinj, Krška vas, Znojile pri Krki, Trebnja Gorica, Gabrovčec, Velike Lese, Male Lese

Franc Krivic, univ.dipl.prav.
PREDSIEDNIK
OKRAJNE VOLILNE
KOMISIJE GROSUPLJE

»LIVAR NAJ BO«

Pred petdesetimi leti se je razvil iz majhne obrtne delavnice, danes pa je Livar največja slovenska in ena največjih livarn srednje Evrope. Vsi poznamo njihov cestni program – pokrovi in rešetke ob cestah in avtocestah – malokdo pa ve, da je vsak novomeški Clio opremljen z »ivanškim« zavornim bobnom in da je praktično sleherni Gorenjev pralni stroj opremljen z nosilcem bobna, vlitim v Livarju. 90% izdelkov pa podjetje izvozi na trge EU. Na obeh lokacijah, v Ivančni Gorici in Črnomlju, zaposluje več kot 660 delavcev in na obeh lokacijah je veljal za večjega lokalnega onesnaževalca. Dandanes pa je poslovno zelo uspešno podjetje: lani so pridobili prestižna naziva Energetsko najučinkovitejše podjetje v Sloveniji in Energetski menedžer leta. Preverili smo, kako daleč je ekološka sanacija livarne, kako bi zahteve sindikatov po povečanju plač vplivale na poslovanje in kje so še skrite rezerve, da bi dosegli konkurenčnost na domačem in tujih trgih. O vsem tem smo se pogovarjali z direktorjem Stanislavom Ostermanom.

Ekološka vprašanja in leto 2007. Bo Livar normalno delal tudi po tem letu?

Vem, zakaj omenjate leto 2007. Po tem letu namreč nobeno podjetje, ki je zavezano IPCC direktivam – v Sloveniji jih je približno 150 – in ki ne bo pridobilo enotnega ekološkega dovoljenja z vsemi poddovoljenji, ne bo moglo opravljati svoje dejavnosti. To je izredno zahteven projekt, mi na njem delamo že dve leti. Direktiva IPCC pomeni uskladitev delovanja podjetja s priporočili za našo branžo z najboljšo obstoječo tehnologijo. To pomeni, da moramo podjetje opremiti s takšno tehnologijo in postopki, kot jih imajo trenutno najboljše evropske livarne. Posebej so poudarjeni ravno ekološki standardi, ki zadevajo porabo surovin in odpadkov. Moram reči, da smo že zelo blizu standardom, tako da nas leto 2007 ne skrbi. Določila, ki jih dodatno predpisuje Ministrstvo za okolje in prostor, so zelo stroga, medtem ko so npr. predpisi pri zahodnih sosedah precej ugodnejši. Poznam tudi vse livarne na Madžarskem in Češkem – takšne, kot so te, bi naša inšpekcija takoj zaprla. Za nas država nima nikakršnega posluha. Lahko bi nam bolj pomagala – nas oprostila plačevanja kakšnih dajatev ali kaj podobnega. Konec koncev smo plačniki ekološke takse in ta denar ponikne neznanu kam. Če je Livar tukaj in ima obremenilni vpliv na okolje v tej občini, bi se strinjal, da ostane tudi denar tukaj.

Če bi šel vprašati dva najbližja sosed, kako je bilo živeti v bližini livarne nekoč in danes, bi navedla kakršnokoli razliko?

Tukaj pa upam, da lahko odgovorim namesto njiju: da je namreč bistveno bolje. V naši bližini živi sosed, s katerim smo bili v hudem sporu vse od leta 1988. In ravno ta je na javni razpravi v kulturnem domu izjavil, da je živeti v neposredni sosesčini Livarja slabo, je pa bistveno bolje kot nekoč. Res pa je, da se lahko zamere vlečejo še iz prejšnjih časov, vendar sem prepričan, da je življenje v naši bližini bistveno bolj kakovostno kot nekoč.

Pa vendar, sveže oprano belo perilo sosedje že lahko sušijo zunaj na balkonih?

Hm, težko bi rekel, da lahko. Problem se pojavlja v vetrovnem obdobju s kon-

stantno smerjo vetra. Naše naprave v tem trenutku spuščajo v zrak od dovoljenih 20 mg na kubični meter od 2 do 5 mg prahu. Se pravi štirikrat manj, kot je predpis. Naš filter je sposoben predelati 60.000 kubičnih metrov zraka na uro, in če to pomnožimo s 16 ali z 20 urami dnevno, potem lahko izračunamo, koliko gramov prahu lahko veter usmeri v nekaj najbližjih hiš. Zavedamo se problema najbližjih prebivalcev, ki pa ne bi bil več problem le, če livarne tu ne bi več bilo. Tudi v Evropi ni livarne, ki bi lahko 100% očistila zrak prašnih delcev. Sporni zadevi v livarni sta prah in ropot. Nimamo ne odpadnih voda, ne strupov, ne kemije, je le nekaj vonja po žganem železu, pa še tega bo mogoče z napredkom tehnologije očistiti. Ropot smo spravili pod mejo, čeprav je 48 decibelov ponoči lahko še vedno moteče.

Še največje onesnaževanje za okolico pomenita pesek in prah na dvorišču, ki ju močan veter razpiha vse do najbližjih hiš. Zato smo v lanskem letu kupili vozilo, ki sesa prah z dvorišnih površin. Vsak čas pa bo nared interna deponija za ta prah in pesek. Ko bomo to rešili, bo življenje v naši bližini še veliko boljše.

Ves ta prah in porabljeni pesek odvažate na deponijo. Je deponija že urejena tako, kot to predvideva ekološki sanacijski program?

Suhi most je deponija uporabljene peska že 35 let in sanacija le-te je najtežji del sanacijskega programa. Postopki tečejo, bila je že javna razprava, na kateri je bil projekt predstavljen, vendar nanj ni bilo bistvenih pripomb. Zdaj je v pripravi dokumentacija za gradbeno dovoljenje. Najbolj sem vesel, da pri redni kontroli podtalnice pod deponijo, ki se izteka v biološko čistilno napravo, vedno znova ugotavljam, da voda ni onesnažena. Do konca leta bomo že pridobili uporabno dovoljenje. V Črnomlju bo deponija tudi že letos urejena v skladu z vsemi predpisi. Tam namreč vodi vse postopke Občina in gre hitreje. Zelo dobro sodelujemo z ekološkim gibanjem v Ivančni Gorici; temu posredujemo vse rezultate analiz, ki jih izvajamo.

Kaj pa delavci? Vas imajo za svojega direktorja?

No, če bi delavce vprašali, potem bi se izkazalo, da med njimi nisem ravno najbolj priljubljen. Kar zadeva odnos z njimi, moram reči, da sem pri določenih stvareh zelo trd in odločen. Nimam razumevanja za nekoga, ki je na delovnem mestu pod vplivom alkohola. Zanj takoj zahtevam nepreklicni odpust. Pa ne zato, ker v meni ni več socialnega sočutja, pač pa zato, ker smo imeli obdobje, ko smo bili do vseh disciplinskih primerov zelo popustljivi in tolerantni. Ker tak način ni prinesel rezultatov in izboljšanja, smo zdaj postali v očeh delavcev zelo netolerantni delodajalec. Nisem ravno »njihov« direktor, in s tem, da med delavci nisem priljubljen, sem se že sprijaznil.

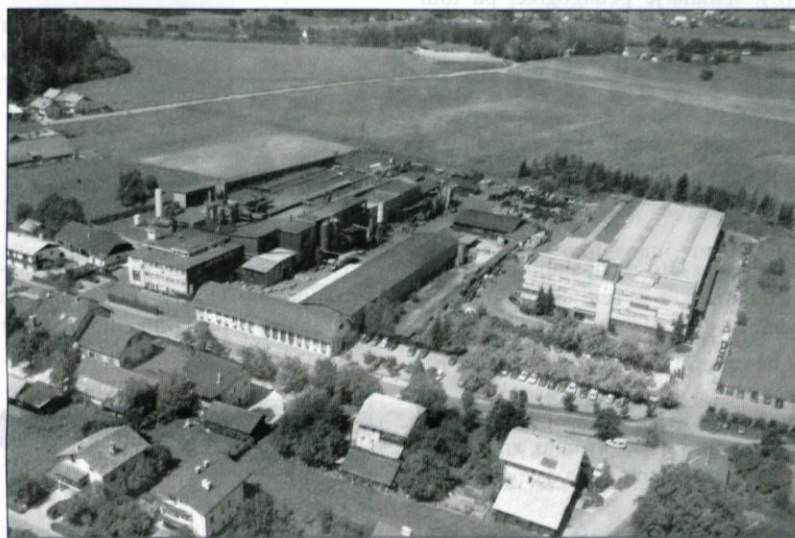
Kje se je zalomilo? Ali je obnašanje določenih posameznikov morda ogrozilo

tudi druga delovna mesta in poslovanje podjetja?

Res je. Pred letom in pol sta dva delavca zagrešila tako hudo napako, da je bilo ogroženo poslovanje celega podjetja. Za izdelke, za katere je bil ob posredovanju še enega partnerja kupec Fiat, se je izkazalo, da so slabe kakovosti, da so krhki in lomljivi. Lahko bi se zgodilo, da bi morali vpoklicati 220.000 avtomobilov in jim odpreti motor. Če bi se to zgodilo, potem mi ne bi več obstajali. Za ta dva delavca sem zahteval takojšen odpust. Vsi v sistemu so ju poskušali opravičiti in tako sta dobila le pogojno izključitev. Čez dva tedna sta druga dva delavca naredila enako napako. In popuščanja je bilo konec.

Probleme in težave delavcev pa verjetno poznate?

Poznam. Če izključim plačo, ki je vedno premajhna, so to težave, ki jih razumem in vidim. Te so povezane z neurejenostjo delovnih mest, s preprihom in prahom. So tudi delovna mesta, ki veljajo za nevarnejša od drugih in morajo delavci uporabljati ustrezno zaščito. Zaščitna sredstva pa so obnem ovira za opravljanje njihovega dela. To je gotovo njihov največji problem. Narejen je načrt za ustrezno rešitev, vendar

je vse pogojeno s financami. Vendar vztrajamo pri izboljševanju pogojev za delavce: uredili smo sanitarije, imamo krasno novo menzo.

Ostaniva še pri plačah. Ali delavci vedo, kakšen »strošek« predstavljajo za podjetje?

V primerljivih evropskih livarnah, kjer naredijo 60–70 ton na zaposlenega, je strošek plač 25% prihodka. Pri nas pa se je zgodilo, da je bil ta delež tudi 35 in 40%. In to je katastrofa za podjetje. Marca tega leta pa je bil 24%. To je bil odličen rezultat. Naša povprečno neto plača je nizka in znaša 129.000 tolarjev. Povprečni celotni strošek dela pa znaša 240.000 tolarjev. In ko delavcem povemo, kolikšen je njihov bruto-bruto, jih to načeloma ne zanima. Vidijo le svojo neto plačo.

Vendar je pritisk sindikatov za povečanje plač zelo močan. A si lahko privoščite povečanje plač za toliko, kolikor zahteva sindikat?

Lani smo ustvarili 100 milijonov dobička. Ob pritisku sindikata, ki zahteva povečanje plač za 12–15.000 tolarjev bruto, bi ob predpostavki, da bi bila realizacija v letošnjem letu enaka lanski, za naše podjetje to pomenilo 130 milijonov tolarjev na letni ravni. Tega livarna in tudi marsikatera druga industrija ne bi prenesla. Če pa bi sindikat dosegel takšno povečanje, kot direktor takoj odstopim, saj ob izpolnjevanju takšnih zahtev ne bi mogel obdržati podjetja nad vodo. Jaz delavcem velikokrat povem, kako hude so razmere na trgu. V naši branži je velika konkurenca iz vzhodnih držav, kjer so plače bistveno nižje od naših, naše pa so niž-

je od evropskih. Ali bomo delali pod takšnimi pogoji, kot nam jih dopušča trg, ali pa nas več ne bo. Na trgu je ponudba ulitkov tako velika, da je cena že vnaprej znana. Ker smo Slovenci za Nemce in Italijane še vedno »Balkanci«, »mora« biti naša cena tudi za 10–20% nižja od cene njihovih livarn, če želimo dobiti posel.

Ali je v vaši livarni še kakšna skrita rezerva, ki bi dvignila konkurenčnost vaših izdelkov?

Naš kapital se skriva v ljudeh. Od socializma nam je še ostalo, da je naš delavnik dolg 8 ur, pri čemer gre pol ure na račun malice. V tujini pa je delavnik 8 ur plus pol ure malice. Pol ure aktivnega dela na delavca, vsak dan v treh izmenah, to pomeni velik doprinos k produktivnosti. Vsaj pol ure dnevno izgubimo še zaradi slabe organizacije in napak, še dodatne pol ure pa nam »vzamejo« kavice in cigarete ... Naš odnos do časa še ni enak odnosu, ki smo ga ustvarili do materiala in strojev. Ljudje se zavedajo, da je material drag, da ga ne smejo trošiti več, kot je potrebno. Da pa pomeni čas dela 1/3 lastne cene izdelka, se ne zavedajo. Če bomo to spravili na raven evropskih livarn, potem smo jim lahko konkurenčni. To je potencial, ki je še v rezervi, vse pa je pogojeno s preoblikovanjem raz-

imajo možnost, da koristne predloge neposredno sporočijo upravi. Ne gre za velike inovacijske predloge, pač pa za majhne korake za izboljšanje delovnega okolja in učinkovitosti delovnega procesa. Za vsak predlog ponujam 1000 tolarjev, takoj, na roko. Akcija traja že dva meseca in na mizo nisem dobil še nobenega predloga. Ko greš po proizvodnji, imajo ljudje veliko predlogov, ko pa jim rečem, naj jih prijavijo, se pa vse ustavi. Toliko se govori o povečanju bruto plač za 5.000 tolarjev, jaz pa ponujam sistem, ko delavci lahko za deset predlogov zaslužijo deset tisočakov neto. Tudi s tovrstnim nagrajevanjem predlogov želim motivirati za delo in krepiti pripadnost podjetju. Na žalost pa projekt še ni zaživel.

Škoda. Konec koncev imajo (imate) zaposleni 1/3 lastništva podjetja. Človek bi si mislil, da želijo soustvarjati svoje delovno okolje ...

V procesu lastninjenja, leta 1995 in 1996, so bili z notranjim odkupom celo 52-odstotni lastniki podjetja. V vseh teh letih so se delnice prodajale in kupovale. Politika mojega predhodnika in mene je bila, da se poskuša čimveč delnic obdržati v rokah zaposlenih. Delavce sem prepričeval, naj delnic nikar ne prodajajo, saj bodo nekoč vredne veliko več. Tako je danes 9 % podjetja v lasti ožjega vodstva, 22 % pa je v lasti delavcev. Če je bila pred leti delnica vredna 700 ali 800 tolarjev, je danes vredna blizu 2.000 tolarjev.

Kako pa lahko ocenite sodelovanje z obema občinama?

Moram povedati, da sta oba župana, ivanški in črnomaljski, vsaj toliko zaslужna kot mi tu na podjetju, da je Livar danes to, kar je. Livar je doživljal veliko pretresov zaradi slabega poslovanja, zastarele in izrabljene opreme ter onesnaževanja. Občani Črnomlja so želeli doseči celo zaprtje livarne, pa jih je župan prepričal, naj nam dajo čas za sanacijo. Če je kdo zunaj podjetja res zaslužen za današnje uspešno delovanje livarne, potem sta to oba župana.

Verjetno tudi zato tako dobro sodelujete z vašim ožjim okoljem?

Vse je odvisno od rezultatov. Smo glavni pokrovitelj nogometnega kluba, ki nosi naše ime, čeprav delujemo v segmentu, kjer nam reklama na račun športa nič ne pomaga pri trženju naših izdelkov. Sploh pa ne v tujini. Mi namenimo NK Livar približno 20, naši poslovni partnerji pa še 10 milijonov tolarjev. Drugi večji sponzorski projekt je Festival Stična; zanj smo prevzeli glavno sponzorstvo. V Črnomlju pa pomagamo ribiški družini, saj naše celotno premoženje obliva potok Dobljica. Prispevamo pa tudi za nekaj manjših kulturnih in športnih projektov.

Spregovoriva še kakšno besedo o vas. Katero svoje menedžerske sposobnosti bi izpostavili in katere bi želeli spremeniti?

O tem, kje sem dober, nimam pojma. To bi morali vprašati moje sodelavce. Zadal pa sem si nalogo, da izboljšam svoje vodstvene sposobnosti. Tu menim, da sem bolj šibak. In še eno nalogo sem si zadal. Odkar sem v Livarju, mi zmanjkuje časa za sebe. Spet se bom začel ukvarjati s športom in bom nekaj naredil za svoje zdravje, ker sem se res zanemaril. Včasih čutim, da manjkajoča fizična kondicija vpliva na moje delo direktorja.

Bi želeli pred zadnjo piko še kaj dodati?

Seveda. Vsem občanom, tudi najbližjim sosedom, se zahvaljujem za strpnost in sodelovanje. Tudi vi ste prispevali k uspešnosti Livarja in ste prav tako zaslužni za to, da lahko letos praznujemo 50-letnico.

Franc Fritz Murgelj

ČEZMEJNO SODELOVANJE NA PODROČJU GOZDARSTVA

Konec marca smo predstavniki Sektorja za gozdarsko svetovanje pri KGZS obiskali svoje kolege na avstrijskem Štajerskem. Ogledali smo si gozdarski izobraževalni center Pichl, ki je edini izobraževalni center na avstrijskem Štajerskem in je v lasti Kmetijsko gozdarske zbornice. Ekскурzije se je udeležilo tudi devet lastnikov gozdov iz različnih delov Slovenije.

Gostitelji so nam obširno predstavili svoje delo na področju svetovanja lastnikom gozdov.

Velik pomen pripisujejo povezovanju lastnikov v združenja. Taka združenja ustanavljajo lastniki predvsem zaradi učinkovitejšega gospodarjenja z gozdovi in boljšega ekonomskega učinka pri prodaji lesa. Tako lahko na primer prodajo les po 10 do 15 % višji ceni kot sicer.

Pri ustanavljanju in delovanju združenj pomagajo tudi gozdarski svetovalci KGZ. Za takšno poslovanje so zainteresirani tudi žagarski obrati, saj se jim s tem bistveno znižajo stroški nabave lesa. Zato tudi spodbujajo in podpirajo združenja z denarnim prispevkom, ki znaša 1 do 3% od cene lesa. Poleg tega imajo zagotovljeno dobavo surovine, tako po količinah kot tudi časovno. Združenja lahko tudi gospodarijo z gozdom v imenu

lastnika, če se seveda lastnik s tem strinja.

Zelo zanimiva je bila tudi predstavitev prodaje lesa z licitacijami. Ponudbe se zbirajo pisno, na dan licitacije se odprejo, les pa se proda najboljšemu ponudniku. Stroške licitacije nosita tako kupec kot prodajalec lesa. Povprečna prodajna cena prodanih sortimentov je kar 328 evrov, maksimalne cene pa dosegajo tudi več tisoč evrov.

Izobraževalni center Pichl nam je predstavil tudi programe izobraževanja. Izvajajo izobraževanje za kvalificirane gozdne delavce, za mojstre za gospodarjenje z gozdovi, usposabljanje za delo v gozdu (nega, varno delo, vzdrževanje naprav ...), organizirajo tečaje za gradnjo z lesom (ograje, skodle, gradnja iz okroglega lesa ...), seminarje pedagogike, pa tudi drugačne (prepoznavanje gob, zelišč, homeopatičnih zdravilih...)

Glede na dolgo tradicijo (75 let) in bogate izkušnje štajerske zbornice lahko najdemo vzporednice z našim gozdarstvom. Ker naša Zbornica še kobaca, pričakujemo pomoč avstrijskih kolegov, da nam bodo "pomagali shoditi", in to predvsem na področju povezovanja lastnikov in trženja lesa, da bi postalo gospodarjenje z gozdovi bolj učinkovito. Lastniki gozdov pa morajo začutiti potrebo po teh procesih. Če se bo izboljšal položaj lastnikov gozdov, se bo ohranilo več delovnih mest, posledično pa bo to dobro tudi za razvoj posameznih regij.

Če temu ne bo tako: Ali bomo (p)ostali le izkoriščana provinca razvite Evrope?

Andrej Andoljšek

Oddelek za gozdarsko svetovanje pri KGZ Zavod Ljubljana

GOVEDOREJSKO DRUŠTVO STIČNA

Pravijo, da je dobro, če se kaj dogaja. V Govedorejskem društvu Stična pa pravimo, da je še bolje, če se ob tem tudi kaj naučimo. In tako smo 15. 3. 2004 na Muljavi pri Obrščaku organizirali salamiado. V oceno so naši krajanji prinesli 17 salam, ki jih je ocenila strokovna komisija pod vodstvom prof. dr. Božidarja Žlenderja, predstojnika katedre za meso in mesne izdelke Biotehniške fakultete v Ljubljani. V komisiji sta sodelovala tudi naša krajana, izkušena mesarja iz nekdanje stiške mesarije, Zdravko Verčič in Lojze Ceglar. Postopek ocenjevanja je ob zagotovljeni anonimnosti potekal po uveljavljenih mednarodnih normativih. Ocenjuje se tako, da se od maksimalnega števila točk – 20 – odvzema točke za posamezno pomanjkljivost. Najprej se oceni zunanji izgled cele salame, potem pa se ta še prečno in vzdolžno prereže ter oceni pravo razmerje med mesom in slanino, struktura prereza ter barva, vonj in okus. Tako ostane najbolje ocenjenim izdelkom 20 točk ali zlato priznanje, srebrno priznanje dobijo tisti, ki so ocenjeni z 19 ali 18 točkami, bronasto pa tisti s 17 in 16 točkami.

V našem primeru smo imeli dva izdelka, ocenjena z 18 točkami, torej za srebrno priznanje, in enega s 17,5 točke, za bronasto priznanje. 11 salam je bilo ocenjenih od 14 do 17 točk, trije izdelki pa so imeli tako velike napake, da so bili izločeni iz postopka ocenjevanja in so tako dobili 0 točk. Gotovo je bilo tudi v te vložene veliko dobrega materiala in truda, vendar premalo znanja, da bi bil izdelek v ponos izdelovalcu.

Po končanem ocenjevanju je prof. dr. Žlender pripravil dveurno predavanje o izdelavi suhih mesnin. Še posebno pozornost je namenil najpogostejšim napakam, zaradi katerih izdelek ni tak, kot smo si ga želeli. Na koncu je odgovarjal še na konkretna vprašanja udeležencev.

Gotovo smo se ob tem predavanju marsičesa naučili, in mislim, da bo

SALAMIADA

naslednje leto manj slabo ocenjenih izdelkov, kar je tudi cilj naše pobude.

Ob koncu smo seveda razglasili rezultate. Vsak udeleženec je dobil ocenjevalni list za svoj izdelek ter priznanje za sodelovanje, zmagovalni trije pa priznanje za osvojena prva tri mesta.

Po končanem uradnem delu smo ocenjene izdelke poskusili. Seveda so najprej pošle najbolj ocenjene salame; pri teh sta opazna strokovni pristop pri izdelavi ter trud in nega pri zorenju, kajti le to nam na koncu zagotovi dober izdelek.

Pa se ob tej priložnosti spomnimo še veličine nekdanje tako ugledne stiške mesarije, ki je s svojimi izdelki zadovoljevala kupce po Sloveniji. Takrat, v 60. in 70. letih, je zaposlovala kar 70 delavcev, seveda z zunanjimi prodajalnami. Blagovna znamka Stiška salama se je takrat prijela, saj so jo izdelovali najboljši mojstri pod vodstvom vrhunskega strokovnjaka, pokojnega g. Bubenička, ki je v Stično

prišel iz Češke. Starejši se ga še dobro spomnijo, kako se je ob praznikih s sprehajalno palico in cilindrom ter v fraku sprehajal po Ivančni Gorici, zavedajoč se znanja in pomena, ki ga je takrat imel. Žal pa stiška mesarija takrat ni znala izkoristiti priložnosti za razvoj. Napačna strategija vodilnih je pripeljala do tega, da danes stiško salamo izdelujejo v Celju in v Škofji Loki, o mesariji v Stični pa ni več ne duha ne sluha. Prepričan pa sem, da je znanje ostalo pri ljudeh, domačinih, ki so takrat ustvarjali to blagovno znamko, kajti ti mojstri še danes ohranjajo posebnosti in specifičnost stiške salame, saj so izdelali tudi letošnje zmagovalne salame. Tisti pa, ki so potopili to perspektivo, za kraj in kmetijstvo tako pomembno firmo, sedaj z drugih položajev prodajajo svoje usluge slovenskemu narodu.

Kaj hočemo, tako pač je.

Lojze Podobnik

Le pridite, Evropejci, tudi vas lahko kaj naučimo, so rekli zmagovalci salamiade na Muljavi: Branko Nose z Mekinj, Bogdan Grden iz Gorenje vasi in Franc Okorn s Pristave. Čestitamo!

Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica na podlagi Pravilnika o sofinanciranju kmetijstva in gozdarstva iz proračuna Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS št. 126/2003 z dne 18.12.2003) in Odloka o proračunu Občine Ivančna Gorica za leto 2004 (Uradni list št. 17/04 z dne 24.02.2004) objavlja

JAVNI RAZPIS za dodelitev subvencij za urejanje pašnikov

I. Sredstva, namenjena za urejanje pašnikov z optimalnim izkoriščanjem naravnih danosti na pašnih površinah nad 2 ha in največ do 5 ha, se bodo dodeljevala za:

- postavitve pašnih ograj za pašo konj, govedi in drobnice,
- graditev in pregraditev na pašne čredinke s stalno električno ograjo,
- ureditev napajališč za živino, vključno z ureditvijo virov pitne vode.

II. Skupni znesek sredstev, namenjenih za subvencije, je 2.680.000,00 tolarjev.

III. Upravičenci do subvencij so fizične osebe s slovenskim državljanstvom, ki se aktivno ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo najmanj pet let, imajo status kmeta, so lastniki, solastniki ali zakupniki obdelovalnih površin na območju Občine Ivančna Gorica in imajo stalno bivališče v Občini Ivančna Gorica.

IV. Oblika dodeljevanja:

Subvencije se dodeljujejo v obliki nepovratnih sredstev, vendar največ v višini do 70% od vrednosti posameznega programa. Razliko do končne vsote plača lastnik. Kot dokazilo je treba pred izplačilom nepovratnih sredstev predložiti račune za nakup pašne opreme po projektni dokumentaciji (v višini 100%).

V. Predpisana dokumentacija:

- projektna dokumentacija s predračunsko vrednostjo del po posameznih fazah in vrstah, ki jo pregleda in potrdi Kmetijska svetovalna služba
- katastrski načrt, v katerega je vrisana ureditev pašne površine
- neodvisno strokovno mnenje o upravičenosti investicije, ki ga izdela Kmetijska svetovalna služba

VI. Predložiti je treba:

- izpolnjen obrazec Vloga za dodelitev subvencij za urejanje pašnikov, ki ga dobite pri Kmetijski svetovalni službi ali na Občini Ivančna Gorica (Referat za kmetijstvo)
- dokazila o lastništvu: posestni list, pogodbo o dolgoročnem zakupu (10 let), če se dela opravljajo na najetih površinah

VII. Merila za pridobitev nepovratnih sredstev:

Na podlagi pravočasno oddanih in popolnih vlog bo komisija opravila terenski ogled kmetijskih zemljišč, ki so predvidena za ureditev pašnika, ta ogled pa je pogoj za pripravo sklepa o višini odobrenih sredstev, ki ga s sklepom določi direktor občinske uprave Občine Ivančna Gorica.

VIII. Upravičenci oddajo vloge za pridobitev subvencij z vsemi dokazili v 30 dneh od dneva objave na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica.

IX. Upravičenci bodo o dodelitvi subvencij obveščeni po opravljenem terenskem ogledu kmetijskih zemljišč.

ŽUPAN: Jernej Lampret, prof.,l.r.

OBVESTILO ZA PROIZVAJALCE MLEKA - MLEČNE KVOTE

Kmetijska zadruga Stična je 24. 4. 2004 pridobila status odkupovalca mleka. Proizvajalci mleka lahko oddajate mleko le registriranemu odkupovalcu, ki bo vodil vse potrebne evidence in poročila v zvezi z mlečnimi kvotami, zato si ga morate v mesecu MAJU 2004 izbrati.

Od agencije ste prejeli obrazec IZBOR ODKUPOVALCA MLEKA, ki ga izpolnite in oddajate na upravo KZ Stična.

Če pa obrazca še niste prejeli, se oglasite v KZ Stična in vam ga bomo prekrbeli.

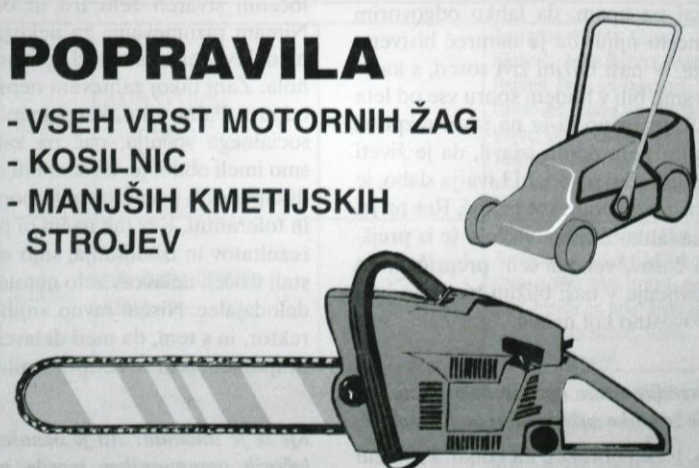
KZ Stična

ANDREJ RUS s.p.

Šentvid pri Stični 97 a, 1296 Šentvid pri Stični
GSM: 041 620 179, Fax: 01 780 00 05

POPRAVILA

- VSEH VRST MOTORNH ŽAG
- KOSILNIC
- MANJŠIH KMETIJSKIH STROJEV

KOSCI, NA PLAN!

Vabimo vas na 11. občinsko tekmovanje koscev, ki bo **6. 6. 2004 na Lučarjevem Kalu, z začetkom ob 13. uri.**

Prijavnina je 1.000 SIT, za hrano in pijačo bo poskrbljeno. Zabaval vas bo ansambel Bobri.

Vljudno vabljeni!

Turistično društvo Grča

VOLITVE V ORGANE KMETIJSKO – GOZDARSKE ZBORNICE SLOVENIJE

DRUŠTVO ZA RAZVOJ KMETIJSTVA IN PODEŽELJA

KMEČKA LISTA

Izteka se prvi mandat delovanja KGZ Slovenije. Pred štirimi leti smo zaorali ledino, odločeni, da ustanovimo stanovsko organizacijo, ki se bo resnično zavzemala za obstoj in boljše življenje slovenskega kmeta. Večino nalog, ki smo si jih v teh štirih letih zadali, smo tudi uresničili. Zbornica, ki združuje preko 170.000 članov, je močna organizacija z velikim vplivom na razvoj podeželja. Ponosni smo lahko na prehojeno pot in pomemben prispevek zbornice pri obstoju in razvoju slovenskega kmetijstva. Vemo, da je še veliko nerešenih nalog in da se odpirajo nove težave. Ekonomski položaj slovenskega kmeta ni dober. K temu so prispevale še naravne nesreče, kot so suša, pezebe in neurja. Slovenija je postala polnopravna članica EU. To predstavlja za slovensko kmetijstvo velik izziv; namreč, kako se bodo naše sorazmerno majhne kmetije lahko vključile v družbo evropsko razvitega kmetijstva in kapitala. Za slovensko kmetijstvo je rešitev, da ohranimo naše kmetije, pridelujemo zdravo hrano, da bomo prepoznavni po naših specialitetah in da ohranimo naše podeželje obdelano in poseljeno, privlačno za turiste in druge goste. Kmetijsko-gozdarska zbornica Slovenije se je pri pristopnih pogajanjih z EU aktivno vključevala z enim samim namenom: da zagotovimo slovenskim kmetom v EU obstoj in uspešen razvoj. Ali smo bili pri tem uspešni, bo pokazal čas.

Vstop v EU bodo spremljale tudi volitve v Kmetijsko-gozdarsko zbornico Slovenije, tako v svet Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije kot v območne enote in odbore izpostav območnih enot zbornice. Volitve bodo 9. maja za fizične osebe in 10. maja za pravne osebe. Zadrudniki smo se organizirali v Kmečko listo – društvo za razvoj podeželja, ki se zavzema za:

- pravične cene kmetijskih pridelkov
- hitro in učinkovito pomoč pri naravnih nesrečah
- primerne pogoje za dostop naših kmetij do izpogajanih sredstev
- enakopraven položaj slovenskih kmetij v Evropski uniji
- prepoznavnost in zaščito slovenskih pridelkov
- pravico do kmetovanja
- priznanje vloge kmečkih žena
- zagotavljanje prihodnosti mladim na kmetijah
- sonaravni razvoj in ohranitev podeželja
- spodbujanje in razvoj združništva
- odločno reševanje problemov kmetov

Naš program podpirajo mnoga govedorejska društva, društva kmečkih žena, društva podeželske mladine, člani kmetijskih zadrug, člani strojnih krožkov, turistične kmetije in drugi. Sodelujte z nami. V skrbi za kmeta, kmetijstvo in združništvo bomo skupaj še uspešnejši.

Vse člane Kmetijsko-gozdarske zbornice vabimo, da se 9. in 10. maja udeležijo volitev in glasujejo za KMEČKO LISTO – listo za razvoj podeželja.

Združimo moči in uresničimo naše cilje!

CENITEV ŠKODE DIVJADI

Lovska družina Suha krajina, Kamni vrh 12/B – Ratenca, Zagradec – obvešča lastnike kmetijskih zemljišč in gozdov s svojega območja, da so pooblaščen cenilci škode, ki jo napravi divjad, naslednji člani LD:

Območje KS Ambrus: Stane Godec, Ambrus 5, Zagradec, tel.: 780 11 05
Območje KS Zagradec: Ignac Orel, Fužine 1, Zagradec, tel.: 788 60 83
Območje Korinja: Stane Mišmaš, Gabrovčec 23A, Krka, tel.: 780 61 42

Omenjeni cenilci so pooblaščen za cenitev škode, ki jo bo divjad povzročila v letih 2004 in 2005, nato pa bodo imenovani drugi.

Lovska družina Suha krajina,
starešina Martin Hočevar

Lovska družina Krka, Znojile 21, Krka, bo sprejemala prijave o nastali škodi v letu 2004, katere povzročiteljica je divjad.
Prijave pošljite na: LD Krka, Znojile 21, 1301 Krka.
O škodi lahko obvestite Marka Bregarja, Krka 19, 1301 Krka, tel. 041 995 595, ali Antona Zajca, Muljava 24, 1295 Ivančna Gorica, tel. 7876 393.

Lovska družina Krka,
tajnik Boštjan Žgajnar

EKOLOŠKI KOTIČEK RDEG

OBDELAVA SANITARNIH ODPADKOV

Na povabilo RDEG za strokovno obrazložitev v zvezi z ravnanjem s sanitarnimi odpadki se je odzvalo podjetje AICO-EKO d.o.o. Trzin. Podjetje AICO-EKO ima z Ministrstvom za zdravje sklenjeno generalno pogodbo za izvajanje dezinfekcije infektivnih odpadkov v slovenskih bolnišnicah in drugih javnih zavodih.

Odpadki, ki nastajajo v zdravstvu, so klasificirani v več skupin:

- ostri predmeti
- deli teles in organov, vključno z vrečkami krvi in konzervirano krvjo
- odpadki, ki z vidika preventive pred infekcijo zahtevajo posebno ravnanje pri zbiranju in odstranitvi (infektivni odpadki)
- odpadki, ki z vidika preventive pred infekcijo ne zahtevajo posebnega ravnanja (perilo, mavčni povoji, plenice ...)
- kemikalije, ki vsebujejo nevarne snovi
- ostale kemikalije

- citotoksična in citostatična zdravila
- ostala zdravila
- amalgamski odpadki iz zobozdravstva

Infektivni odpadki so za okolje nevarni zato, ker lahko povzročajo okužbe. Če se jih na pravi način obdelata, dezinficirata, postanejo za okolje nenevarni in se jih lahko odloži na deponijo komunalnih odpadkov. Ostale odpadke, ki jih podjetje zbira od povzročitelja odpadkov (bolnice, zdravstveni domovi ...), direktno odpelje v druga podjetja, ki imajo dovoljenja za odstranjevanje tovrstnih odpadkov (Pinus Rače, Ekologija ...). Odpadke povzročitelji zbirajo v ustrezno embalažo. To so vreče, zabojniki iz reciklirane plastike različnih dimenzij in s hermetičnim zapiranjem za zbiranje ostrih predmetov.

Dezinfekcijo odpadkov podjetje opravlja s tehnologijo avtoklaviranja (v skladu z vsemi regulativami EU s tega področja), pri čemer gre za razkuževanje

odpadkov s pomočjo pritiska in pare. Avtoklav je lociran na deponiji Grosuplje v Špaji dolini. Dezinficirane odpadke se s pomočjo hidravličnega sistema preloži v kontejner in odpelje na deponijo SNAGA Ljubljana. Tu se jih odloži kot ostale nenevarne odpadke.

Vpliv avtoklava na tla in podzemne vode je zanemarljiv, ker v procesu ni nekontroliranega izpusta odpadnih vod v podtalje. Kot posledico delovanja avtoklava pri vplivih na kvaliteto zraka velja omeniti le emisije neugodnih vonjav, ki pa so glede na lokacijo povsem zanemarljive. Odpadki po končanem avtoklaviranju v napravi niso več infektivni. Proces je pod rednim nadzorom Zavoda za zdravstveno varstvo Ljubljana. Vzorci, ki jih vzamejo, so sterilni. Poleg nadzorstva ZZV Ljubljana je podjetje tudi pod nadzorom okoljske in zdravstvene inšpekcije.

Podatke posredovala:

Mika Babič dipl.san.inž.

AICO-EKO d.o.o. Trzin

Prvega maja 2004 je začel v Sloveniji veljati nov sistem ravnanja z izrabljenimi motornimi vozili. Bistvena novost sistema je, da zadnji lastnik izrabljenega motornega vozila ne bo mogel odjaviti iz prometa, ne da bi prijavno/odjavni službi na upravni enoti predložil potrdilo, ki dokazuje, da je vozilo predal v razgradnjo pooblaščenemu predelovalcu.

Po ocenah Ministrstva za okolje, prostor in energijo nastane letno v Sloveniji približno 50.000 izrabljenih ali uničenih motornih vozil.

Izrabljeno motorno vozilo je vozilo, ki je namenjeno prevozu potnikov z največ osmimi sedeži ali prevozu blaga z največjo maso do 3,5 tone in se več ne uporablja v cestnem prometu:

- ker je dotrajano in neprimerno za varno vožnjo,
- ker je poškodovano do te mere, da popravilo in vožnja nista mogoča (npr. v prometni nesreči),
- ker se zadnji lastnik odloči, da je vozilo zanj odpadek.

Izrabljena motorna vozila ponavadi končajo v naravi, na divjih odlagališčih, dvoriščih ali avtoodpadih in niso obdelana v skladu z okoljskimi standardi in zahtevami. Poleg tega, da kazijo podobo dežele, predstavljajo resno nevarnost za onesnaževanje okolja.

Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo, torej s 1. majem 2004, je začel na območju Republike Slovenije veljati nov sistem ravnanja z izrabljenimi motornimi vozili. Spremembe narekuje direktiva Evropske unije (2000/53/EC), ki določa ravnanje z izrabljenimi motornimi vozili v vseh članicah EU in je za vse članice obvezujoča.

V Sloveniji je pravna podlaga za ravnanje z izrabljenimi motornimi vozili opredeljena v Zakonu o varnosti cestnega prometa (Ur.l. RS, št. 30/98 in 67/02). Februarja 2003 pa je bila sprejeta tudi Uredba o načinu, predmetu in pogojih opravljanja gospodarske javne službe ravnanja z

izrabljenimi motornimi vozili (Ur.l. RS, št. 18/03, 135/03 in 34/04).

NOVI SISTEM RAVNANJA Z IZRABLJENIMI MOTORNIMI VOZILI ZADNJEMU LASTNIKU NALAGA, DA PRED ODJAVO VOZILA IZ PROMETA POSKRBI ZA NJEGOVO PREDELAVO.

Ker javni razpis za podelitev koncesij za opravljanje javne službe ravnanja z izrabljenimi motornimi vozili, objavljen v Uradnem listu RS št. 38/03 dne 25.4.2003, ni uspel, je vlada določila začasne izvajalce te javne službe.

Za začasno opravljanje gospodarske javne službe ravnanja z izrabljenimi motornimi vozili v upravnih enotah Nova Gorica, Koper, Ajdovščina, Grosuplje, Sežana, Postojna, Vrhnika, Tolmin, Trebnje, Črnomelj, Idrija, Piran, Ilirska Bistrica, Cerknica, Kočevje, Izola, Ribnica, Logatec, Metlika je določeno podjetje:

AVTOTRANSPORTI KASTELEC, Lado Kastelec, s.p., Adamičeva 57, 1290 Grosuplje.

Prezemni mesti sta v Grosuplju, Adamičeva 57 (PSC Stara Pošta), in Trebnjem, AvtoCenter Volk, d.o.o., Obrtniška 4, ostala zbirna mesta pa se nahajajo v Ljubljani, Kočevju, Semiču, Kopru, Postojni, Ilirski Bistrici, Novi Gorici in Tolminu.

Postopek odjave izrabljenega motornega vozila iz prometa:

1. Lastnik dostavi izrabljeno motorno vozilo na prevzemno mesto Zakon o varnosti cestnega prometa nalaga lastniku izrabljenega motornega vozila, da pred odjavo iz prometa dostavi vozilo na prevzemno mesto, kjer z osebnim dokumentom in prometnim dovoljenjem izkaže lastništvo.

2. Plačilo stroškov razgradnje Lastnik na prevzemnem mestu prejme položnico za plačilo stroškov razgradnje. S 1. majem 2004 lastniku še

ne bo treba plačati stroškov razgradnje izrabljenega vozila. Te stroške bo namreč začasno (predvidoma dva meseca), do polne vzpostavitve sistema, plačevala država.

Stroški razgradnje znašajo 21,1 tolarjev + DDV na kilogram teže avtomobila. Teža avtomobila je navedena v prometnem dovoljenju ali v uradnih evidencah.

Stroške razgradnje bo lastnik motornega vozila plačal za motorna vozila, ki so bila dana na trg pred 1. marcem 2003.

Pri motornih vozilih, ki so bila dana na trg po 1. marcu 2003, so stroški razgradnje že vključeni v ceno vozila.

3. Potrdilo o razgradnji

Ko lastnik dostavi vozilo na prevzemno mesto, prejme potrdilo o razgradnji.

Ali ste vedeli, da:

- bodo po 1. januarju 2007 celotno breme plačila stroškov za razgradnjo izrabljenih motornih vozil nosili prodajalci motornih vozil in ne več lastniki?

4. Odjava vozila iz prometa

Lastnik ob odjavi izrabljenega motornega vozila iz prometa na prijavno/odjavni službi upravne enote predloži:

- prometno dovoljenje,
- registrsko tablico,
- potrdilo o razgradnji,
- (morebitno) dokazilo o plačilu storitev.

Več informacij o sistemu razgradnje izrabljenih motornih vozil dobite na spletni strani: www.gov.si/mop

Za dodatne informacije se obrnite na pooblaščenega izvajalca in sicer: Avtotransporti Kastelec, Lado Kastelec, s.p., Adamičeva 57, 1290 Grosuplje, tel: 041 610 502, e-pošta: lado.kastelec@siol.net.

ČLOVEK NI EDEN, ČLOVEKA STA DVA: EDEN POBIRA SMETI, DRUGI PACKA ...

Najbolj neprepoznaven ostanek avtomobila je baje že okoli 20 let ležal v gozdu ob prečnem Cvingerjevem zidu.

Tako bi lahko v soboto, 24. aprila, z Ježkom zapelo 60 članov štirih društev in peščica drugih krajanov. Ob dnevu Zemlje so od Ivančne Gorice proti Šentvidu pobirali tuje smeti. Zato, da bi bilo lepše njim samim in obiskovalcem naših krajev.

Že 16. aprila so začeli postavljati opozorilne table na vodovarstvena območja: ob vodnem rezervoarju in za dekliškim domom v Višnji Gori, ob Črnelsem bajerju, ob stiskem vodnem rezervoarju in nad izvirov potoka Vir. Postavili jih bodo še 18. Ob vodah so nabrali 480 kg nevarnih odpadkov: olj, razredčil, akumulatorjev, kislin, embalaže od barvil ... in jih oddali v akciji Javnega komunalnega podjetja Grosuplje.

Iz gošč do poti so spravili ostanke 9 avtomobilov, ki so jih lastniki zavrgli – seveda na tuje zemljišče. Največji je bil poltovornjak v črnelsem gozdu, najbolj skrit fičko pod kupom vejevja

strojev za cvingerskim obzidjem in večino smetišč po grmovju na Cvingerju, precej zarjavelih sodov, akumulatorjev in druge krame okoli potoka Vir. Žal je zmanjkalo zabojnikov, da bi lahko počistili še preostala smetišča. Morda pa jih bodo pospravili tisti, ki so jih zasmetili?

Zakaj je tako, kot pravi naslov? Ker nekateri ljudje praviloma mečejo svoje smeti na sosedove parcele. Smeti namreč preprosto ni kam dati, saj marsikje odvoz ni organiziran in tudi v sprejemljivi bližini ni smetnjaka, kamor bi jih lahko odvrgli. Se bodo s to problematiko začele ukvarjati lokalne oblasti in upravne službe? Društva namreč nanjo lahko le opozarjajo in sem ter tja smeti poberejo.

Društvo Vir za ohranjanje naravne in kulturne dediščine, Kulturno društvo Stična, Planinsko društvo Šentvid pri Stični, Regijsko društvo ekološkega gibanja Ivančna Gorica z obema ekološkim odboroma Livarja

nad Cvingerjem. Odpeljala so jih vozila komunalnega podjetja.

24. aprila je komunalno podjetje prispevalo vreče in tri velike zabojnike za smeti. Pobiralci so kljub slabemu vremenu očistili območje od Šentvida prek Petrušnje vasi do Gradišča, odlagališče odsluženih gospodinjskih

Kontejnerji so bili prepolni ...

V starem delu Višnje Gore ob deževnem vremenu pošteno smrdi. Predvsem je za to kriva neurejena kanalizacija, ki je tam še iz časov višnjegorskih graščakov.

NAŠA NAJBOLJ ZNANA SOKRAJANKA

KDO JE BOTROVAL IMENU ČLOVEŠKE RIBICE?

Narisal/Slavko Polak

Baron Žiga Zois pozna v svojem članku za Laibacher Wochenblatt leta 1807 še vedno eno samo najdišče človeške ribice - izvir potoka Vir. Pravi, da živalce domačini na Viru imenujejo "bela riba, weisser Fisch" ali "zhloveshka riba, menschlicher Fisch", zaradi prstaste členjenosti nožic in zaradi njene mesnate barve. Ime človeška ribica je torej izvorno slovensko ime, ki se uporablja še danes. Botrovali so mu domačini z Vira.

Ni pa to njeno edino ime. Skoraj enakovredno se uporablja ime močeril. V času mojega učiteljavanja so nam učiteljem biologije sploh bolj priporočali slednjega, češ da je bolj pristno slovensko, medtem ko naj bi bilo človeška ribica nekakšna ponesrečena skovanka. V tem zmotnem prepričanju sem preživela svoj učiteljski vek in se z vprašanjem imena te živalce ponovno soočila šele ob pisanju člankov za Klasje.

Ime močeril je v bistvu mnogo kasneje uvedel kustos Deželnega muzeja v Ljubljani Henrik Freyer. O tem obstaja njegov rokopis iz leta 1850. Z Vrhniko, dežele "zmajevih mladičev", so mu takrat prinesli živalce, ki so jih imenovali bele kačice. V njih je prepoznal človeške ribice. Zadevo je opisal, a je izrazil nezadovoljstvo z imenom človeška ribica, saj se mu na njej ni zdelo nič človeškega. Po tem, da živi v vodi – "v močvirni riti, je Močarila imenovati ponudim" – je zapisal. Bil je prvi, ki je o človeški ribici pisal v slovensčini.

Je pa res, da jo ponekod tako ali podobno imenujejo tudi domačini, le da je ime postalo znano šele po Freyerjevi zaslugi, v času, ko je bilo ime človeška ribica že splošno razširjeno. Znana je na primer zgodbica o ciganski pojedini iz leta 1834. Dobrepoljski župnik Jurij Ilinič je tedanjemu kuratorju Deželnega muzeja grofu Hohenwartu pripovedoval, da so

domačini čistili jamo, v katero so hodili po vodo. Z blatom so zajeli tudi več človeških ribic in jih shranili v posodo, da bi jih po čiščenju vrnil v jamo. Mimo so prišli cigani, ki so ob pogledu na človeške ribice zadovoljno vzklikali: "Močeroli, močeroli!" Uspeli so jih dobiti od domačinov in so jih kar vpričo njih spekli in pojedli.

Zanimivo je, da se je z besedo močeril in njenimi različicami močerov, močerol in močerad ukvarjal tudi Fran Levstik. Leta 1867 je v pismu Franu Erjavcu pojasnjeval njihov izvor. Po njegovem naj bi bila beseda nemškega izvora. Slovenski etimološki slovar iz leta 1997 sploh nima gesla "močeril", ampak le geslo "močerad".

Tatjana Kordiš
ob strokovni podpori
Marka Aljančiča

LEPO JE IMETI ČIST DOM

Spoštovani sokrajani,

obveščamo vas, da bo 17. 4. 2004 čistilna akcija, ki bo potekala po vaseh in bližnji okolici KS Krka. Odpadke, ki se bodo zbrali po vaseh, odlagajte v velike črne vreče, ki bodo postavljene h kontejnerjem. Čistilna akcija ne velja za zbiranje in odvoz kosovnih odpadkov. Veselimo se srečanja z Vami! **LEPO JE IMETI ČIST DOM.**

KS KRKA

Vabilo z omenjenim motom smo prejeli na svoje domove in akcija se je začela predvidenega dne ob 9. uri. Vsi krajanji smo združili svoje moči in vsaka roka je prišla prav. V vasi Znojile smo začeli z akcijo v soboto ob 11. uri in jo nadaljevali tudi v nedeljo. Poleg tega da smo pobirali smeti po vasi in gozdu, smo tudi najeli dvigalko in obsekali drevesa ob cesti v gozd. Za najem se posebej zahvaljujemo Mihi Seliškarju. Posekali smo vsa drevesa in veje, ki so motile varno vožnjo skozi vas. Udeležba sovaščanov je bila velika, verjamemo pa, da so tudi tisti, ki niso imeli možnosti ponuditi svojih rok, ponudili svoje srce in bili prisotni z nami. Tako se je pokazala pripadnost in složnost ter povezanost med nami. V akcijo so se vključili tako otroci kot vsi mladi po sreju.

Del vej smo odpeljali na mesto, kjer smo imeli kres, ostale pa zažgali kar na treh velikih ognjih. Pri delu so nam priskočili na pomoč tudi gasilci s Krke in nam oprali cesto, za kar se jim zahvaljujemo. Želela bi poudariti, da smo že dobili naziv najlepše vasi in da se bomo trudili, da ga opravičimo in obdržimo. Takšne akcije niso koristne le za čistočo vasi, ampak so tudi temelj, ki povezuje vse sovaščane. Med delom se lahko prijetno pogovarjamo, poslušamo želje vseh nas in se dogovorimo za njihovo uresničitev. Tako smo izpolnili že eno željo, in sicer nakup državne zastave in zastave EU. Obe zastavi že ponosno visita na mlaju sredi naše vasi.

Dogovorili smo se še za zaključek ob kresu, ki je bil na predvečer prvega maja in vstopa v Evropsko unijo. Ob druženju in bogati zakuski nas ni zmotilo niti slabo vreme. Organizatorja sta bila predvsem Miha Seliškar in Robert Škufca.

Včasih človek dobi občutek, da se sovaščani oddaljujejo, da se vezi med nami krhajo in ne dihamo enotno. V naši vasi, Znojilah, je tak občutek odveč. Še vedno so med nami ljudje, ki nas povezujejo in ne želijo, da bi vsak mislil le na se, ampak da bi delali tudi za skupne cilje. Če nas je več skupaj, lahko naredimo več z manj napore in na rezultate smo lahko ponosni vsi in ne le eden. Ponosna sem na to, da živim v tako lepi vasi s tako prijaznimi in dobrimi ljudmi.

Nataša Lukman
iz Znojil pri Krki

Nro. XXIX. 1807.

Laibacher Wochenblatt.

Sum Nutzen und Vergnügen.

Wie Zugabe zur Zeit von Kleinmayer'schen Laibacher Zeitung.

Sonnabend den 18. Julij.

Nachrichten von der im Dorfe Vir bey Sittich vorkommenden Fischart.

Man findet dieselbe in Krain, zwischen Sittich, einem alten Kloster, 8 Stunden von Laibach, auf der Straße gegen Neustadt, und einem kleinen Dorfe, von den Eingebornen Vir genannt, auf floriantischen Karte West, nach der germanischen Ordnung der Slaovischen Namen. Die Gegend der Hölzl bey Sittich ist derselbe dicke geschichtete Kalkstein, der sich in der größten Anhöfung unfer Alpen bis zu 1500 Klafter über die Oberfläche des adriatischen Meeres

Die Landleute von Vir, die es auch Traditlon und aus Erfahrung kennen, nennen es bela riba, weißer Fisch, oder zhloveshka riba, menschlicher Fisch, wegen der fingerähnlichen Artikulation der Fische, und wegen seiner Fletschfarbe.

Die erste Notiz von diesem Thiere gab dem Pub. istum Dr. Laurenti, im Jahre 1768, in seiner Synopsis Reptilium. Die Beschreibung machte er nach einem bey dem Donherrn v. Hofenwart in Klagenfurt in Weingert's ausbehaltenen Exemplar. Laurenti sah es für ein selbstständiges Thier an, und gab ihm den Namen Proteus anguinus.

Naslovnica časopisa Laibacher Wochenblatt z začetkom Zoisovega članka. V levem stolpcu je mogoče razbrati zapis o najdišču človeške ribice, v desnem pa o njenem imenu.

LUDVIK KASTELIC – KOMANDIR POLICIJSKE POSTAJE GROSUPLJE

Ludvik Kastelic je komandir Policijske postaje Grosuplje, ki je krajevno pristojna območna policijska enota za območja občin Grosuplje, Dobropole in Ivančna Gorica. O policijskem delu in načrtih se je z njim pogovarjala Saša Senica.

Koliko časa ste že komandir v Grosupljem in kje ste delali prej?

Komandir v Grosupljem sem od oktobra lani. Delo pri policiji sem začel leta 1987 kot navaden policist oz. takrat še miličnik na Policijski postaji Center v Ljubljani. Nato sem bil zaposlen na Republiški postaji prometne policije in kasneje v Zaščitni policijski enoti. V tistem času sem začel tudi študirati ob delu. Kasneje sem opravljal delo na Policijski postaji za varovanje objektov državnih organov, na Postaji železniške policije, na

Policijski postaji Ljubljana Moste in sedaj v Grosuplju.

Kakšna je razlika med delom v Ljubljani in Grosuplju? Razlika med vrsto kriminala tam in tu ...

Zagotovo je tam več kriminala in tudi več priložnosti zanj – skupnost živi na drugačen način kot tukaj. V Ljubljani so ljudje veliko bolj odtujeni. Tukaj se bolje poznajo, tudi več vedo povedati o kakšnih dogodkih ter so neformalno in formalno zelo povezani. Preveč pa je medosedskih in stvarnopravnih sporov. Glede na gnotni in socialni položaj ni bistvenih razlik, če izvzamemo posebne kategorije ljudi, ki so praktično povsod. Tudi tempo in način policijskega dela sta različna. V Ljubljani je res neprimerno večje število varnostnih dogodkov, vendar so krajevno bolj zgoščeni, zato je reakcijski čas policije tam mnogo krajši. Tukaj je varnostnih dogodkov manj, razdalje pa večje, in zato je reakcijski čas prihoda policistov daljši. Ob tem pa je treba upoštevati tudi prioritete.

Koliko je zaposlenih na policijski postaji Grosuplje?

Slabih štirideset, vključno z administrativnimi delavci, civilnimi delavci in vodstvenim kadrom. Policistov za samo operativno delo na terenu je okoli 18. Zaželeno bi bilo, da bi jih bilo več, vendar pa jaz ne krojim sistemizacije in kadrovske politike. Takšno je realno stanje; s tem se mo-

ramo sprijazniti in delati v pogojih, kakršni pač so.

Kakšno je vaše delo – kolikšna je nevarnost in tveganje pri policijskem delu? Če se samo spomnimo ranjenih policistov, ki sta bila ustreljena pri akciji v Mostah, ko se je osumljenec upiral aretaciji ...

Vselej obstaja verjetnost, da se bodo podobni primeri kot v Mostah še ponovili. V Mostah so policisti prijetje skrbno načrtovali, ker so vedeli, s kom bodo imeli opravka, zato so bili pripravljene tudi na odpor z orožjem. Najbolj nevarni so primeri, ki jih ni mogoče vnaprej predvideti in policist pri postopku ne pričakuje odpora in sile; lahko se npr. zgodi, da nekoga ustavi, ker je storil prekršek v prometu. Ustavljeni voznik pa je lahko oborožen in agresiven storilec rop ali drugega kaznivega dejanja, ki se je zgodilo malo pred tem. Menim, da so takšne situacije pri rutinskih policijskih postopkih najbolj nevarne.

Vsega žal ni mogoče predvideti. Želimo pa čimbolj minimalizirati faktorje tveganja in presenečenja, zato je izrednega pomena usposabljanje s področja praktičnih postopkov, taktike in metodike policijskega dela ter operativne informacije. To je tudi razlog, zakaj policisti, ki sprejemajo klice za posredovanje policije, toliko sprašujejo (npr. koliko je oseb, kakšen je njihov opis; ali so agresivne, je kdo oborožen, kakšna je dejanska situacija ipd.).

Katerega kriminala je sedaj največ, kateri je v porastu?

V glavnem gre za premoženjske delikte: največ je velikih tatvin (vlovov). Prednjačijo vlomi v avtomobile, tatvine avtoradijov, mobilnih telefonov, tudi tatvine torbic, bančnih kartic, dokumentov. Potem so tu tudi vlomi v trgovine, gostinske lokale in gospodarske objekte, od koder storilci odnašajo predvsem cigarete in alkohol. Ciljna skupina so tudi gradbeni zabožniki z orodjem. V zadnjem času pa so bile izpostavljene šole, od koder so storilci odnesli računalniško in avdio- ter videoopremo. Del premoženjskih deliktov gre pripisati t.i. sekundarni kriminaliteti, ker storilci vlamljajo zato, da zaslužek od ukradenih predmetov porabijo za nabavo prepovedanih drog. Klasični kriminal in uživanje prepovedanih drog sta nekoliko v porastu. Rešitev je v sodelovanju s skupnostjo, zlasti na področju preventive, ozaveščanja mladih, usmerjenega in kvalitetnega preživljanja prostega časa ipd.

Kakšni so načrti za zmanjšanje kriminala?

Vsaka lokalna skupnost se mora zavedati, da gre pri zagotavljanju varnosti za kolektivni, skupni problem. Pri reševanju konkretnih problemov morajo policisti in prebivalci skupnosti partnersko sodelovati: vzpostavljeno mora biti zaupanje. Prepričan sem, da ljudje marsikaj vidijo in vedo ter se odgovorno zavedajo varnostnih problemov. Na skupnih srečanjih z vodjo policijskega okoliša, po potrebi tudi z vodstvom policijske postaje, bi zagotovo uspešno razreševali varnostne probleme.

Teh pa je dovolj. Na policijski postaji ter v policijskih pisarnah Ivančna Gorica in Dobropole bomo uvedli

posvetovalne dneve, na katere bomo povabili predstavnike in prebivalce lokalne skupnosti, obravnavani pa bodo različni problemi (prepovedane droge, prometna varnost, problematika vandalizma in nasilja med mladimi, kriminaliteta, preventivne dejavnosti, svetovanje ipd.). Če bodo prebivalci skupnosti izrazili željo in potrebo, bomo policisti na sestanke prišli tudi v posamezne krajevne skupnosti ali na sestanke hišnih svetov (tudi za posamezni blok), po predhodnem dogovoru. Pogovarjali se bomo o konkretnih problemih, svetovali bomo in skupaj bomo iskali ustrezne rešitve. Za takšne želje in pobude smo vselej odprti in na voljo vsem občanom.

Občani si želijo, da bi bila v Ivančni Gorici spet policijska postaja, tako kot je bila nekoč. Kaj mislite o tem?

Zaenkrat se še ne pogovarjamo o kakšni policijski enoti v Ivančni Gorici – policija tam deluje v obliki policijske pisarne. Tako naj bi v bodoče tudi ostalo. Smo pa začeli izvajati dejavnosti (pilotske študije) oživljanja policijske pisarne v smislu policijskega dela, usmerjenega v skupnost. Prejšnji četrtek smo imeli sestanek, ki smo se ga udeležili predstavniki PP Grosuplje, inšpektor policijske uprave, župan in vsi predsedniki in predsednice krajevnih skupnosti, kar je zelo spodbudno. Predstavili smo namen, cilje in oblike dela policijske pisarne. Cilji in oblike dela so identični tistim, o katerih sem govoril ob prejšnjem vprašanju: da namreč neposredno sodelujemo, definiramo probleme in prioritete ter iščemo skupne rešitve, se pogovarjamo, da nam prebivalci povedo, kje in kakšni so problemi ter da jih skupaj rešujemo.

Saša Senica

V SKUPNOST USMERJENO POLICIJSKO DELO

Policijska postaja Grosuplje je bila kot ena izmed policijskih enot s Policijsko pisarno izbrana za izvajanje pilotskega projekta V SKUPNOST USMERJENA POLICIJSKEGA DELA. Projekt se bo izvajal na območju Policijske pisarne, ki zajema Občino Ivančna Gorica, in sicer od aprila 2004 do aprila 2005. Na sestanku 13. 4. 2004 je bil predstavljen tudi županstvu Občine in vsem predsednikom krajevnih skupnosti v občini.

Nosilci projekta so Policijska postaja Grosuplje ter vodji policijskih okolišev Zagradec Rudi GRUNBACHER in Ivančna Gorica Marjan FRIC.

S pojmom "v skupnost usmerjeno policijsko delo" poimenujemo predvsem preventivno delo policije. Pomeni pa odpravljanje vzrokov in okoliščin, ki vodijo k nastanku kaznivih dejanj, prekrškov in drugih oblik deviantnih pojavov. Pri tem pa policija uporablja metode in oblike dela, ki se razlikujejo od klasičnih represivnih. Najbolj pogoste so zlasti svetovanje, delo v posvetovalnih telesih, delo v policijskih pisarnah, izobraževanje otrok in odraslih, neformalne oblike druženja in povezovanja z državljani, organiziranje in izvajanje preventivnih projektov in drugih aktivnosti.

Policija brez tesnejšega sodelovanja prebivalcev občine Ivančna Gorica ne more izvajati svojih nalog v skupnost usmerjenega policijskega dela; le z vašim tesnim sodelovanjem bo mogoče zagotoviti večjo varnost v vašem bivalnem okolju.

Aktivnosti bodo potekale neposredno v vašem okolju in že sedaj vas vabimo k sodelovanju, prav tako tudi posamezna društva, šole, vrtnice, zdravstveni dom in vse, ki bi bili pripravljeni sodelovati.

V vseh krajevnih skupnostih bo predstavljena varnostna ocena za leto 2003 in prvo trimesečje leta 2004, pogovorili se bomo o problemih, jih poskušali skupaj rešiti, odgovarjali na vprašanja, sprejemali sklepe ipd.

V občinski stavbi v Ivančni Gorici je tudi Policijska pisarna, ki deluje vsak ponedeljek in petek med 9. in 13. uro, ob sredah pa med 15. in 19. uro. Ob navedenih urah bo v pisarni policist, ki se bo z vami pogovoril, vam svetoval in pomagal. Ko ni uradnih ur, pa je v pisarni telefon s telefonsko tajnico št. 01 787-84-02, kjer lahko pustite svoje sporočilo policistu, ob nujnih in interventnih dogodkih pa pokličite PP Grosuplje na tel. št. 01 781-83-80 ali št. 113. Prav tako se lahko poslužite tudi poštne nabiralnika pri vhodnih vratih, kjer lahko pustite svoje sporočilo, vabilo Vodji varnostnega okoliša na obisk, pohvale, priporočila, mnenja in predloge ipd.

Z izvajanjem te strategije želimo dolgoročno doseči cilje oziroma občutek varnosti pri ljudeh, zaupanje v policijo in partnersko sodelovanje z lokalno skupnostjo in njenimi prebivalci.

Z željo za sodelovanje Vas lepo pozdravljamo.

POLICIJSKA POSTAJA GROSUPLJE

LETOVANJE OTROK V LETU 2004

Rdeči križ Grosuplje bo letos organiziral desetdnevno zdravstveno letovanje otrok za področje občin Dobropole, Ivančna Gorica in Grosuplje v Mladinskem zdravilišču Debeli rtič. Letovanje bo v času od 21. do 31. julija 2004.

Starši, ki želijo poslati svojega otroka na letovanje, morajo lastnoročno izpolniti prijavnico, ki jo bo otrok lahko dobil od 17. 5. do 21. 5. 2004 v tajništvo šole ali pri svetovalni službi. V celoti izpolnjene in podpisane prijavnice naj otroci vrnejo v tajništvo oz. svetovalni službi, najpozneje do 21. 5. 2004. Število otrok, ki bodo lahko letovali, je omejeno. Prednost bodo imeli otroci, ki pogosteje obolevajo ali izhajajo iz socialno ogroženih družin.

Ekonomsko ceno letovanja bomo krili iz sredstev, ki jih v ta namen dobimo od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, in iz proračunov posameznih občin. Razliko do polne cene bodo plačali starši. Ker priprave na letovanje še potekajo, bo znesek prispevka staršev napisan na prijavnici za letovanje.

Otroci, ki jim bo odobreno letovanje, bodo od 21. 6. do 25. 6. na dom prejeli položnico o doplačilu.

RAZPIS ZA VODITELJE IN PEDAGOŠKEGA VODJO NA LETOVANJU 2004

OZ RK Grosuplje organizira desetdnevno letovanje na Debelem rtiču, od 21. do 31. julija 2004 za šolske otroke. Za voditelje otrok in pedagoškega vodjo vabimo k sodelovanju študente pedagoške fakultete, višje zdravstvene šole in ostale, ki so dopolnili 20 let, radi delajo z otroki in obvladajo plavanje. Kandidati naj pošljejo pisne prijave o izpolnjevanju pogojev na naslov: RKS, Območno združenje RK Grosuplje, Taborska 6, Grosuplje. Prijave sprejemamo do 10. junija 2004.

Izbrane kandidate bomo povabili na razgovor do 24. junija. Tisti, ki ne bodo izbrani, na razgovor ne bodo vabljeni.

Območno združenje
Rdečega križa
Grosuplje

Ko je voda začela zalivati bližnjo kmetijo, je DARS dovolil na Biču skopati jarek, ki je odvečno vodo speljal drugam. Ta odvečna voda je zalila njive, travnike in skoraj tudi hiše v Podborštu. Prizadeti krajanji so o tem obvestili Občino Ivančna Gorica, ki je sklicala sestanek z odgovornimi.

SITIJA d. o. o.

Cistercijska opatija Stična
Stična 17
SI - 1295 Ivančna Gorica
SLOVENIJA

Proizvodnja čajev, jabolčnega kisa in drugih zdravilnih pripravkov po izvirnih recepturah p. Simona Ašiča.
Vrtnarstvo, storitve, trgovina na drobno in debelo.

SAMOSTANSKA VRTNARIJA SVETUJE

Toplo sonce se je končno ogrelo do te mere, da bomo počasi začeli zasajevati tudi zunanje cvetlične gredice in grobove. Zdaj je tudi pravi čas, da si zasadimo obešanke ali tako imenovane viseče vrtičke-košare. V obešanke lahko zasadimo prav vse balkonske in druge strukturne rastline. Za sajenje uporabljamo enake substrate kot za sajenje v cvetlična balkonska korita. Najmanjša velikost obešanke za normalno rast je 25 cm in vanjo posadimo do 3 rastline. V obešanke sadimo rastline, ki imajo približno enake zahteve (zalivanje, hrana, prostor). Upoštevati moramo prostor, kjer nas bodo te rastline razveseljevale, npr:

SONČNA LEGA: vse pelargonije, bidens, verbene
POLSONČNA: surfinije, milijonzvončkov, nepeta, bakopa
SENČNA: viseče begonije, fuksije, vodenke, lobelije

SAMOSTANSKA VRTNARIJA V STIČNI je letos pripravila **OBEŠANKE** različnih vrst in kombinacij za različne lege. Vabimo vas, da si jih pridete ogledat, si kakšno izberete ali pa si poskušate sami zasaditi podoben viseči vrtiček. Ves material zanj boste lahko kupili v naši vrtarniji.

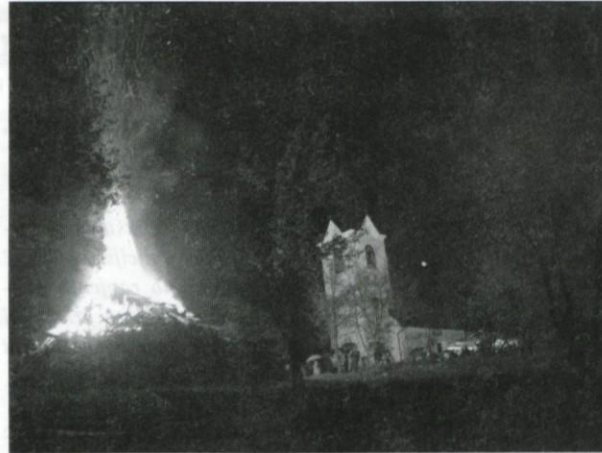
Naj vas spomnimo, da je zdaj primeren čas za zasaditve cvetličnih posod in grobov z **ENOLETNICAMI**. Izbirali boste lahko med različnimi barvami in vrstami:

- Begonie ali gabrček,
- Cinerarie ali pepelka
- Gazanie
- Vodenke, sončne
- Vodenke, senčne
- Cuphea ali japonska mirta
- Petunia ali slovenka
- Petunia, mini
- Salvia ali kadulja
- Tagetes, veliki ali smrdljivka, žametnica
- Tagetes, mali ali smrdljivka, žametnica
- Verbene
- Vinca roseum za sončne lege, podobna vodenki
- Osteospermum kapski meseček, marjetka

PON-PET od 8. do 18. ure
SOBOTA od 8. do 12. ure
Ob nedeljah in praznikih zaprto!

SAMOSTANSKA VRTNARIJA

KRESOVANJE NA GRADIŠČU

Že tradicionalno kresovanje na predvečer prvega maja – praznika dela – so letos na Gradišču nad Stično združili s praznovanjem vstopa Slovenije v Evropsko unijo.

Kulturni program je bil zelo lep: Godba Stična je za začetek vsem zbranim, ki so proslavljali kljub dežju, zaigrala slovensko himno, družina Steklasa pa je v pozdrav Evropi zapela tudi evropsko himno – del Be-

ethovnov 9. simfonije – vsem znano Odo radosti.

Spregovoril je tudi župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret, ki je med drugim povedal, da smo kljub burni zgodovini Slovenci ohranili svojo kulturo in tradicijo in tako naj bo tudi naprej. Najprej se moramo pokloniti svoji zastavi, šele nato tisti z 12 zvezdicami – evropski zastavi.

Ne smemo pozabiti na nas same, je še povedal župan.

Zapeli pa so tudi stiški pevci mešanega pevskega zbora Avis in Oktet stiških fantov.

Okoli desete ure je, kljub dežju, zagorel kres, opolnoči, ko smo postali del EU, pa je nebo razsvetlil razkošen ognjemet.

SS

OB PRISTOPU K EVROPI

Da letos gremo v Evropo, politiki servirajo to zmoto. Kako naj bi v Evropo šli, če že od nekdaj tam smo b'li. Osvežimo si spomine na poglavja zgodovine. Junakov nekaj smo mi dali, da so Evropo reševali. Ko sultan Sulejman je širil strah, da Dunaj zdrobil bo v prah, prignal je Turki za cel roj in vnel se je krvavi boj. Ko turške puške pokajo,

gospe v mestu jokajo. Može se rekli: "Tako bodi! Hraber mož naj zdaj nas vodi. Žiga Višnjegorski je edini, ki v pomoč nam bo v sili. Pritiska Turek vsak dan huje, a obramba mu kljubuje in za obzidjem pod okopi Turki padajo kot snopi. Je zbežala turška sila pa za to še ni plačila.

Kakšna je naša še zasluga, to pove nam zgodba druga. Pegam, strahovit silak, nihče mu v boju ni enak, po Evropi moč razkriva in bojevniko izziva. Da bi bil še večja zgaga,

mu pomagata dva vraga. V cesarstvu pa ni b'lo junaka, ki bi se lotil tega spaka; v sili cesar pošlje sla, naj poišče Lamberga. Ta na konju brz pospeši, da Dunaj pred tiranom reši. Lambergar je kot za stavo Pegamu odsekal glavo.

Evropejci, niste sami! Ne bojte se, saj mi smo z vami: Ko bo kak Brdavs prišel, mu naš Krpan bo glavo snel. Je shranjena še mesarica, to je preverjena resnica.

T. Drab

JAGODE

Bliza se poletje. Na kmetiji Zupancič bodo začele zoreti sladke jagode, ki jih pridelujemo na našem polju. Pridite do nas, blizu smo in lahko nas boste našli. Pokličite nas, da bomo za vas nabrali sveže, dišeče jagode.

Zupancič Jože
Vrh 19
1294 Višnja Gora

01/78 84 290
031/55 50 58

Pokličite in pridite! Pri farni cerkvi v Višnji Gori zavijte proti Leskovcu, kot za kmečki turizem Habjan, in se peljite dobra 2 km, kjer vas bo pričakal smerokaz za Vrh, potem pa še slab km in ste pri nas.

ZNAČILNOSTI VPREŽNIH VOZ NA DOLENJSKEM

Vprežna vozila so zelo stara iznajdba, saj ni tako dolgo tega, kar so za transport tovorov po kopnem služile samo vprežne živali in njihova oprema. Skupna značilnost današnjih vprežnih voz na Dolenjskem je, da so štirikolesna in da imajo eno usmerjevalno ojnico (štango). Priključki za vprego konj, volov ali celo krav, kar je tudi bilo včasih značilno za kmečko okolje, so bili pri teh vozovih ali enojni, kar je tipično za samček (po tem je voz dobil tudi ime), ali dvojni – za vprego dveh ali celo več vprežnih živali hkrati. Večje število konj v eni vpregi je bilo v preteklosti nujno zlasti na hudih klancih na makadamskih cestah. Taksi pomoči se je reklo »ferajnt« (pomoč za vleko preko klanca) ali, če so pri tem pomagali s porivanjem vozov od zadaj, »rineži«. Priključek za vleko vozov je bila izvedena s pomočjo »vage«, to je močnega in okovanega lesenega droga, ki je imel na vsaki strani »rinke« za pripenjanje »štrang«, močnih konopljinih vrvi, ki so bile na drugem koncu pripete z ene in druge strani na komat, tako da so konji vlekli tovor s prsnim košem, kar je ohranjeno še danes. Vaga je bila na nasprotni strani v sredini nasajena na fiksni del vprežnega voza. Vprežno »vago« je bilo torej mogoče samostojno sneti, in včasih so ti pripomočki služili tudi pri težjih gostilniških pretepih fantov in vročekrvnih mož, zlasti kadar so se stepli furmani. Vage so bile še vedno manj nevarno orodje pri tem poslu, kot so bili noži.

Delovni voz, imenovan samček, ima vsekakor prednost pri moji obdelavi vprežnih voz. Na njem sem prebil kar precejšen del svoje najzgodnejše mladosti. Služil je za hitre prevoze manjših količin kmetijskih pridelkov s polja in semen ter kmetijskega orodja na polje. Spodaj je imel solidno leseno dno, ob straneh pa nizko, prav tako leseno ograjico. Stranice

so bile nekoliko nagnjene navzven, prečne pregrade spredaj in zadaj pa so bile navpične. V sprednjem delu je imel ta voz posebno mesto, kjer se je dala čvrsto namestiti ali navadna poprečna deska ali pa celo sedež z naslonjalom, tako da je samček lahko služil tudi za osebne prevoze. Seveda ta voz, za razliko od zapravljičeka, ni imel nikakršnega vzmetenja. Pri hitri vožnji po makadamski cesti je vozni-

ka (furmana) in sopotnike kar dobro pretreslo. Največkrat pa se je ta voz, zlasti pri vožnji iz malna in nazaj, uporabljal kar brez prečnega sedeža, tako da je šlo čim več vreč na voz. Prilagam sliko, kako je izgledala taka vožnja v tem primeru. Samček je bil štirikolesni voz, vendar so bila prednja in zadnja kolesa fiksno povezana med seboj z zgradbo samčka.

Kolesa vseh voz v prejšnjem času so bila obvezno lesena, z lesenim pestom in lesenimi »špicami«, na obodu pa so bila okovana z železnimi »šinami«. Kolesa so bila nasajena na železne osi (akse) približno 5 cm premera brez vmesnih krogličnih ležajev, kar je predstavljalo dodatno trenje pri obračanju. Edino, kar je omogočalo lažje obračanje koles na kovinski osi, je bilo izdatno mazanje osi s črnim, mislim da grafitnim mazilom (šmirom), kar smo otroci radi počeli, čeprav smo se pri tem tudi pošteno napackali.

Še eno posebnost so imeli ti vozovi. Neposredno ob furmanovem sedežu ali na podvozju spredaj je bil kovinski vitelj, ki je s pomočjo zobatega kolesa in daljše kovinske palice prenašal pritegovanje in odmikanje lesenih zavornih oblog na prednjih kolesih. Na manjših klancih je voznik lahko zaviral tudi s samimi konji, ki so z verigo, s katero so bili pripeti s komatom na prednjem koncu ojnice, lahko tudi zadrževali prehitro vožnjo, na večjih in daljših klancih pa je bilo nujno uporabiti tudi zavorni vitelj (žlajf).

Valentin Skubic

TADINA

JANEZ TADINA

Sokolska ulica 5.
1295 Ivančna Gorica
Tel.: 01/78 78 572

Delovni čas: od 8. do 19. ure
Ob sobotah je prodajalna odprta od 8. do 12. ure.

UGODNA PONUDBA ZA
OBHAJILA IN BIRME

PRIPOROČA SE ZLATARSTVO TADINA!

OBIŠČITE NAS!

PRESELILI SMO SE V CENTER IVANČNE GORICE
V POSLOVNO ZGRADBO ŽOLNIR

OBISK PRI VINSKI KRALJICI

Letošnja pomladanska ekskurzija je članice DPŽ vodila v Belo krajino. Obiskale smo naravni park Lahinja. Namesto vstopnice v to idilično vasico smo dobile kos ajdove potice. Vasica je ohranjena kot kulturna dediščina in ljudje to s pridom tržijo. Pot nas je vodila k Trem faram. Še dandanes ni znano, zakaj so naši predniki zgradili tri cerkve skupaj.

Obisk vinogradniške kmetije Bajuk pa je bil nekaj posebnega. Deležne smo bile kraljevskega kosila, saj nam je stregla letošnja vinska kraljica gđ. Vesna Bajuk.

Tudi zadnja kmetija, ki smo si jo ogledale, je bila vinogradniška. Pot nas je vodila v Krmačino k družini Jožeta Prusa. Sprejel nas je moški del družine. Po ogledu prenovljene zidanice, v katero bodo prav kmalu sprejemali prve goste tudi na hrano, nas je gospodar povabil v degustacijsko sobo. S svojim bogatim znanjem ter smislom za predstavljanje vin nas je popeljal v posebno stanje, katerega se nekateri večkrat poslužujejo. Družina Prus se ukvarja s trsničarstvom, vinogradništvom, vinarstvom, svoje izdelke pa tudi sami tržijo. Imajo vrhunska vina, ki jih znajo tudi odlično predstaviti potrošniku. Po vsem, kar smo videle, slišale in okusile, resnično ni nič nenavadno, da so se v njihovi zidanici zvrstili že številni visoki gostje iz domovine in tujine.

V sodelovanju s KSS se trudimo, da naše članice obišejo čim bolj zanimive kmetije in tako prinesejo sveže ideje v svoje domove.

Za DPŽ Mari Erjavec

Ogled kleti pri vinski kraljici Vesni Bajuk

ŽUPNIJSKI MLADINSKI CENTER STIČNA

Na velikonočni ponedeljek je v Jegličevi dvorani stiškega samostana potekal prvi občni zbor Župnijskega mladinskega centra. Njegov cilj je izvajanje dejavnosti vzgojnega, izobraževalnega, duhovnega, kulturnega, karitativnega, razvedrilnega in športnega značaja, kar v praksi pomeni, da bodo pod njegovim okriljem v župniji potekale že znane dejavnosti, kot so oratorij, mladinski pevski zbor, tečaji za animatorje ... V okviru Mladinskega centra pa bodo delovali tudi novoustanovljeni krožki za birmance in ostale otroke ter druge dejavnosti, ki bodo omogočale razvoj in promocijo mladih. Center je organiziran kot zasebni zavod, kar bo povečalo možnost uspešne pridobitve sredstev na razpisih za državne donacije. Voditelj Mladinskega centra je p. Maksimiljan File, ki bo načeloval 9-članskemu svetu zavoda. Njegova ustanovitev pa daje upanje, da bodo stiški otroci in mladina imeli še več možnosti za koristno in prijetno preživljanje svojega prostega časa.

Lojze Grčman

DIGITALNI FOTO STUDIO TRAVNIK

e-mail: fototravnik@siol.net

NUDIMO:

- prodajo foto materiala (filmi, baterije, fotoaparati, okvirji...)
- fotografiranje in izdelavo fotografij za dokumente TAKOJ v digitalni tehniki
- izdelavo klasičnih in DIGITALNIH FOTOGRAFIJ (CD, diskete, ZIP, smart media ...) v 30 minutah cena 55 SIT
- fotokopiranje (barvno in črno-belo, vezava, plastificiranje...)
- okvirjanje slik, gobelinov ...
- fotografiranje in snemanje svečanih dogodkov (poroka, krst, birma ...) v digitalni tehniki

GROSUPLJE
ADAMIČ CENTER
tel.: 01/7863-358

VIŠNJA GORA
tel.: 01/7884-116

NOVO NOVO NOVO

APRILA ODPRT NOV LOKAL V
IVANČNI GORICI - POSLOVNI CENTER ŽOLNIR!

VESELIMO SE VAŠEGA OBISKA!

ČETRTI VIRIDIN POHOD PO KS METNAJ

V KS Metnaj smo tudi letos ob začetku pomladi, v nedeljo, 28. marca, organizirali že tradicionalni 4. Viridin pohod po vaseh krajevne skupnosti.

Približno 150 pohodnikov se nas je okoli osmih zjutraj zbralo v Meki-njah nad Stično. Organizatorji smo postregli s toplim čajem, prigrizkom, popotnico in nekaj koristnimi napotki.

Ob 600-letnici smrti Viride Visconti (po njej se pohod tudi imenuje), ki je del življenja kot velika dobrotnica preživela v teh krajih, je Cistercijanski samostan iz Stične izdal knjigo z naslovom Gospa s Pristave. Avtor knjige je domačin Ivan Janežič-Kraljev iz Šentvida pri Stični. Pohodniki smo imeli priložnost kupiti prve primerke.

Po krajšem nagovoru predsednika KS Metnaj smo se udeleženci odpravili na pot. Iz Meki-nj smo se mimo kapelice sv. Barbare po poljski poti podali do Metnaja. Sredi vasi so nam na prijazni kmetiji odprtih vrat Migličevi ponudili okrepčilo. Pot smo nadaljevali do prevala »Na hladnem« in se po gozdni poti spustili do Dre-možnika, vodnega zajetja za stiški vodovod. Po dolini Stiškega potoka nas je spremljala že prava pomlad, saj so bili bregovi potoka beli od »kronc«, kot tu pravijo kimajočim zvončkom. In po dokaj udobni poti je sledil prvi vzpon. Ovinkasta pot skozi gozd nas je pripeljala na Poljane, ki so se že kopalje v soncu in pod vasjo so se začele prve zaplate snega. Pri Janežičevih smo si malo oddahnili in se okrepčali s čajem, osvežilnimi jabolki, pa tudi krepkega in pečenih ter mesnih

dobrot ni manjkalo. Od tod smo se podali na najtežji del poti. Obolno se je sicer kopalje v soncu, kopasti vrh pa je bil še popolnoma odet z debelo snežno odejo. Prave zimske razmere, zato je bil korak precej težji kot sicer. Trud je bil seveda kar najhitreje poplačan pri Kmečkem turizmu Berčon. Tudi na tej znani izletniški točki so nam pripravili okrepčilo. Sledil je spust skozi vasi Osredek, Planina in Debeče do Belentina. Od tod naprej se je pot obrnila krepko navzgor in nas po vijugasti stezi pripeljala mimo cerkvice sv. Lamberta na Pristavo.

Na s soncem obsijanem Izletniškem turizmu na Pristavi so nam Okornovi pripravili okusen golaž z ajdovimi žganci in za posledek postregli še s sladkimi poticami. Družina se je prijetno razživela, sklejala so se nova poznanstva in obljube, da se prihodnje leto spet skupaj podamo na pohod, ki bo že kar jubilejni, peti.

Organizatorji smo na koncu izvedli še skromen srečelov s prispevki sponzorjev in nekaterih krajanov. Pohodniki so se v zgodnjih popoldanskih urah z zasnežene Pristave zadovoljni vračali na svoje domove.

Vsem, ki so kakorkoli pomagali k uspešni organizaciji in izvedbi pohoda, se organizator najlepše zahvaljuje, nenazadnje tudi skupini, ki je dan pred pohodom ponovno markirala in očistila celotno pot.

Svet KS Metnaj

NA GALA KOSILU

Poslovni partnerji so včasih, ko je bilo še veliko denarja za reprezentanco, povabili na odlična kosila, kjer niso smeli manjkati tudi pečeni škampi (morski raki). Ker se raki jedo z rokami, so po tem obroku v ličnih skledicah servirali čisto vodo z limonino rezinico, da so si gostje lahko oplaknili prste, preden so jih obrisali v prtčke.

Moj sosed pri mizi, ki je bil znan po tem, da je vsako reč hotel opraviti prvi, pred vsemi drugimi, ni dobro razumel, čemu je namenjeno to serviranje. Ker je v skledici plavala limonina rezinica, je mislil, da na škampe pač gre limonin napitek in je hitro dvignil skledico in vodo popil.

Nič narobe, saj voda je bila kristalno čista, le škoda, da fantastičnega okusa po pojedini rakov ni poprej oplaknil z odličnim dalmatinskim plavcem, ki so ga tudi servirali.

Valentin Skubic

TRETJE SREČANJE KONJENIKOV NA GRADIŠČU

Konjerejsko društvo Radohova vas je v nedeljo, 2. maja, na Gradišču organiziralo že tretje tradicionalno srečanje konjenikov in prijateljev konj. Društvo, ki šteje že 115 članov, je na srečanje povabilo tudi sosednja društva v občini in zunaj nje ter zainteresirane posameznike. Zbralo se je več kot 200 obiskovalcev, vključno z županom Jernejem Lampretom, ki so si lahko ogledali okoli 60 konj; eni so bili v vpregah, drugi pa opremljeni za ježo. Srečanja so se udeležili tudi člani Društva prijateljev konj iz Višnje Gore. Za dober golaž je poskrbel član društva Andrej Košak, za pijačo pa Planinsko društvo Šentvid z Maksom na čelu.

Milan Vrhovec

predsednik Konjerejskega društva

Radohova vas

V POSLOVNEM CENTRU ŽOLNIR SPET ŽIVAHNO

V petek, 16. aprila, se je v Ivančni Gorici, natančneje v poslovnem centru Žolnir, zgodila še ena otvoritev. Fotograf Marjan Travnik je odprl fotografski studio, v katerem vam nudi vse fotografske storitve, nakup fotoaparata in fotografskega materiala ter fotokopiranje. Na otvoritveni dan je bilo veselo, ni manjkalo hrane in pijače, za popestritev pa so poskrbeli tudi stiška godba, ansambel Simona Cegljarja in harmonikar Primož Erjavec.

NP

TUDI V ŠENTVIDU SMO AKTIVNI

Prav je, da ODBOR RDEČEGA KRIŽA ŠENTVID PRI STIČNI obvesti krajanje o svojem delu v zadnjem obdobju. Vsi prostovoljni donatorji naj vedo, kako upravljamo z njihovimi sredstvi. Trudimo se, da bi bil denar porabljen karseda gospodarno in da pomagamo tistim, ki so pomoči res potrebni.

Decembra je bila v osnovni šoli Ferda Vesela sedaj že tradicionalna prednovoletna prireditve za vse krajanje, ki so že dopolnili 70 let. Povedati je treba, da se te prireditve udeleži lepo število krajanov, ki so starejši le po letih, po srcu pa še vedno mladi, in se radi poveselejo in pogovorijo med seboj. Ob tej priložnosti se podelijo priznanja in značke nekaterim krvodajalcem. Ti, ki so mladi tudi po

letih, se iz neznanega razloga slabše udeležujejo teh prireditev.

V letu 2003 smo denarno pomoč namenili dvema družinama, za katere je odbor ugotovil, da sta do nje upravičeni. Razdeljenih je bilo tudi 16 humanitarnih paketov, in sicer tistim, ki jih, po našem mnenju, najbolj potrebujejo. Na Debelem rtiču je bilo poleti na počitnicah 10 otrok, pozimi pa brezplačno štirje. Tu so preživele nekaj dni tudi tri osebe z nižjimi pokojninami, ki si same letovanja ne bi mogle plačati. Januarja, februarja in marca so bila v Kulturnem in Upokojenskem domu v Šentvidu organizirana in zelo dobro obiskana tri predavanja na temo: zdravje srca in ožilja, osteoporoza in zdrava prehrana. Vsa tri je vodila naša krajanica,

višja medicinska sestra Meti Bijec. Ob tej priložnosti se ji še enkrat prav lepo zahvaljujemo.

V prvem pomladnem mesecu obiščemo vse krajanje naše KS, ki so dopolnili 80 let. Naše aktivistke so povsod lepo sprejete, saj si vzamejo čas, da se z vsakim pogovorijo in ga povprašajo po zdravju in počutju. Starejši se razveselijo vsakega obiska, saj ta preseka enolični vsakdan. Ne pozabimo pa tudi tistih krajanov in krajanek, ki so nastanjeni po domovih za ostarele v Grosupljem, Ljubljani in Trebnjem. Obiščemo tudi vsakega, ki praznuje častljivo obletnico – 90 let. Lani smo obiskali tri, letos pa bodo ta visoki jubilej praznovali štirje.

Na koncu bi krajanje KS Šentvid obvestili, da si lahko vsako prvo sredo v mesecu od devetih do desetih v prostorih KS izmerijo krvni tlak in sladkor. Novost pa je, da si odslej lahko izmerijo tudi HOLESTEROL v krvi. Seveda morajo priti tešči. Meritve še vedno opravlja gospa Zinka Svetelj, višja medicinska sestra. Tudi njej se za delo in skrb lepo zahvaljujemo. Zahvalimo pa se tudi vsem, ki so s svojimi sredstvi pripomogli, da smo lahko nabavili aparat za merjenje holesterola.

Odbor RK Šentvid pri Stični

ŠE VEDNO MOSTIČKI PRI GORENJI VASI

Veliko naših občanov je zanimalo, zakaj še vedno potekajo dela pri obnovi mostičkov na regionalni cesti R1 – 216 pri Gorenji vasi, glede na to, da je bil predvideni rok za zaključek del že 17. marec 2004.

Za razlago smo poprosili gospoda Mirana Marusiga (DDC svetovanje inženiring, Družba za svetovanje in inženiring, d.o.o.), ki je odgovoren za Projekt JUG, v katerega je vključena tudi obnova mostičkov pri Gorenji vasi. Povedal nam je, da je državni proračun predvideval dveletno financiranje tega projekta, kar pomeni, da so dela začeli v začetku oktobra 2003, zaključili pa naj bi jih v marcu 2004, ko bi bila na razpolago tudi sredstva iz proračuna za leto 2004. Sredstva so torej zagotovljena, največji problem pa je, po besedah g. Marusiga, vreme; predvsem nepredvideni sneg in obilno deževje, ki je preprečevalo nadaljnje delo pri obnovi. Dela na mostičkih naj bi bila, po novem, zaključena najkasneje do 20. julija 2004.

NP

PETDESET LET STIŠKEGA VODOVODA

Letos mineva petdeset let, odkar teče voda iz stiških in tudi okoliških pip. Cvetko Fink iz Trebnjega, ki je kot vodovodar sodeloval pri izgradnji, se tistih časov takole spominja:

»Gradnjo je organiziral 15-članski odbor Vodne skupnosti Stična. Izkopavati smo začeli 1. maja 1954 v Drmožniku. Pri delu, ki smo ga opravljali izključno ročno, je sodelovalo 45 moških in 65 žensk. Moški so razbijali kamenje in kopali jarke, ženske pa so jih ob kohanju tudi zasipavale. 29. novembra je bil dokončan vodovod za Drmožnik, Stično in Kafehaus ter zbiralnik na Viru, leta 1955 pa je iz pip pritekla voda tudi v Ivančni Gorici in Radohovi vasi. Tri največja zajetja tega vodovoda pa so bila Drmožnik, Lahka voda in Babje koleno.«

Zanimiv utrinek izpred 50 let lahko nas mlajše generacije uči, da pipe niso od vekomaj, ampak je bilo v vodovod vložena veliko truda.

Anja Bučar

ZDRUŽENJE V SLUŽBI OBČANOV

OBČNI ZBOR ZDRUŽENJA ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČEV IVANČNA GORICA

Februarja je bil v nabito polnem Kulturnem domu Ivančna Gorica redni letni občni zbor ZŠAM Ivančna Gorica. Zbralo se je veliko število udeležencev, zbora sta se udeležila tudi župan Jernej Lampret in direktor občinske uprave Janez Radoš.

Po uvodnem pozdravu predsednika združenja Franca Bivica je sledilo poročilo za leto 2003, ki je odražalo uspešno, vestno in aktivno delo vseh članov združenja. Dobro sodelujejo z Občino Ivančna Gorica, še posebej s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, in Policijsko postajo Grosuplje. ZŠAM je izvedel več tečajev za pridobitev voznškega dovoljenja A- in B-kategorije ter tečaj za varno vožnjo s traktorjem, Organizacija Rdečega križa pa je v prostorih združenja izvedla šest tečajev in ravno toliko izpitov.

Sledili sta podrobno finančno poročilo in poročilo nadzornega sveta, ki sta potrdili vse ugotovitve predsednika in blagajničarke. Predsednik Zveze ZŠAM Slovenije

Igor Pipan je čestital združenju za njihovo delo in dejal, da je lahko zgled vsem združenjem v njihovi stanovski organizaciji. Župan Jernej Lampret je poudaril velik pomen prostovoljnega dela pri preventivi in vzgoji vseh udeležencev v cestnem prometu. Posebej je pojasnil zadnje probleme, ki nastajajo med Občino Ivančna Gorica in DARS-om pri izgradnji avtoceste na Dolenjskem; združenje je poprosil za pomoč tudi v tem smislu. V zvezi s cestninsko postajo je izrazil svoje mnenje tudi direktor podjetja TRAIG, ki je poudaril, da bi cestninska postaja v Ivančni Gorici finančno oz. stroškovno prizadela prevozna podjetja.

Komandir Policijske postaje Grosuplje je predstavil poročilo o prometni problematiki na območju občine Ivančna Gorica. Število prometnih nesreč se je povečalo, kar je morda tudi rezultat povečanega prometa po vzporednih cestah, zaradi izmikanja plačila cestnine, čeprav ne gre prezreti, da je bila povprečna alko-

holiziranost pri udeležencih v prometnih nesrečah kar 1,6 promila.

Stane Inkret, častni član združenja, je v razpravi poudaril, da je bilo povezovanje z različnimi institucijami v letu 2003 proklamirano kot nova dobrina Zveze ZŠAM Slovenije. Vendar pa je treba razne protokolarne stike, kot so na primer obiski resornih ministrstev, izkoristiti za reševanje konkretnih problemov, ki žulijo naše članstvo. V nadaljevanju je poudaril, da je zahteva Občine Ivančna Gorica glede cestninskih postaj in izgradnje vzporednih lokalnih cest popolnoma legitimna in da bi predsedstvo Zveze ZŠAM Slovenije moralo sprejeti posebno izjavo o tej problematiki ter jo poslati Vladi Republike Slovenije.

Sledila je še podelitev jubilejnih značk in priznanj članom. Druženje, v katerem je bilo izmenjanih še mnogo koristnih zamisli in informacij, se je nadaljevalo še v pozno popoldne.

Franc Bivic

OBČNI ZBOR TURISTIČNEGA DRUŠTVA ŠENTVID PRI STIČNI

26. marca 2004 ob 18. uri smo se zbrali člani Turističnega društva Šentvid pri Stični na letno konferenco. Vabljeni so bili vsi člani društva, župan, predsedniki krajevskih skupnosti in društev ter predsednik Občinske turistične zveze gospod Avgust Likovnik. Gospod župan se je takoj opravičil. Tudi gospod Likovnik je, ker sam ni mogel priti, poslal zastopnika zveze, gospoda Pavla Groznika.

Naša konferenca je bila namenjena pregledu dela društva, upravnega odbora in vseh ostalih organov. Bolj vzporedni namen pa je bil, da se ob tej priložnosti pobere tudi članarina, ki je letos ostala 1000 tolarjev. Ker se je datum konference ujema s materinskim dnevom, smo vsaki udeleženci podarili cvetko, pozneje pa jim je čestital tudi predsednik TD. Udeležba je bila zadovoljiva, a vseeno obveščamo, da tisti člani, ki niste mogli priti na konferenco, lahko poravnate članarino v Domu upokojencev ob uradnih urah, ki so navedene na oglasni deski. Naj izkoristim to priložnost, da povabim še ostale krajanje in krajanke, da se nam priključijo in včlanijo v naše društvo.

Da pa to naše srečanje ne bi bilo preveč suhoparno, so priskočili na pomoč tudi člani Folklorne skupine Vidovo. Na začetku in koncu so nam odplesali po en sklop slovenskih narodnih plesov. Njihov harmonikar pa nam je še zaigral nekaj prijetnih skladbic.

V poročilu predsednika smo slišali o delovanju društva, kako se obnašamo v primerjavi z drugimi društvi v kraju in občini. Navedel je vrsto opravil, ki jih opravimo skozi celo leto, sami ali v sodelovanju z drugimi društvi. Najprej je tu vzdrževanje urejenosti kraja in okolice. Vsako leto spomladi poskrbimo, da so urejene ceste (urgence preko KS), parki ob hišah, da so zasajene rožice ob javnih zgradbah ... Neposredno pred Taborom slovenskih pevskih zborov, ki je glavna prireditve, izdamo okrožnico po vseh gospodinjstvih za ureditev okolice.

Gospod Pavel Groznik nas je opozoril, da imamo v Šentvidu tudi zanimivosti, ki pa jih morda še ne znamo dovolj predstaviti. In tega je zares veliko ... Tabor pevskih zborov je tako velika prireditve, da veliko teh stvari opravi tudi

ta organizacija, saj smo pravzaprav tam spet isti ljudje.

Najbolj zanimiv podatek na tej skupščini je bil, da smo v zadnjih 10 letih organizirali in izpeljali kar 25 izletov. Potujemo predvsem po Sloveniji, bili smo že večkrat na Madžarskem in dvakrat tudi v Italiji. Organiziramo tudi prednovoletna srečanja članov. V preteklem letu je bil ob tem srečanju opravljen tudi kviz Ali ste vedeli. Vsi nastopajoči so dobili simbolične nagrade. Po končani razpravi smo sklenili, da s podobnim delom nadaljujemo.

Ko smo ugotovili, da je zmanjkalo idej za nadaljevanje, smo načeli novo temo – prijateljsko srečanje. Malo smo pomalicali, malo popili in ob spremljavi Simona in njegove harmonike tudi zapeli. Po dveh urah smo se zadovoljni razšli.

Na koncu pa: vsem, ki ste nam pripravljali pomagati – nasvidenje pri kateri od novih akcij!

Predsednik TD

Janez Kastelic

V krogu svojih hčera, sinov, vnukov in pravnukov je 12. aprila praznovala 90 let gospa Vida Kavšek iz vasi Malo Črnelo. Ob obisku članic Krajevne organizacije RK Ivančna Gorica je bila ganjena in presenečena. Številni gostje so počastili njen visoki jubilej. Za vse je skrbno in ljubeče poskrbela njena snaha Darinka.

Gospa Vida, še enkrat naše iskrene čestitke.

Lojzka Sever

ZAGRADEC – DAN ODPRTIH VRAT

Res je, da učenci komaj čakajo šolske počitnice. Za mnoge je vsakdanji urnik v šolskih klopih prezahteven. Želijo si gibanja v naravi, igre na igrišču in podobnih dejavnosti. Ko pa se po počitnicah vrnejo v šolo, so njihovi pogosti odgovori: »Bilo mi je DOLGČAS, pogrešal sem sošolce.«

Na podružnični šoli v Zagradcu smo jim med zimskimi počitnicami dva dni odprli vrata šole in ponudili likovno delavnico, družabne igre in ples. Prišlo je 20 % učencev. Preveč? Ne. Premalo? Tudi ne. Ravno prav. Zares prav so imeli tudi tisti, ki so obiskali dedke in babice, se odpravili na počitnice, pa tisti srečneži, ki so preživeli počitnice v družbi svojih staršev.

S. Nahtigal

ŽAR d.o.o.

AGENCIJA ZA PROMET Z NEPREMIČNINAMI

PRODAJA, NAKUP, ODDAJA, NAJEM

Taborska 13, Grosuplje

TELEFON: 041 717-314

FAX: 01/7863-049

E-posta: miran.jurcic@volja.net

NOVO V STIČNI

EKOFLAM, d.o.o.

TRGOVINA Z INSTALACIJSKIM MATERIALOM

Nudimo vam material tujih in slovenskih proizvajalcev

KOTLE: CTC, VISSMANN, BUDERUS, KIV, VIADRUS, EURO THERM, FEROTERM, SELTRON ...

GORILNIKE: CTC, BENTONE, WEISHAUP, HANSA ...

RADIATORJE: RADEL, AKLIMAT, VARIS, BIAL, VOGEL&NOOT ...

CISTERNE: NAU BEHÄLTERTECHNIK, ITPP, GET ...

VENTILE: KOVINA, FAR, ARMAL, UNITAS, DANFOSS, HERZ ...

CEVNE SISTEME: WAVIN, ALUMPLAST, WIRSBO ...

CEVI: BAKRENE, ČRNE, POCINKANE, ALKATEN, KANALIZACIJSKE, PROFILNE, FITINGI, IZOLACIJO ...

SUHOMONTAŽNI RF DIMNIKI

VSE ZA OGREVANJE, VODOVOD IN SANITARNO OPREMO

☎ 01/78 78 283

MATURANTSKI PLES 2004

Maturantski ples je bil v četrtek, v soboto pa smo bili povabljeni na 2. Pomladni ples, da smo zaplesali četvorko še enkrat; tu smo prejeli zlato plaketo kot najboljša srednja šola, ki se je v plesu najbolje izkazala.

Najbolj slovesen dogodek ob zaključku 4-letnega šolanja je poleg podelitve maturitetnih spričeval gotovo maturantski ples. Dijaki SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica smo ga letos praznovali 15. aprila na Gospodarskem razstavišču.

Plesne priprave, ki so poleg četvorke vključevale tudi venček angleškega valčka, ča-ča-čaja, disko-foxa in tanga, so se začele že konec septembra 2003. Kmalu po novem letu smo razredi začeli zbirati ideje za svojo predstavitev, ki bi morala biti čim bolj izvirna, zabavna, a vseeno na nivoju. Priprave so se stopnjevale z iskanjem primerne maturantske obleke, obiskovanjem solarija in preizkušanjem različnih pričesk, da bi vsak(a) zasijal(a) v najlepši luči – ter dosegle vrhunec v tednu pred maturantskim plesom.

Zadnji dnevi pred slavnostnim večerom so bili za šolo povsem netipični. Učili se nismo skoraj nič, saj so

večino pouka potekali pogovori in še zadnji popravki scenarijev. Izkazalo se je, da smo kljub velikemu trudu pozabili na nekaj bistvenih organizacijskih potez, kot npr. kdo bo rože, ki smo jih nameravali pokloniti profesorjem, dostaviti na gospodarsko razstavišče. Zapletlo se je tudi z vstopnicami za maturantski ples, saj je bilo povabljenih gostov manj od naročenih vstopnic, pa jih je vseeno zmanjkalo. Težave, ki so sledile na generalki dan pred prireditvijo, so v nas vzbudile strah, da bo naš maturantski ples polomija. Ne le da smo se motili pri plesanju četvorke, tudi predstavitevni programi razredov so se nekaterim izneverili, nikjer pa ni bilo moč najti odgovorne osebe, npr. režiserja ali glavnega organizatorja, ki bi nam iz zagate lahko pomagal.

Na dan prireditve so nekatere maturantke že dopoldne obiskale lepote salone, ostale pa smo se le-

potičile celo popoldne, da smo ob sedmih zvečer zasijale v vsej svoji lepoti in pokazale svoje čare na plesu.

Fantje so, vsaj zdi se mi tako, imeli mirno popoldne, morda so šli še kam skupaj na pijačo – sproščeno in brezskrbno, povsem v nasprotju z dekletki, a so bili zvečer vseeno pravi lepotci. Pokloni so padali z vseh strani – občutki so bili fenomenalni. »Konec koncev sta se trud ob iskanju obleke in potrpežljivost za lepoto preobrazbo le izplačala,« sem si rekla. Obkrožali so me nasmejani obrazi princesk v nežni roza, zapeljivk v klasični črnini, damic v močni rdeči in sploh vseh barvah mavrice, občudujoči pogledi staršev in profesorjev. »Trebja je le še zbrati pogum, odmisliti občinstvo, da se ne bom ravno na odru spotaknila v teh neudobnih čevljih s kot igla tankimi petami, si kje na poti do odra pohodila krilo ali ga celo strgala ...« sem mirila in prepričevala samo sebe.

Oder se je osvetlil, voditeljica Janja nas je povabila na prizorišče, da odpojemo Gaudeamus in odplešemo četvorko. Po plesu z ravnateljem, profesorji in starši smo se predstavili še razredi, potem pa smo lahko zares pozabili na živčnost – sledila je le še sproščena zabava. Oddahnili smo si, da je četvorka uspela, da se je predstavitev razredov zdela staršem in tudi profesorjem zanimiva, da je vse skupaj že mimo (in da je krilo ostalo celo).

Večer je bil lep, a prekratek. Če bi ga lahko doživela še enkrat, bi si želela, da vse poteka ravno tako, kot je tokrat, a z majhno spremembo: trajati bi moral veliko dalj časa!

Tanja Murn, maturantka iz 4. a

USTANOVljENO JE DRUŠTVO VIR

Obveščamo vas, da smo 1. marca 2004 ustanovili Društvo VIR za ohranjanje naravne in kulturne dediščine. Temu je botrovala bogata naravna in kulturna dediščina našega kraja in okolice z bogastvom kraških pojavov, vključno s človeško ribico, in s pomembnim arheološkim najdiščem Cvinger (Vir pri Stični). Ta dediščina namreč propada in izginja pred našimi očmi, mi pa se čutimo dolžne, da jo ohranimo prihodnjim rodovom. V društvu smo si zadali cilje in izdelali program, s katerim jih nameravamo doseči.

Kratkoročno bodo naše naloge:

- razvijanje zavesti krajanov in občanov o pomenu naravne in kulturne dediščine našega kraja,
- zaščita našega kraškega sveta, zlasti kraških izvirov, človeške ribice, kraških jam in drugega,
- zaščita Cvingerja in njemu pripadajočih gomil oziroma grobišč,
- čiščenje naštetih spomenikov,

- odprtje manjšega muzeja, ki bo nudil informacije o naštetih spomenikih, in ureditev arheološkega parka,
- povezovanje arheoloških, naravoslovnih, naravovarstvenih in kulturnovarstvenih aktivnosti,
- sodelovanje z zavodi, ustanovami, društvi, in organizacijami,
- izdaja brošur, člankov, publikacij, vodičev in kažipotov.

V srednjeročni načrt smo uvrstili:

- zbuditev mednarodnega zanimanja,
- zbiranje finančnih sredstev za nadaljevanje raziskav na območju delovanja Društva Vir,
- pripravo smernic, dokumentacije, analiz in projektov, ki bi pripeljali do izgradnje znanstveno-raziskovalnega centra.

Dolgoročno načrtujemo:

- postati pomembna turistična in znanstvena točka na zemljevidu Evrope,
- postati eden najpomembnejših evropskih arheoloških centrov, ki predstavljajo železno dobo,
- postaviti znanstveno-raziskovalni center,
- dopolniti in izboljšati park z dodatnimi programi in infrastrukturo (vodenje v več jezikih, eksperimenti, raziskave, izkopavanja, pestra ponudba storitvenih dejavnosti, npr. rent-a-bike, gostinstvo, trgovine, domača obrt, delavnice),

- organizirati mednarodna predavanja, seminarje, delavnice, kulturne prireditve in podobno,
- sodelovati z mrežo ponudnikov prenočišč in z gostinci ter
- povezati poti parka z drugimi potmi iz Slovenije in tujine.

Trudili se bomo za uresničitev teh načrtov, saj bo to koristilo skupnosti krajanov, občini Ivančna Gorica in državi Sloveniji. Nekatere od svojih ciljev smo že začeli uresničevati in naši predlogi so naleteli na plodna tla. Sodelovali smo že z Narodnim in s Prirodoslovnim muzejem Slovenije, Oddekom za biologijo Biotehniške fakultete, Inštitutom za raziskovanje krasa, arheologi, naravovarstveniki, kulturovarstveniki, biologi, krasoslovci in akademiki.

Vabimo vas, da se nam pridružite in z nami pomagate ohraniti kulturno-civilizacijske in naravne bisere, za katere mora zdaj skrbeti naša generacija, da pomagate graditi naš krajevni in narodni ponos ter tako prispevate k razvoju kraja in občine.

Za Društvo VIR
predsednik Sašo Porenta

Kdor se nam želi pridružiti, naj to sporoči na e-naslov: drustvo.vir@email.si, ali na telefon 041 328 579 oz. 031 845 589 ali na naslov Društvo VIR, Vir pri Stični 74, 1295 Ivančna Gorica.

ZAKLUČEK BRALNE ZNAČKE V TEDNU SLOVENSKE KNJIGE

V tednu slovenske knjige smo učenci Osnovne šole Stična slovesno zaključili bralno značko. Učenci razredne stopnje matične šole in podružničnih šol smo se v ponedeljek, 19. aprila 2004, v dveh skupinah zbrali v kulturni dvorani Stična, kjer smo si ogledali predstavo Čombo - sončni kralj v izvedbi domače gledališke skupine Drzne in lepi. Učence je predstava navdušila že po nekaj minutah in večina se je v dogajanje na

odru tako vživela, da so popolnoma spontano komunicirali z glavnim junakom, petelinom Čombom, ki je bil glavni na svojem dvorišču in ni dovolil svojim kokoškam, da bi na svet spravile mladega petelinčka. A glej, tudi kokoši niso kar tako in so hitro sprevidele Čombove nečastne namere ter na svet spravile simpatičnega petelinčka, ki je nekega dne presenetil celo Čomba. Navdušenje otrok

je bilo nepopisno. Tudi kikirikanja in kokodakanja v dvorani ni manjkalo.

Seveda pa je bil razlog za veselo razpoloženje tudi podelitev bralnih priznanj.

Učenci prvega razreda devetletke iz matične šole smo to slovesnost nadaljevali v šolski knjižnici. Učiteljice in knjižničarka Anica smo jim pripravile čisto novo zgodbo iz najnovejše knjige, ki je te dni priromala v našo knjižnico. Pa to ni bila samo knjiga s čudovitimi ilustracijami, saj so bile posamezne strani obogatene z dodatki iz najrazličnejših materialov iz narave ter življenjskega okolja otrok. Sledila je slovesna podelitev bralnih priznanj vsem tistim učencem, ki so se odločili tekmovati za bralno značko. In teh je bilo med nami kar triindvajset. Prav vsakemu smo namenili aplavz in navdušenje učencev za tekmovanje v naslednjem letu je znova naraslo. Pa ne le navdušenje za tekmovanje, tudi želja po čim več stikih s knjigami, ki nam širijo obzorja in bogatijo naš vsakdan; ali kot pravi slogan z bralnih priznanj: S KNJIGO V SVET pojdi prav vsak dan.

Majda Kovačič Cimperman

ŠPORTNO SREČANJE S STARŠI

V četrtek, 22. aprila 2004, smo učenci prvega razreda devetletke na matični Osnovni šoli Stična popoldne povabili starše na naše tretje skupno srečanje, ki je bilo tokrat obarvano športno. Topel sončni dan je kar vabil ven in večina si je vzela čas za skupno druženje. Zbrali smo se pred našo novo šolo s kolesi, z rolerji, žogami ... in skupaj odšli oziroma se odpeljali na igrišče.

V prvem delu srečanja so se odvijale štafetne igre med učenci in starši. Koliko spodbudnih besed je bilo namenjenih enim in drugim! In s kakšno zavzetostjo so se iger lotili starši! No, bili so tudi takšni, ki so le iz ozadja opazovali dogajanje in počivali v hladni senci.

Sprva so bile naloge bolj preproste, počasi pa so se stopnjevale do vse zahtevnejših. Pri vajah z žogami, z obroči ali pa v spretnostih okoli ovir niso starši prav nič zaostajali za svojimi otroki. Le njihov ritem srca verjetno ni bil čisto uglašen z otroškim, zato

so bili nekateri prej vidno utrujeni oziroma zadihani in vzeli smo si malo odmora za počitek in nekaj požirkov vode. Sledile so zahtevnejše igre za učence, ki pa jim vztrajnosti ni manjkalo ob spodbudnih besedah staršev. Z navdušenjem so pokazali, kako spretni so in kaj že zmorejo.

Nato pa smo v trojicah izvedli še ravnotežne naloge za športno značko Zlati sonček, in sicer kolesarjenje in (ali) rolanje. Učenci so se preizkusili

v spretnostni vožnji, vsi ostali pa smo opazovali vsako skupino na pripravljenem poligonu in komentirali dogajanje. Učencem se je zdel zanimiv izbor skupin po naključju in tako je bilo dogajanje na igrišču še bolj vabljivo. Nekateri učenci so se izkazali v obeh disciplinah. Pridružil pa se nam je tudi štiriletni kolesar in pokazal svoje spretnosti pri obvladovanju kolesa, in to brez dodatnih kolesc. Zelo spodbudno, saj nekateri naši šest- oziroma sedemletniki te večšine še niso uspeli usvojiti.

Po dobrih dveh urah smo naše športno srečanje srečno pripeljali h koncu, izmenjali še nekaj besed in se prijetno utrujeni razšli.

Majda Kovačič Cimperman

MEDVEDKI NA VESELEM TOBOGANU

Ali ste vedeli, da se znajo prav vsi Medvedki iz stiškega vrtca Miška voziti po toboganu? To so nam pokazali nekega aprilskega popoldneva. Ampak to ni bil tobogan kar tako. To je bila prava zabava. Priprave nanjo so se začele že dva tedna prej in v vrtcu (in doma) je kar vrvelo od vznemirjenja. Skrivnostni nasmeški, iskrivi pogledi in pričakujoče obljube »boš že videl(a) kaj bo«, so se več kot izpolnili.

Da so naši otroci pravi igralci, smo starši vedeli že prej. Toda kot že večkrat, so nas tudi tokrat res prijetno presenetili. Najprej so nam zaigrali lutkovno igrico Piščanček Pik, sledile so pesmice in deklamacije prav izdevali petelinčke. Na koncu so se morali medvedki okrepčati s sokom in piškoti. Hvala »medvedjima mamama« Marici Blatnik in Mateji Skobe, ki sta nam in našim otrokom pokazali, kaj vse zmorejo in znajo.

Mamica »medvedka« Žige

KOMBI VOZI V MOJO ROJSTO VAS

Bilo je hladno zimsko jutro: nič posebnega za večino učencev in učiteljev zagraške podružnične šole. Mene pa je nekaj dvignilo. Stekla sem po fotoaparatu in naredila enkratni posnetek. Kombi je prvič pripeljal otroke iz Gabrovke, s Kitnega Vrha in Kobiljeka. Najbolj oddaljeni učenci bi morali pešačiti več kot 4 km, pa so se odgovorni le dogovorili za prevoz. Rekli boste, saj smo tudi mi hodili peš, pa nam ni bilo nič hudega. Res je, hodili smo peš, tudi večkrat na dan, vendar bili smo utrjeni. Z nami so pogosto hodili starši. Nevarnosti je bilo manj, kot jih je danes. Spomnim se neke zime, ko je bilo snega meni do pasu. Oče je obul visoke škornje in me »štupa ramo« nesel do Gabrovke. Od tam naprej je bila cesta spluzena. Ko sem se vračala iz šole, je bila prehodna do domače hiše.

Danes je drugače. Staršev ni doma. Otroci imajo boljše škornje, nepremočljive obleke, organiziran prevoz, a se vseeno vrnejo domov premočeni.

In zakaj Kobiljek?

To je zaselek, ki leži ob stari rimski cesti, nekje na sredi poti med Ivančno Gorico in Dvorom. Dolgo mi nihče ni znal razložiti, zakaj se vas tako imenuje, saj je uradno ime Kitni Vrh. V študijskih letih mi je prišla v roke kronika župnika in zgodovinarja Zupanca, ki jo je ročno pisal, ko je služboval v Šmihelu pri Žužemberku. V kroniki je zapisano, da je bila v času, ko so tovorili vino s Straške gore nad Dvorom v Višnjo Goro, na tem mestu kobilarna, kjer so lahko trgovci zamenjali utrujene konje za spočite. Ko pa so se vračali, so spet vzeli svoje konje. Kobiljek je obstajal prej kot Kitni Vrh, razvoj pa je naredil svoje. Naselje se je širilo v bližini pitne vode.

Zakaj Kitni Vrh, pa kdaj drugič. Bodite brez skrbi. V Kitnem Vrhu nikoli ni bilo nobenega kita.

Slavka Nahtigal, prof.

OBISK IZ HIRSCHAIDA

V času od 21. do 24. aprila so obiskali Srednjo šolo Josipa Jurčiča dijaki iz po-bratene šole Realschule Hirschaid. Osemnajst dijakov z dvema profesorjema je v okviru evropskih izmenjav spoznavalo našo občino, obiskalo stiški samostan in na šolski ekskurziji videlo tudi tujim turistom manj znano Belo krajino. Nemški gostje so bili eno dopoldne tudi pri pouku. Tako so imeli priložnost spoznavati naš šolski sistem, šolske programe in način pouka, življenje v šoli in zunaj nje.

Gostje so prenočevali pri slovenskih gostiteljih, pri katerih so lahko na drug način odkrivali podobnosti in razlike med Slovenijo in Bavarsko. Izmenjave oziroma pobratenja med različnimi šolami so v evropskem prostoru že dolgo ustaljena praksa in eden od načinov, ki naj bi evropske narode povezoval v raznoliko skupnost, kjer so narodi enakovredni, se medsebojno spoštujejo in drug drugega bogatijo.

M. A. Ficko

VABILO NA CROSS COUNTRY V ŠENTVIDU

Športno društvo Špela Ivančna Gorica prireja v soboto, 22. 5. 2004, tekmovanje v teku – CROSS COUNTRY 2004 pri OŠ Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični.

Starostne skupine

1. rojeni leta 1999 in mlajši - Poligon
2. rojeni leta 1997 in 1998 - 200 m
3. rojeni leta 1995 in 1996 - 400 m
4. rojeni leta 1993 in 1994 - 800 m
5. rojeni leta 1991 in 1992 - 1000 m
6. rojeni leta 1989 in 1990 - 1000 m
7. rojeni leta 1983 in 1988 - 1000 m
8. rojeni leta 1962 do 1982 - M/2000 m, Ž/1000m
9. rojeni leta 1961 in starejši - M/ 2000 m, Ž/1000m

Prijave in informacije

Zaželene so predhodne pisne prijave (navedite ime in priimek ter letnico rojstva in naslov):

ŠD ŠPELA IVANČNA GORICA

Jurčičeva ulica 14, 1295 Ivančna Gorica

Informacije: GSM: 041/604-185

Prijavite se lahko tudi po elektronski pošti:

spela.dizdarevic@kiss.si

Prijave bodo možne tudi na dan tekmovanja na prireditvenem prostoru med 12. in 14. uro.

Štartnine ni.

Pravila teka

1. S sabo prinesite dobro voljo.
2. Tečemo zaradi veselja do življenja, druženja, gibanja v naravi.
3. Tečete na lastno odgovornost.
4. V primeru dežja bo prireditev prestavljena.

TENORIST MILOŠ GENORIO – DOBITNIK JURČIČEVEGA PRIZNANJA

Ni ga treba posebej predstavljati. Gotovo ste že slišali njegovo petje, to pa največ pove.

Kako se je začela vaša pevska kariera?

Začel sem že kot otrok. Petje imamo v družini – že babica je pela na koru v samostanu, ata v moškem pevskem zboru Stična, vsi trije bratje, potem tudi mlajši brat. Že v osnovni šoli sem zelo rad prepeval; tam je bila moja učiteljica in mentorica prof. Cilka Žagar. Potem tudi v gimnaziji. Na začetku sem imel visok glas, no, kasneje pa se je spremenil v tenor. Profesorica Žagarjeva mi je svetovala, naj grem k njenemu očetu, ki je vodil moške pevske zборе Stična, Muljava, Šentvid pri Stični in Višnja Gora. Tako sem začel peti v Stični. Prvi nastop sem imel z njimi na šestem taboru pevskih zborov v Šentvidu; če se ne motim, je bilo to leta 1975. Pel sem prvi tenor. Največ slovenskih narodnih pesmi pa sem se naučil na godovanjih, kjer smo veliko

Gospod Tone Kozlevčar me je spodbudil, da sem začel šolati glas. Solo petja sem se učil pri gospodu Rudolfu Franclu, ki je bil tenorist ljubljanske opere, kar je bila zame velika čast. Opravil sem tudi avdicijo za tenorista – solista v ljubljanski operi, a se zaradi slabih razmer v operi nekako nisem odločil za delo. Tako se s petjem ukvarjam le ljubiteljsko. Nastopam tam, kamor me povabijo, in to večinoma zastonj. Trenutno me spremljata harmonikar Janez Goršič in hčerka Monika, ki igra klavir.

Kje ste že nastopili?

Z okteto in kot solist smo nastopali povsod po Sloveniji, pa tudi v tujini. Dvakrat smo bili v Argentini, Urugvaju, Braziliji, Kaliforniji in štirikrat na vzhodni obali ZDA, potem še v Kanadi ter po državah Evrope. Povsod pri naših rojakih. Jeseni se bomo spet odpravili v Južno Ameriko, tokrat že tretjič. Zelo zanimiva so srečanja z izseljenci. Blizu Pittsburgha

Nastopali smo npr. tudi v Iraku, ko še ni bil "svetovni sovražnik".

Kaj pa vam pomeni Jurčičevo priznanje, ki ste ga prejeli letos februarja?

Kot član Ribniškega okteta Ljubljana sem se malo odmaknil od teh krajev. Sicer sem vedno rad nastopal tudi tu, ampak nekako sem bil umaknjen. Priznanje mi pomeni nekakšno zahvalo za minulo delo, pa tudi spodbudo za naprej. Všeč mi je, da se oba otroka, tako sin kot hčerka, veliko ukvarjata s kulturo. Kultura je bila vedno prisotna v naši družini, tako da se mi zdi Jurčičevo priznanje zahvala celotni družini. Je pa seveda tudi motivacija in spodbuda za prihodnost ter za prenašanje mojega znanja na mlajše rodove.

Imate kakšne zanimive predpriprave na nastope?

Ne, čisto normalno živim. Tudi gospod Rudolf Francl je rekel, da kdor

prepevali. Kasneje, ko smo hodili po svetu, mi je to znanje zelo koristilo.

Leta 1980 sem se preselil v Grosuplje in tam pel pri Moškem pevskem zboru, ki ga je vodila gospa Mojca Intihar. Tam sem spoznal našega rojaka, gospoda Toneta Kozlevčarja. Pravzaprav me je on poklical, ko me je slišal peti. Povprašal me je, če kaj pridem v Ljubljano, kajti želel bi se dogovoriti za sodelovanje v Ribniškem oktetu Ljubljana. Leta 1985 sem postal član okteta in to sem še danes. Seveda pa sem nastopal tudi doma in v okoliških krajih, kamor koli so me povabili.

sem doživel, da so otroci izseljencev, danes že starejši ljudje, ki niso nikoli bili v Sloveniji, začeli peti z nami, kljub temu, da niso znali slovenščine. Povedali so mi, da se spomnijo ljudskih pesmi še iz otroštva, ko jim jih je pela mama.

Med največjimi dožitvji sta bila prav gotovo nastopa v Buenos Airesu v svetovno znani operni hiši Teater Colon in v operni hiši v mestu Rosario, kjer je nastopal tudi veliki tenorist Enrico Caruso.

Vsi nastopi so zanimivi, kajti spoznaš nove ljudi z zanimivimi zgodbami.

se pozimi zavije v šal, ne bo nikoli pevec. Prav tako lahko piješ mrzle pijače. Skratka: normalno je treba živeti. Strah pred nastopom oz. tremo imaš samo takrat, ko nisi stoočstotno pripravljen. Če pa imaš vaje, potem ni treme. Zaželjeno je, vsaj pri meni je tako, da je dvorana rahlo osvetljena, da dobim stik s publiko – potem se rodi prava pesem. Pri petju je predvsem pomembno srce: kako pesem zapoješ, jo interpretiraš.

Saša Senica

KULTURNO ŽIVLJENJE – ZAGRADEC

Devetletna osnovna šola poteka letos v vseh šolah po Sloveniji. Tako imamo tudi na podružničnih šolah po en prvi razred devetletke, kar pomeni, da je povprečna starost otrok nižja kot pretekla leta. To smo občutili tudi na naši podružnici ob začetku šolskega leta.

Za nami sta že dva trimestra, in kot da smo se hočeš nočeš navadili drug na drugega. V šoli čutiš kulturno življenje – ustvarjalno in aktivno delo šole. Učenci vestno obiskujejo interesne dejavnosti. Knjigobube obiskujejo prvošolčki, pevski zbor prepeva dvakrat na teden, šolo krasijo izdelki likovnega krožka, iz razredov pa se slišijo pesmi v angleškem jeziku. Teden se zaključuje s plesno šolo. Veliko truda je vloženo v vsako točko, ki jo učenci prikažejo na kulturnih prireditvah. Veseli smo, če je dvorana nabito polna, kot je bila letos ob Prešernovem prazniku. Nastopili so člani dramskega krožka pod mentorstvom gospa Anice Orel in Jožice Ferlin ter otroški pevski zbor, ki ga vodi gospa Slavka Nahtigal. Izbrane točke so prispevali vsi učenci in učitelji podružnične šole Zagradec.

Bilo je za vsakogar nekaj. Nastopila je folklorna skupina in odrasli pevski zbor. Poseben čar te kulturne prireditve je bil prav gotovo nastop različnih generacij, kar daje upanje, da kulturno življenje v Zagradcu živi in ne bo še tako kmalu zamrlo.

S. Nahtigal

KANDIDATI ZA KRESNIKA V IVANŠKI KNJIŽNICI

Letošnji kandidati založbe Mondena za književno nagrado kresnik so obiskali knjižnico Ivančna Gorica. Predstavili so se Ivanka Mestnik, Goran Gluvič in Samo Dražumerič. Na založbi so se namreč odločili, da naredijo turnejo po Sloveniji in predstavijo romane ter tudi tako spodbudijo branje izvirnih slovenskih romanov. Predstavitelj je vodil priznani pesnik iz Grosuplje Ivo Ferbežar.

Ivanka Mestnik iz Novega mesta je predstavila svoje delo z naslovom Grenki kruh. Roman je, kakor ga je označil Ivo Ferbežar, zgodovinski roman in saga. Zgodovinska dejstva, kot je povedala Mestnikova, so resnična, zgodba družine Podlogar pa je izmišljena. V romanu je opisana dolina reke Krke in Suha krajina.

Grosupeljčan Goran Gluvič pa je predstavil svoj postmodernistični roman Na cesti. V njem se prepletajo zgodbe mesarja, izletnikov in turistične vodičke. Torej, prepletajo se tri žanrske zgodbe: kriminalka, ljubezenska in eksistencialna zgodba.

Samo Dražumerič, ki prihaja iz Trebnjega, pa je spisal roman Lovci na oblake. Zgodba govori o odrasčajoči mladini v izmišljeni kneževini, v zgodbo pa je vpletel tudi mitologijo. Mitoloških zgodb, kot je povedal, si je nekaj izmislil, nekaj pa je pobral iz keltske, nordijske in druge mitologije.

SS

NAPOVED KULTURNIH DOGODKOV

MAJ 2004

- 12.-13. maj: Kočevje – Državno srečanje otroških gledaliških skupin
- 13. maj: Muljava – Območno srečanje mladih likovnikov in razstava
- 14. maj: Muljava, Jurčičeva domačija - etno projekt
- 21. maj: Polhov Gradec – Medobmočno srečanje odraslih folklornih skupin
- 22. maj: Polhov Gradec – Medobmočno srečanje odraslih folklornih skupin
- 27. maj: Muljava – Srečanje pisateljevi in novinarjev – v čast uredniku Slov. naroda Organizacija: JSKD / ZKD
- 28. maj: Novo mesto – Srečanje otroških folklornih skupin Slovenije
- 28. maj: Muljava – Svečanost ob občinskem prazniku s slavnostno sejo in podelitvijo priznanj
- 29. maj: Promenadni koncert ob občinskem prazniku (KD Godba Stična)
- 29.–30. maj: 15. ex-tempore Muljava, srečanje odraslih likovnikov in razstava
- Šmarje - Sap, letni koncert: MPZ Šmarje - Sap, VS Šmarnice (KD Šmarje - Sap)
- Stična, Premiera gledališke predstave Drznih in lepih v režiji Igorja Grudna (KD Stična)
- Stična, Pevska delavnica (KD Stična)

JUNIJ 2004

- 3.-6. junij: Škocjan – Linhartovo srečanje - državno srečanje odraslih gledaliških skupin
- 6. junij: Stati inu obstati, 7. tradicionalna prireditev (KD Škocjan)
- 17. junij: Grosuplje – Fotografska razstava ustvarjalcev treh občin
- 18. junij: Premiera Jurčičevega dela Tihotapec v letnem gledališču na Muljavi (Ponovitev: 19., 25., 26. junija in 2. ter 3. julija)
- 19. junij: Ormož – 11. tekmovanje godb Slovenije v zabavnem programu
- 19. junij: Šentvid pri Stični – 35. Tabor SPZ: koncert zamejskih zborov
- 20. junij: Šentvid pri Stični – 35. tabor SPZ: gorenjske pesmi
- 24. junij: Grosuplje – Svečanost ob prazniku občine Grosuplje
- 24. junij: Ambrus – Praznovanje ob dnevu državnosti in prazniku KS Ambrus (KD Ambrus)
- 25. junij: ponovitev Jurčičevega dela Tihotapec v letnem gledališču KD Muljava.
- 25. junij: Polževo – Srečanje na Polževem, svečanost ob dnevu državnosti za tri občine: Ivančna Gorica, Dobropolje in Grosuplje
- 26. junij: ponovitev Jurčičevega dela Tihotapec v letnem gledališču KD Muljava
- 26. junij: Dobropolje - Dan godbe - Medobmočno srečanje godb osrednje Slovenije in Primorske
- Stična, Slikarska kolonija z razstavo (KD Stična)
- Šentvid pri Stični - Kulturni teden: glasba, gledališče, folklor (PD Šentvid pri Stični)
- Višnja Gora Prireditev vasovanje pod lipo (KD Višnja Gora).
- Zagradec (Letni koncert PZ in FS Zagradec (KD Zagradec).
- Počitniška likovna delavnica (KD likovnikov Ferda Vesela Šentvid pri Stični).
- (Udeležba na srečanju godb Dolenjske in Bele Krajine (KD Godba Stična).
- Šmarje-Sap, Jubilejna svečanost ob 500-letnici šolstva v Šmarju-Sap (Kulturno-znanstveno društvo Turenček).
- Grosuplje Poletni večeri pesmi in poezije.

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti Območna izpostava Ivančna Gorica

NIHČE NE MORE BITI ZBOROVODJA, ČE NIMA (DOBRIH) PEVCEV

V soboto, 17. aprila, so se v polni dvorani stiškega kulturnega doma občinstvu predstavili mladi pevci in glasbeniki, ki delujejo v okviru domačega KUD-a. Na prvem samostojnem koncertu sta se pod vodstvom zborovodkinje Jelke Pušlar predstavili dve pevski skupini: mešani pevski zbor Avis in oktet fantov (za sedaj še brez imena). Vabilu k sodelovanju se je ljubeznivo odzval tudi Miloš Genorio, ki je ob klavirski spremljavi hčerke Monike na koncertu zapel dve znani napolitanski pesmi.

Zbor Avis je začel prepevati komaj pred kakim letom, vendar je kmalu po nastanku že nastopil v okviru Festivala Stična. Na sobotnem koncertu se je predstavil z sorazmerno obširnimi, raznolikimi in tudi dovolj zahtevnim programom, ki je segel od slovenskih narodnih in ponarodelih pesmi do narodnih pesmi drugih narodov in renesančnega francoskega moteta ter znane Ave Maria Kamila Maška.

Oktet fantov, ki je sestavljen iz članov zbora Avis, se je tokrat prvič predstavil in požel bučen aplavz. Kako ga ne bi, ko pa so peli tako sproščeno, kot da vasujejo pod oknom katere od stiških deklet! Ko se je fantom ob zaključku pridružil tudi Miloš Genorio, je občinstvo izvajalce navdušeno nagradilo z dolgotrajnim ploskanjem.

Prvi in drugi del programa je povezala z nežno klavirsko skladbo Les fleurs sauvages (Divje rože) francoskega skladatelja Paula de Sennevillea pianistka (pa tudi pevka) Maja Nograšek.

Celoto je povezovala Ana-Marija Ficko (tudi članica zbora). Izredno lep vezni tekst Jelke Pušlar občinstva ni le suhoparno obveščal o posameznih točkah programa, ampak je celotnemu koncertu dajal tudi širšo dimenzijo; govoril je o ljubezni do domovine, naše kulturne in naravne dediščine, do tradicije in ljudskega petja. Da to niso le lepe besede, je pokazal ta večer.

Občinstvo je začutilo, da mladi radi pojejo in da se ob tem tudi veselijo in zabavajo. K sproščenosti in naravnosti je mnogo pripomogla izredno domiselna »koreografija« Jelke Pušlar in pevcev samih, saj so ne le peli, ampak tudi domiselno predstavljali vsebino pesmi. To je prišlo še posebej do izraza v zadnji točki programa, ko so ob spremljavi harmonikarja Domna Omejca zapeli, zaigrali in zaplesali venček najbolj znanih slovenskih ljudskih pesmi.

Odveč je povedati, da so bili poslušalci ne le zadovoljni, ampak navdušeni. Ne samo nad petjem in igranjem, pač pa predvsem nad dejstvom, da so mladi našli področje, kjer lahko na pozitiven način merijo svoje moči in ustvarjalnost.

Da je odnos med mladimi pevci in zborovodkinjo pristrčen, smo lahko videli prav vsi. Ko so ji namreč podarili v zahvalo za ves njen trud šopek, jih je presenetila z besedami: Nihče ne more biti zborovodja, če nima (dobrih) pevcev, potem pa je iz vaze pred odrom za vsakega našla rdeč nagelj v zahvalo in spodbudo.

Nič čudnega, da se je slišalo petje še pozno v noč. In to ne samo petje naših pevcev, ampak tudi navdušenega občinstva.

M.A.Ficko

VABILO V VIŠNJO GORO

Višnja Gora bo v nedeljo, 16. maja, gostila slovensko gledališko skupino iz avstrijske Koroške. S svojo predstavo bodo ob 19. uri nastopili v dvorani Gasilskega doma v Višnji Gori.

V čast avstrijskim gostom bomo v Mestni hiši odprli razstavo domačih ustvarjalcev. Ogled bo možen ob 18. uri, zatem pa boste vabljeni na naše ulice. Starejša gledališka skupina, ki je v Avstriji že gostovala, bo odlomke zadnje predstave z naslovom Moraš me imeti rad, prikazala zunaj, na višnjanskih ulicah. Pripravljamo še nekaj presenečenj, zato ste, naši dragi zaželeni gostje, gledalci in podporniki pristrčno vabljeni v Višnjo Goro.

Vidimo se v nedeljo, 16. maja, ob 18. uri!

Melita Garvas

GLEDALIŠKA SKUPINA IZ TEMENICE PONOVO NAVDUŠILA

Da se v Temenici vedno nekaj dogaja, je čisto res. Igralska skupina je že četrtič uprizorila komedijo v treh dejanjih z naslovom KOMAJ DO SREDNJIH VEJ, in to prav ob slovenskem kulturnem prazniku.

Nekateri se še zmeraj spominjajo norih 60. in 70. let. Čas, ko je v glasbi kraljeval rokenrol. Čas nepozabnih Beatlov in dolgolasccev, čas seksualne revolucije, mini kril ... To je bil čas hipijev. Tradicionalne vrednote so padale druga za drugo. Videti je bilo, kot da prepad med generacijami ni bil nikoli tako globok in nepremostljiv kot v tistih burnih časih, ko so mladi iskali nova pota na eni strani, na drugi pa je divjala vietnamska vojna.

V takšnem okolju je ideološki spopad med generacijami skoraj ne-

izbežen. To na svoji koži dodobra skusi tudi pravkar upokojeni general, ki se namesto v varno in tradicionalno okolje, ki ga je zapustil, ko je odšel v vojno, vrne domov, kjer ga čaka nekaj s čimer se ni še nikoli spopadel. Pred njim je največja bitka, ki jo je kadarkoli bojeval: bitka med idejami in pogledi

dveh povsem različnih generacij. Bitka med tradicijo na eni strani in na drugi strani morje novih idej mladih, polnih resnega ali navideznega uporništvu, ki poskušajo spremeniti svet po svoji podobi in svojih pogledih.

V pričujoči komediji, ki nas vrača v nora sedemdeseta, so nastopili: Miran, Nadja, Nataša, Borut, Jana, Boris, Janez in Jože. Po predstavi je ob velikem navdušenju prisotnih na oder stopil tudi režiser Ljubomir Crnkovič.

Ni boljše zahvale igralcu kot smeh in pohvale iz polne dvorane.

Gledališka skupina se zahvaljuje vsem sponzorjem, ki so pomagali pri organizaciji igre.

Vsi tisti, ki ste zamudili temeniške igralce na odru, se pozanimajte, kdaj in kje bodo spet igrali – in verjemite, ne bo vam žal.

Gledališka skupina Temenica

KNJIŽNICA V IVANČNI GORICI

Enota Ivančna Gorica
Cesta II. grupe odredov 17
1295 Ivančna Gorica
tel. št.: 787 81 21
sikivančna@gro.sik.si

Podaljševanje gradiva:
01 563 49 24
031 90 90 24

Iskanje, podaljševanje in rezervacija gradiva preko interneta:
<http://cobiss.izum.si>

RAZGLEDNICA S KNJIŽNEGA SEJMA V BOLOGNI

V organizaciji Bralne značke Slovenije smo se udeležili 31. mednarodnega sejma mladinske literature v Bologni in tudi konference IBBY (mednarodna organizacija, ki združuje vse, ki se ukvarjajo z mladimi bralci). Na konferenci IBBY so proglasili tudi letošnje nagrajence. Andersenovo nagrado za življenjsko delo je prejel Martin Waddell, ki ga tudi pri nas poznamo po priljubljenih slikanicah Ne moreš zaspati, mali medo, Pujs v mlaki itd., nagrado za ilustracije pa Max Velthijus, ki riše priljubljenega žabca (Žabec se boji teme itd). Njune knjige so zelo brane tudi v naši knjižnici in verjamemo, da sta odšli nagradi v prave roke.

DNEVI SLOVENSKE KNJIGE

V aprilu so bili spet priložnost za obdarovanje s knjigo in mogoče spodbuda k branju, čeprav ugotavljamo, da v naši občini veliko beremo. V knjižnici so se v tem času na literarnem večeru predstavili Mondenini kandidati za Kresnika; Samo Dražumerič z romanom Lovci na sanje, Ivanka Mestnik z romanom Grenki kruh in Goran Gluvič z romanom Na cesti. Posebej bi tokrat mogoče omenili roman Ivanke Mestnik, rojene domačinke iz Drašče vasi, s katerim, pravijo, je postavila spomenik Suhi krajini.

VABILO NA POTOPISNI VEČER – ALJASKA

V četrtek, 6. maja, ob 19. uri, bo v knjižnici potopisni večer s Petro Draškovič o Aljaski.

KAKO SE IŠČE KNJIGO S POMOČJO INTERNETA

Če vas zanima, kako se uporablja COBISS, lahko pokličete v knjižnico in se dogovorite za obisk, pa vam bodo to pokazali. Na voljo vam je tudi zloženka z navodili.

GRADIVO ZA SLEPE IN SLABOVIDNE

Gradivo za slepe in slabovidne si lahko izposodite iz knjižnice na Zvezi društev slepih in slabovidnih Slovenije (Groharjeva 2, 1000 Ljubljana). Vsi, ki želijo zvočne knjige iz te knjižnice, pokličejo na telefonsko številko 01 47 00 21, gradivo jim pošljejo po pošti. Še prej morajo skleniti tudi članstvo.

Na podlagi Odloka o proračunu Občine Dobrepolje za leto 2004 (Uradni list RS, št. 15/2004), na podlagi Odloka o proračunu Občine Grosuplje za leto 2003 in 2004 (Uradni list RS, št. 26/03, 101/03 in 14/04), na podlagi Odloka o proračunu Občine Ivančna Gorica za leto 2004 (Uradni list RS, št. 17/2004), Občine Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica skupaj s pooblaščenim finančno organizacijo objavljajo

XI. JAVNI RAZPIS

za dodelitev posojil za pospeševanje razvoja malega gospodarstva občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica.

I. PREDMET RAZPISA

Občine Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica s pooblaščenim finančno organizacijo razpisujejo posojilo za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občinah Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica v skupnem znesku 141.000.000,00 tolarjev oz. 592.536 EUR.

Namen posojil:

- odpiranje novih delovnih mest,
- nakup, urejanje in opremljanje zemljišča za gradnjo poslovnih prostorov,
- nakup, graditev ali adaptacija poslovnih prostorov,
- nakup nove opreme ali njena obnova.

II. MERILA IN POGOJI

Na razpis za dodelitev posojila se lahko prijavijo:

- samostojni podjetniki posamezniki,
- podjetja v zasebni in mešani lasti.

Sedež in dejavnost samostojnega podjetnika ali podjetja mora biti na območju sodelujočih občin.

Posojila se prednostno dodeljujejo dejavnostim:

- ki zagotavljajo delovna mesta,
- ki so izvozno usmerjene,
- ki omogočajo razvoj turizma,
- ki dopolnjujejo proizvodne programe ostalega gospodarstva,
- z visoko stopnjo inovativnosti,
- ki uvajajo sodobne tehnologije.

V okviru razpisa se dodeljujejo devizna posojila pod naslednjimi pogoji:

- za dobo do 5 let,
- obrestna mera 3m Euribor+1,50% p.a.
- stroški odobritve 0,5 % oz. minimalno 30.000,00 SIT - (enkratno),
- stroški spremljave 0,15 % oz. minimalno 10.000,00 SIT (izračunava se od neodplačane glavnice, in sicer enkrat letno, od drugega leta naprej).

III. VSEBINA VLOGE

Gospodarske družbe morajo za pridobitev kredita predložiti:

1. vlogo za odobritev kredita na obrazcu banke
2. opis komitenta na obrazcu banke
3. organizacijsko strukturo družbe
4. GCC deklaracijo na obrazcu banke
5. kopijo ustanovitvenega akta ali kopijo družbene pogodbe
6. kopijo statuta družbe (obvezno za delniške družbe)
7. izpolnjen IPO obrazec
8. fotokopijo sklepa sodišča o registraciji podjetja in fotokopijo vseh sprememb. Kopije navedenih dokumentov ne smejo biti starejše od 18 mesecev.
9. karton deponiranih podpisov
10. kopije osebnih dokumentov in davčnih številk pooblaščenih oseb
11. kopijo davčne številke družbe
12. obvestilo Zavoda RS za statistiko o identifikaciji razvrstitvi po dejavnostih,
13. letna in revizijska poročila za zadnja 3 leta
14. podatke o poslovanju v tekočem letu
15. podatke o stanju na računu in blokacijah, ki jih izda banka, pri kateri je odprt transakcijski račun
16. poslovni načrt oz. investicijski program za dobo kreditiranja
17. dokazilo o namenu porabe sredstev: pri nakupu poslovnega prostora - overjeno kupoprodajno pogodbo oz. prodajno pogodbo pri gradnji poslovnih prostorov - gradbeno dovoljenje - zemljiškoknjižni izpisek oz. dokazila o lastništvu - predračunsko vrednost investicijskih del z gradbeno dokumentacijo pri adaptaciji poslovnih prostorov - soglasje za adaptacijo del, ki se mora glasiti na prosilca za posojilo - predračunsko vrednost adaptacijskih del - pogodbo o najemu in soglasje lastnika za izvajanje adaptacijskih del, če bo adaptacijo izvajal najemnik pri nakupu osnovnih sredstev

- predračun oz. račun osnovnega sredstva
- 18. zavarovanje kredita (zemljiškoknjižni izpisek in cenev nepremičnin, dokumenti o vrednosti premičnin, podatki o poroku – enaki kot za kreditodjemalca)
- 19. druga dokumentacija po dogovoru
- 20. Kreditodjemalec mora pred črpanjem kredita pri banki odpreti transakcijski račun in preko tega računa v času trajanja kredita opravljati domači in plačilni promet s tujino najmanj v višini deleža odobrenega kredita v celotnih kreditnih obveznostih kreditodjemalca.

Samostojni podjetniki posamezniki morajo za pridobitev kredita predložiti:

1. vlogo za odobritev kredita na obrazcu banke
2. predstavitev dejavnosti na obrazcu banke
3. IPO obrazec
4. fotokopije osebnih dokumentov in davčnih številk pooblaščenih oseb
5. obrtno dovoljenje oz. dovoljenje za opravljanje dejavnosti
6. priglasitveni list samostojnega podjetnika
7. kopijo davčne številke
8. potrdilo o plačanih davkih in prispevkih
9. potrdilo o prometu na transakcijskem računu
10. podatke o tekočem poslovanju
11. davčno napoved z bilanco stanja in izkazom uspeha za zadnja tri leta, ki jo potrdi Davčna uprava
12. potrdilo o stanju in (ne) blokadi transakcijskega računa, ki ga izda banka, pri kateri je račun odprt
13. poslovni načrt oz. investicijski program za dobo kreditiranja
14. dokazilo o namenu porabe sredstev: pri nakupu poslovnega prostora - overjeno kupoprodajno pogodbo oz. prodajno pogodbo pri gradnji poslovnih prostorov - gradbeno dovoljenje - zemljiškoknjižni izpisek oz. dokazilo o lastništvu - predračunsko vrednost investicijskih del z gradbeno dokumentacijo pri adaptaciji poslovnih prostorov - soglasje za adaptacijo del, ki se mora glasiti za prosilca za posojilo - predračunsko vrednost adaptacijskih del - pogodbo o najemu in soglasje lastnika za izvajanje adaptacijskih del, če bo adaptacijo izvajal najemnik pri nakupu osnovnih sredstev
15. zavarovanje kredita (zemljiškoknjižni izpisek in cenev nepremičnin, dokumenti o vrednosti premičnin, podatki o poroku)
16. druga dokumentacija po dogovoru
17. Kreditodjemalec mora pred črpanjem kredita pri banki odpreti transakcijski račun in preko tega računa v času trajanja kredita opravljati domači in plačilni promet s tujino najmanj v višini deleža odobrenega kredita v celotnih kreditnih obveznostih kreditodjemalca

IV. ROK ZA PRIJAVO

Vloge za dodelitev posojila pošljite na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica. Rok za prijave je do 31. 5. 2004 oz. do porabe namenskih sredstev.

Če vloga ne bo vsebovala zahtevane dokumentacije, se zavrne.

Medobčinski odbor za razvoj malega gospodarstva občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica bo najpozneje v 30 dneh po roku za prijavo odločal o dodelitvi posojil.

Vse potrebne informacije dobite na sedežu Občine Ivančna Gorica pri ge. Božič na tel.: 7878-384, 7878-385.

OBČINA DOBREPOLJE
Župan
Anton Jakopič l.r.

OBČINA GROSUPLJE
Župan
Janez Lesjak l.r.

OBČINA IVANČNA GORICA
Župan
Jernej Lampret l.r.

Predstavljamo vam športnike iz naše občine

ŠPELA KOŠČAK – DRŽAVNA PRVAKINJA Z ZRAČNO PUŠKO

Konec marca 2004 smo v našem kraju ponovno dobili državnega prvaka oz. prvakinjo. Za ta odličen dosežek je poskrbela Špela Koščak, strelka Strelskega društva Sonje Vesel iz Ivančne Gorice. Špela je na srednješolskem državnem prvenstvu zastopala svojo, ivanško srednjo šolo in osvojila 1. mesto v streljanju z zračno puško, čeprav je šele v 1. letniku. Na kratko sem poklepotal z njo.

Kdaj si se začela ukvarjati s streljanjem in kdo te je spodbudil za to športno dejavnost?

S streljanjem sem se začela ukvarjati pred 9 leti, ko sem bila stara dobrih 7 let. K temu me je spodbudil brat, ki je začel že pred menoj.

Je to tvoj dosedanji največji uspeh?

Ta uspeh bi lahko primerjala z uspehom v 8. razredu, ko sem tudi postala državna prvakinja, takrat seveda za osnovnošolke, z državnim rekordom 194 krogov od 200 (strelja se v tarčo, oddaljeno 10 metrov). Sicer sem zmagala tudi na nekaterih močnih tekmah-turnirjih, ki jih prirejajo strelska društva po vsej Sloveniji.

Kako bi primerjala naslov državne šolske prvakinje z naslovom državne klubske prvakinje v tvoji starostni kategoriji – mlajše mladinke?

Res je težje postati državni klubski prvak (letos sem bila tam slaba), saj je tam konkurenca še za las močnejša, vendar je bila tudi na srednješolskem prvenstvu zelo močna. Sama sem bila na šolskem prvenstvu nekako neobremenjena in to mi je prineslo tako dober rezultat.

Kaj ti pomeni naslov državne srednješolske prvakinje?

Pomeni mi veliko spodbudo za naprej in seveda zadoščenje, da dosedanja vadba ni bila zastoj.

Kaj sploh počneš na treningih?

Predvsem streljam in poslušam nasvete sotekmovalcev in trenerjev. Povprečno na treningu izstrelim 60–70 nabojev.

Kako pogosto treniraš, tekmuješ, in kdo te spremlja pri tvoji vadbi?

Treningi so običajno trikrat tedensko po uro do uro in pol, pred pomembnejšimi tekmovanji pa treniram vsak dan. V sezoni (od septembra do maja) tekmujem skoraj vsak vikend. Pri vadbi me je na začetku spremljal in vodil Milan Dremelj, v zadnjem času pa se mi posveča predvsem moj oče.

Kakšni so tvoji cilji za naprej; najbrž želiš še napredovati?

Nekaj časa bom verjetno še ostala v matičnem društvu v Ivančni Gorici, kjer se v klubu zame že dalj časa trudijo, potem pa ne vem. Sicer pa so moje sanje nastop na olimpijskih igrah.

Imaš kakega vzornika?

Da, to je slovenska strelka Renata Oražem.

Kaj bi si želela trenirati, če ne bi bila strelka?

Aerobiko ali atletiko.

Se želiš komu še posebej zahvaliti za tvoje dosedanje dosežke?

Očetu in nekaterim drugim članom Strelskega društva, ki mi stojijo ob strani in so to sezono lepo obnovili strelišče. Seveda pa si želim, da bi bila tudi občina nekolično bolj radodarna s finančnimi in drugimi sredstvi za naš šport in društvo.

Simon Bregar

USPEŠNI NASTOPI ČLANOV STRELSKEGA DRUŠTVA SONJE VESEL

»In tretje mesto je zasedla ekipa deklic strelskega društva Sonje Vesel iz Ivančne Gorice...« To so bile besede uradne napovedovalke ob podelitvi medalj na državnem prvenstvu v streljanju z zračno puško, ki je potekalo 18. aprila v Rušah. Na zmagovalni oder so ob bučnem aplavzu stopile naše tekmovalke: Kristina Gorjanc, Helena Smrekar in Romana Smrekar, ter se okitile z medaljami in lepim pokalom. Za najmlajše strelce je bil to največji ekipni uspeh v dolgoletni zgodovini društva.

Pot do tega izjemnega uspeha pa je posuta z večletnim trudom na treningih trikrat na teden; tekmovalci so se velikokrat odrekli prostemu času na račun regijskih in ligaških tekmovanj ob vikendih. Naši mladi strelci namreč tekmujejo v ljubljanski regijski ligi, prvi državni ligi ter na šolskih tekmovanjih. Za uvrstitev na državno prvenstvo je bilo treba predhodno doseči zahtevano normo na kontrolnih tekmovanjih in turnirjih prve lige. Ta norma znaša za deklice 163 krogov, za dečke pa 168 krogov. Odlični nastop na državnem prvenstvu je bil le logična posledica v nizu uspešnih tekmovanj v tej sezoni. V regijski ligi smo osvojili prvo mesto ekipno, prvo mesto pri dečkih posamezno ter prvo in drugo mesto pri deklicah.

V prvi državni ligi sta se z nekaj posameznimi zmagami izkazala predvsem Špela Koščak in David Božjak, ki je na koncu osvojil tudi skupno tretje mesto.

Izjemno uspešna so bila tudi šolska tekmovanja. Na regijskem smo osvojili vse, kar se je praktično dalo osvojiti, in se tako uvrstili na državno šolsko prvenstvo. Tu pa je med srednješolkami »eksplozirala« Špela Koščak, ki si je »pristreljala« naslov državne šolske prvakinje, David Božjak (tekmoval je za OŠ Trnovo) pa je dodal drugo mesto. Tudi z osmim mestom Kristine Gorjanc smo bili zelo zadovoljni. Žal nam je sprememba pravil (ki nam je še vedno nerazumljiva) onemogočila ekipni nastop deklic, ki bi nam zagotovo prinesel eno od medalj.

Z državnim prvenstvom smo tako zaključili sezono 2003/2004 z zračnim orožjem, počasi pa bomo »dekonzervirali« večje kalibre, kot so vojaška puška (imenujemo jo paradna disciplina, saj smo z njo že osvojili naslov državnih prvakov) ter pištola in revolver velikega kalibra, s katerima tekmujemo v prvi državni ligi. Naš tekmovalec Franci Vidmar pa je v krogu najboljših tekmovalcev v državi, saj je v skupni razvrstitvi minule sezone osvojil četrto mesto.

Da pa ne bo pozabljeno malokalibrsko orožje, prirejamo v maju tradicionalno srečanje mladih strelcev ljubljanske regije, na katerem bomo poleg prijetnega druženja in družabnih iger izvedli tudi tekmovanje v streljanju z malokalibrsko puško.

Večletno delo z mladimi strelci se nam je v društvu Sonje Vesel obrestovalo na najlepši možni način – z visokimi uvrstitvami na najpomembnejših tekmovanjih; za največji uspeh pa še vedno štejejo nastop Špela Koščak za državno reprezentanco.

M.D.

KAJ BO S ŠPORTOM V OBČINI PO VSTOPU V EU?

Pred vstopom Slovenije v EU se na mnogih področjih našega delovanja zastavljajo vprašanja, kakšne spremembe nas čakajo. Tudi v športu je tako. Najbrž je povsem upravičeno vprašanje, ali bo trenutno izjemno uspešni slovenski šport obdržal tako visok nivo.

Nekateri slovenski športni strokovnjaki so pesimistični, saj menijo, da bo slovenski vrhunski šport v naslednjih desetih letih nazadovol. Navajam vodilnega slovenskega športnega menedžerja Toneta Vogrinca: »Pri nas je preveč zelo uspešnih panog, ki vse ne bodo mogle finančno preživeti. Ker so te panoge mednarodno zelo uspešne, to pomeni, da so programi športnih zvez teh panog tudi izjemno dragi. Slovensko gospodarstvo pri vsega dveh milijonih prebivalcev in ob mnogih proslilcih za sponzorstvo še iz vseh drugih sfer, od kulture do gasilskih društev ipd., tega bremena ne bo zmoglo, ob pričakovanju, da država iz proračuna ne bo namenjala več sredstev za vrhunski šport kot sedaj, saj naj bi se ta pretežno financiral direktno preko gospodarstva oz. podjetij. Trg bo v naslednjih nekaj letih dobil odlično okolje slovenski šport, preživeli pa bodo tisti, ki so in bodo medijsko dovolj zanimivi.«

Ob tem je treba dodati tudi to, da so izjemni uspehi nekaterih naših športov (rokomet, nogomet, košarka, veslanje ipd.) gotovo plod nekaterih faktorjev, ki bodo v prihodnje verjetno odpadli. Mednje gotovo sodi pozitivni motivacijski naboj ob ustanovitvi naše države ter črpanje talentov iz prostora bivše skupne države, katerim je bila in je še vedno Slovenija odlična odskočna deska za prodor na zahod. Pomemben faktor je tudi dosežanje odlično delo z mladimi po športnih društvi in šolah vsaj v nekaterih panogah po Sloveniji. Drugače se enostavno ne da razložiti, da ima Slovenija npr. v košarkarski evroligi 2 ekipe (enako v rokometu), medtem ko ima Nemčija ob 80 milijonih prebivalcev in razvitejšem gospodarstvu v evroligi le eno zelo povprečno ekipo – košarka pa je v Nemčiji zadnja leta izjemno popularna.

Kaj vse to pomeni za šport v naši občini?

Članski tekmovalno-kakovostni šport

Tudi pri nas je predvsem tekmovalni članski šport v zadnjem obdobju izjem-

no napredoval in dosegel za slovenske razmere visok kakovostni nivo. V tem trenutku izstopajo rokometiški SVIŠ-a, ki trkajo na vrata 1. slovenske lige (so se medtem že uvrstili), ki je ena najkvalitetnejših v Evropi in na svetu, ter nogometaši Livarja, ki tudi niso daleč od boja za uvrstitev v 1. ligo. Spogledovanje s 1. ligo, je po eni strani zelo mamljivo, po drugi strani pa nas izkušnje nekaterih drugih klubov po Sloveniji učijo, da lahko klubi iz malega podeželskega kraja nekaj časa res visoko letajo, nato pa običajno trdo pristanejo v najnižjih možnih ligah. Nastop v 1. ligi za seboj potegne kup stvari, ki morajo potekati na višjem nivoju (od organizacijskih, prostorskih do finančnih ipd.). Vse to pa zahteva predvsem velika finančna sredstva, ki jih marsikje za eno leto z zadolževanjem in sposojanjem še zmorejo, nato pa sledi mrk. Še posebej z vstopom v EU evropske panožne zveze zahtevajo od državnih zvez in klubov vse večjo urejenost na vseh področjih, kar bodo nekatere panoge zmogle, mnoge pa se bodo najbrž vrnile v čiste amaterske sfere. Osebnim menim, da je za klube iz naše občine nastopanje v 2. kvalitetni državni ligi nekakšen vrh, sploh če gre za dve športni panogi oz. ekipi. Občinska finančna pomoč za nastopanje članskih ekip v 2. ligi je do neke mere smiselna, dokler rezultati teh ekip privabljajo na igrišča vse več mladih, dolgoročno pa ne bo zdržala. Nastopanje članskih ekip bi moralo financirati predvsem gospodarstvo, ki pa v naši občini razen redkih izjem (Akrapovič, Livar ...) ni ravno močno. Veliko bolj smiselno bi bilo občinska sredstva nameniti za šport otrok in mladine po klubih in šolah, kjer se z njimi dobro dela, ter za določene programe športne rekreacije; ti bi občane spodbujali k redni aktivnosti, ki posledično prispeva tudi k boljšemu zdravju. Skrb države pa tudi lokalnih skupnosti bi namreč morala biti predvsem zdravje ljudi in dobra vzgoja otrok in mladine, ne pa njihova promocija preko vrhunškega športa. Preko vrhunškega športa bi se moralo promovirati predvsem gospodarstvo, ki v tem najde svoj interes.

Sam menim, da se nivo tekmovalnega članskega športa v Ivančni Gorici v prihodnjih nekaj letih ne bo bistveno spreminjal. Navzgor verjetno ne, ker bo za naše okolje igranje že prej omenjenih ekip v 1. ligi prevelik zalogaj, bistveno navzdol na najbrž tudi ne,

ker RK SVIŠ konstantno odlično dela z mladimi, tako da z lastnim kadrom lahko uspešno igra vsaj v ligi nižje kot sedaj, če že ne v 1.B ligi. S pridobitvijo nove telovadnice pri OŠ Stična pa bodo imeli tudi pogoje za delo vsaj tako dobre kot dosedaj. Kaj bistveno navzdol pa najbrž tudi NK Livar ne bo padel, saj je že nekaj let trden drugoligaš, ki (če zanemarimo relativno slabo delo z mladimi) deluje zelo dobro, ima pa tudi zavidljivo lep in urejen stadion, ki nudi dobre pogoje za delo. Delo po ostalih klubih bo več ali manj odvisno od zagnanosti posameznikov.

Šolski šport

Šolski šport bo po vsej verjetnosti napredoval, saj bodo pogoji za delo sčasoma vse boljši. OŠ Stična bo imela v Ivančni Gorici novo telovadnico (vsa pohvala občinskemu svetu, ki je kljub pomislekom nekaterih odobril dodatna sredstva za izgradnjo »normalne« telovadnice). Srednja šola bo končno lahko zadihala in bo delo lahko potekalo normalno, po izgraditvi nove šole in, upajmo, tudi ustrezne telovadnice v dolini Krke pa bo še bolje, upoštevajoč dejstvo, da imamo po šolah danes več ali manj visoko izobražene kadre.

Športna rekreacija

Tudi z rekreacijo najbrž stvari ne bodo šle na slabše, le čisto vsak si vsega ne bo mogel privoščiti. Trenutno je položaj kar dober: imamo dobro vpeljana rekreativna občinska in medobčinska tekmovalna, primanjkuje pa redne, organizirane in vodene športne rekreacije, predvsem za ženske. Prav tako je najbrž premalo organiziranih dejavnosti v naravi. Letos je vse pohvale vredno odprtje smučišča na Polzevem. Ljudje si v tem »dirkaškem« tempu želijo vse več aktivnosti; pomembno je dejstvo, da so telesno aktivni in da se sprostijo, ne pa toliko tekma (mogoče bi bilo treba organizirati več kolesarskih, veslaških in planinskih izletov). Bilo bi lepo, če bi kje uspeli napraviti kako trim stezo. Če bosta tudi država in občina bolj spodbujali takšne vrste aktivnosti, menim, da nam v Evropi vsaj s športne plati ne bo nič slabše.

Simon Bregar

VETERANSKA NOGOMETNA LIGA

NK LIVAR VETERANI ŠE V IGRI ZA PLAY OFF

Ivanški veterani nadaljujejo z dobrimi igrami v 1. skupini veteranske nogometne lige. Tik pred koncem rednega spomladanskega dela zasedajo 2. mesto med 7 ekipami – so le za ekipo Kočevja. V zadnji tekmi so na Vrhniki premagali domačine z rezultatom 6 : 1. Tako še ohranjajo možnosti, da se kot najboljša drugouvrščena ekipa iz treh skupin uvrstijo v končnico, kjer igrajo zmagovalci vseh skupin in najboljši drugouvrščeni.

Naj še omenim, da so v prijateljski tekmi premagali NK Medicus Slovenija z rezultatom 4 : 2; igralci te ekipe so bili lani v Španiji svetovni prvaki med zdravniki.

V spomladanskem delu so Ivančani spremenili ime; tako zdaj nastopajo pod imenom NK Livar –veterani (prej NK Ivančna Gorica – veterani). Včasih tudi samo sprememba imena v ekipo prinese nov zagon. Če ne bo play off-a, bo treba pa še drese zamenjati.

Simon Bregar

LIVAR VZTRAJA NA PETEM MESTU

Ekipa Livarja nadaljuje prvenstvo v 2. SNL v pospešenem ritmu, saj so snežne padavine pred začetkom spomladanskega dela botrovale temu, da morajo nogometaši redna kola v ligi igrati tudi med tednom. Po 26. krogu Livar enako kot po jesenskem delu sezone ostaja na petem mestu. V zadnjih tednih so se na gostovanju s Triglavom razšli brez golov, nato pa doma s 3 : 1 odpravili Brda. Vse tri gole za Livar je prispeval Janez Perme, ki se je tako po dolgotrajni poškodbi na najboljši možen način vrnil v ekipo. Sledilo je gostovanje v Slovenskih Konjicah, kjer so livarji s tamkajšnjo Dravinjo igrali 1 : 1; za goste je zadel Starič. Remiju na Štajerskem je sledila neprijetna izguba točk doma s Svobodo, ki vedri na dnu lestvice. Poraz z 0 : 2 je pomenil tudi konec niza 16 tekem brez poraza, kar je gotovo spoštovanja vreden dosežek. Priložnost za povrnitev samozavesti so nogometaši Livarja dobro izkoristili, saj so v Sežani zmagali z 2 : 3. Strelci so bili Plišič, Perme in Todorov. Na tekmi z Aluminijem sta se ekipi razšli z remijem; za Livar sta zadel Starič in Perme. Podobno je bilo tudi na zadnji tekmi s Krškimi (3 : 3), le da je tokrat Starič zadel dvakrat, Perme pa enkrat. V primerjavi z jesenskim delom sezone si ekipa Livarja privravlja več priložnosti in dosega tudi več golov. Velika poživitev v napadu je odlični Perme, ki je ob izjemno borbeni igri spomladaj dosegel že šest zadetkov. V dobri strelski formi je tudi Starič; omenjenima igralcema pa pomagajo tudi ostali. Po drugi strani pa je Livarjev problem igra v obrambi, za kar pa ni kriva le ožja obrambna vrsta. Ob taki igri je veliko napredovanje na lestvici težko pričakovati, saj tekme ne grešijo pogosto, zato je trenutno peto mesto za Livar verjetno realnost v letošnji sezoni.

Lojze Grčman

OBČINSKA LIGA MALI NOGOMET

NOGOMET JE ŠE VEDNO POPULAREN

Spričo velikega zanimanja naših občanov za igranje malega nogometa v občinski ligi lahko sklepamo, da je nogomet še vedno šport številka 1. Letos nastopa v dveh po kvaliteti razdeljenih ligah kar 18 ekip. Vse kaže, da bosta v 1. ligi vrh krojili predvsem ekipi Dixi (okrepljen z nekaj igralci lanskih prvakov Bomax) in Mizarstvo Trunkelj Krka, ki je pri vrhu praktično vsako leto. Štrene jima ta trenutek najbrž lahko zmešajo le še igralci Višnje Gore. Bolj zanimivo bo najbrž v 2. ligi, kjer je kandidatov za vrh nekaj več.

Lestvica v 1. ligi:

	3 tek.	3 zm.	0 remi	0 por.	9 točk	gol raz.:	
1. Dixi						26 : 3	+ 23
2. Mizarstvo Trunkelj Krka	3	3	0	0	9	16 : 2	+ 14
3. Višnja Gora	3	2	1	0	7	20 : 4	+ 16
4. Picerija Kegeljček	3	1	1	1	4	8 : 7	+ 1
5. Bife pri Matjažu-Cesar bar	2	0	2	0	2	7 : 7	0
6. Snop bar	2	0	1	1	1	3 : 9	- 6
7. Avto Kavšek	3	0	1	2	1	7 : 24	- 17
8. Antonač	2	0	0	2	0	1 : 10	- 9
9. Pipo 2003	3	0	0	3	0	3 : 25	- 22

Lestvica v 2. ligi:

	3 tek.	3 zm.	0 remi	0 por.	9 točk	gol. raz.:	
1. Sigma team						14 : 4	+ 10
2. Dolenci	2	2	0	0	6	9 : 2	+ 7
3. Generacija	3	2	0	1	6	15 : 10	+ 5
4. Dnevni bar Rosa	3	2	0	1	6	15 : 11	+ 4
5. Viridin hram	3	1	0	2	3	10 : 7	+ 3
6. Ambrus Santosa	2	1	0	1	3	3 : 6	- 3
7. Hrastov Dol	3	1	0	2	3	6 : 14	- 8
8. Livar	2	0	0	2	0	2 : 8	- 6
9. Beli vragi	3	0	0	3	0	7 : 19	- 12

Simon Bregar

SVIŠ V PRVI LIGI

Sanje rokometišev SVIŠ-a v letošnji sezoni postajajo resničnost. Vijolični rokometiši so si namreč krog pred koncem 1. B DRL zagotovili napredovanje v sanjsko prvo ligo. Druga mesta na lestvici od novincev v ligi seveda nihče ni pričakoval, še manj zahteval, zato je presenečenje toliko večje, slavje pa še slajše. SVIŠ je celo sezono pridno nabiral točke, odločilno prednost pa si je priboril v boju z neposrednimi tekmeči v zadnjih krogih prvenstva.

Serijo pomembnih srečanj je klub začel na domači tekmi s Slovanom, ki se je prav tako boril za drugo mesto. Po zanimivi in atraktivni tekmi so bili na koncu boljši domači, ki so zmagali z 31 : 25. Sledilo je težko gostovanje v Gorišnici, kjer je SVIŠ domače po zastanku ob polčasu lovil ves drugi del, tekmo pa je odločil odlični Franci Zidar z zadetkom v zadnjih sekundah srečanja. Zmaga na Štajerskem s 30 : 31 je bila verjetno odločilna v boju za drugo mesto. Naslednja preizkušnja je fante čakala v Novi Gorici, kamor so se Potočnikovi varovanci odpravili brez poškodovanih Štormana, Šiftarja in Zidarja. Kljub temu so se ostali igralci dobro borili večino tekme, ob koncu pa je do izraza prišla utrujenost igralcev in Gorica Leasing je zmagala z 28 : 23. Ta poraz pa je bil za SVIŠ še kako sladek, saj je bil v Ivančni Gorici boljši za se-

dem zadetkov, kar pomeni prednost ob morebitni točkovni izenačenosti. Ko pa je ekipa po tekmi izvedela še za zmago Gold kluba nad Gorišnico, ki je pomenila tudi teoretično zagotovitev drugega mesta, je bilo veselje seveda nepopisno. Zadnja domača preizkušnja naše rokometne junake čaka v soboto ob 20. uri, ko se bodo od svojih številnih navijačev poskušali posloviti z zmago nad Mitolom iz Sežane. Po tekmi pa sledi zabava s presenečenjem v strelski koči v Ivančni Gorici.

Mladinska ekipa nastopa, potem ko sta prenehala igrati Vozel in Pevc, močno oslABLJENA, poleg tega pa zanjo ne nastopa niti odlični Ceglar, ki ga trener Potočnik hrani za članske nastope. Trenutno se SVIŠ-evi mladinci nahajajo na petem mestu 2. mladinske lige.

Rezultati:

SVIŠ : Alples 39 : 26
Gorišnica : SVIŠ 31 : 29
Gorica Leasing : SVIŠ 32 : 27.

Kadetska ekipa še ni zaključila tekmovalja, vendar je že jasno, da se je uvrstila med deset najboljših v državi, in sicer na 7.-9. mesto, kar je ob številnih težavah s poškodbami in boleznimi zelo lep uspeh. V zadnji tekmi prvenstva so kadeti tesno izgubili z vrstniki iz Ribni-

ce (SVIŠ : Inles Riko 29 : 32), ki so pretekli vikend postali državni prvaki. Starejši dečki so v zadnjih tednih izgubili s Chiem z 19 : 28 ter z DRŠ Aleš Praznik z 31 : 26.

Zelo obetavna je selekcija mlajših dečkov B, ki se je po porazu s Koprom (10 : 9) in zmagi nad Inles Rikom (12 : 10) uvrstila v polfinale državnega prvenstva. Tam so fantje, rojeni leta 1992 in 1993, po podaljških premagali Celje Pivovarno Laško (16 : 14) in nato še enkrat izgubili z domačini, ekipo Kopra, z rezultatom 19 : 13. Poraz je varovancem trenerja Volkarja onemogočil vstop v finale. Kljub temu pa 5.-6.mesto v državi pomeni izvrsten dosežek. Letos je v tem tekmovalju nastopilo 31 ekip. Sicer pa lahko podatke o vseh klubskih ekipah in še o marsičem najdete na klubski spletni strani z naslovom www.svis-klub.si.

V »rokometnem letu« so tudi dosežki SVIŠ-a več kot enkratni. V skoraj 50-letni rokometni zgodovini na tleh naše občine bomo tako lahko v prihodnji sezoni v domači dvorani spremljali številne zvezdnike slovenskega (beri: svetovnega) razreda v bojih za prvenstvene točke. Medtem ko bodo v soboto, 8. maja, rokometiši zaključili prvenstveni del sezone, pa je pred vodstvom kluba nezavidljiva naloga: zbiranje sredstev za naslednjo »zgodovinsko« sezono ...

Lojze Grčman

JANEZ ERČULJ- STIŠKA LEGENDA POD KOŠI

Košarka je v Sloveniji že desetletja eden najpopularnejših športov, s katerim se ukvarja vse več mladine tudi v naši občini. Največ jih vodi v Košarkarskem klubu Grosuplje, pri katerem je svojo pot začel tudi Janez Erčulj iz Gabrja pri Stični. Toda Janez je začel tam trenirati že pred tremi desetletji, ko se je po naših igriščih nekoliko resneje vadilo le rokomet in nogomet.

Košarko je začel igrati na stiškem igrišču, še posebej po letu 1970, ko je tedanja jugoslovanska reprezentanca v Ljubljani premagala tudi ekipo ZDA in osvojila naslov svetovnih prvakov. To je dalo takratni mladini veliki polet. Janez pravi, da je bilo v Stični včasih treba čakati tudi po celo uro, da si prišel na vrsto za igro. A splošno navdušenje je kmalu splahnelo in pod koši so vztrajali le še najbolj zagreti. Pravi, da mu je bil glavni motiv, da je začel trenirati košarko, gledanje bivše »jugo« košarkarske lige, ki je bila takrat gotovo najboljša v Evropi.

Trenirati je začel leta 1974, v času srednješolskega izobraževanja, v Grosuplju. Tri leta je igral tam v ljubljanski območni ligi, nato pa je prestopil v Trnovo, ki je v tedanji Jugoslaviji igralo v 1. slovenski ligi. Dve sezoni je igral pri Trnovem, kjer je predvsem 2. sezono igral odlično, in čeprav so bili njegova glavna specialnost skoki in blokade, dosegal več kot 20 točk na tekmo. V tem času mu je najbolj ostala v spominu tekma v Sežani pred 1500 gledalci, ko je igral proti Hilariju Brezcu (oče znane košarkarja Primoža Brezca), ki je bil visok več kot dva metra. Pravi, da mu njegova višina ni delala pretiranih težav, tako da ga je celo preskakoval. Za bralce bo zagotovo zanimiv podatek, da je Janez s svojimi 198 centimetri igral na položaju klasičnega centra, saj so bili takrat dvometraši velika redkost. Najvišji igralec, proti kateremu je igral,

je bil pokojni Bunderla, ki je takrat meril izjemnih 210 cm. Danes so igralci Janezove velikosti večinoma branilci oz. kvečjemu krila.

Višek kariere je nato pri dobrih dvajsetih letih dosegel s prestopom v Ježico, kjer je igral dve leti. Ježica je igrala v tedanji 2. jugoslovanski ligi zahod, kjer so igrali že zelo kvalitetno košarko. Ne smemo pozabiti, da je nekaj sezon v

legendo in donedavnim selektorjem slovenske reprezentance. Po vojski eno leto ni treniral, ker preprosto ni imel avtomobila, da bi se vozil na treninge, nato pa je v sezoni 1983/84 začel igrati v Trebnjem, v 2. slovenski ligi, kjer je igral do leta 1990. Do leta 1997 je igral še v Grosuplju, v 3. slovenski ligi, in tam, kjer je aktivno športno pot začel, le-to tudi končal.

Janez Erčulj pri KK Trnovo v sezoni 1978/79, stoji pod košem s št. 8

osemdesetih letih v tej ligi igrala tudi ljubljanska Olimpija. V tem obdobju mu je najbolj v spominu ostala tekma v Dubrovniku, predvsem po udobju (na tekmo so šli z letalom, stanovali so v hotelu A-kategorije ...), kar je po svoje odražalo pomembnost in kvaliteto tedanje 2. »jugo« lige.

Po dveh letih pri Ježici je leta 1981 odšel služiti vojaški rok. Iz tega časa mu je najbolj ostalo v spominu igranje na prvenstvu ljubljanskega armijskega območja, kjer je v ekipi igral skupaj s Slobodanom Subotičem, košarkarsko

Vendar njegovo navdušenje nad košarko še ni pošlo. Že leta 1996 se je s svojo ekipo Kremenčkovi vključil v novoustanovljeno občinsko košarkarsko ligo – trojke, v kateri s svojima sinovoma Maticem in Žigo ter soigralci predstavlja (pre)visoko oviro za vse. Tako so osvojili že nekaj naslovov občinskih in medobčinskih prvakov. Pri 46 letih je še vedno izjemno vitalen in se brez težav kosa z dvajset do trideset let mlajšimi igralci.

Simon Bregar

KOŠARKARSKA OBČINSKA LIGA 2004

KRIŠKA VAS OSTAJA NA VRHU

Končan je spomladanski del občinske lige v košarki – trojke. Tekmovanje je letos posebej zanimivo, saj nastopa zelo solidno število ekip, pa tudi kvaliteta igre je na visoki ravni. Prve tri ekipe so zelo močne in do konca jesenskega dela se lahko vrstni red še popolnoma spremeni.

Trenutna lestvica (po spomladanskem delu) za leto 2004:

Št.	Ekipe	8 tek.	7 zm.	1 por.	15 točk, koš razl.	163 : 129	+ 34
1.	Kriška vas*	8	7	1	15	167 : 107	+ 60
2.	Kremenčkovi	8	6	2	14	164 : 129	+ 35
3.	Friz. salon Ona-on	8	5	3	13	153 : 144	+ 9
4.	Čebelarstvo Perko	8	3	5	11	139 : 157	- 18
5.	Šentvid**	8	3	5	11	143 : 148	- 5
6.	Mesarstvo in trg. Maver	8	1	7	9	118 : 161	- 43
7.	ŠSD Josipa Jurčiča	8	0	8	8	96 : 168	- 72

* Kriška vas je pred ekipo Kremenčkovi, ker je dobila medsebojno tekmo.

** Ekipa Šentvid je iz istega razloga pred ekipo Mesarstvo in trgovina Maver. Nadaljevanje lige sledi konec oktobra, v končnico pa se uvrstijo najboljše štiri ekipe.

Za spomladanske prvake – Kriško vas – igrajo: Jernej Strnad, Andraž Ulčar, Gašper Gros, Boštjan Žlogar, Dušan Strnad, Miha Virant, Gregor Omahen, Milan Strnad in Simon Strnad.

Simon Bregar

STK KOALA OBVEŠČA

Dragi športni navdušenci! Teniški klub Koala je odprl štiri igrišča za tenis, rolanje, košarko, nogomet in še kaj v športnem centru Vita v Trebnjem. Trudili se bomo z organizacijo teniških, nogometnih, košarkarskih in drugih turnirjev ter prireditiv. Veliko pozornost bomo posvetili različnim teniškim tečajem, tudi v vrtcu in šoli. Dejavnosti se bodo razen v Trebnjem odvijale tudi v Višnji Gori. Teniška šola se bo začela po prvem maju.

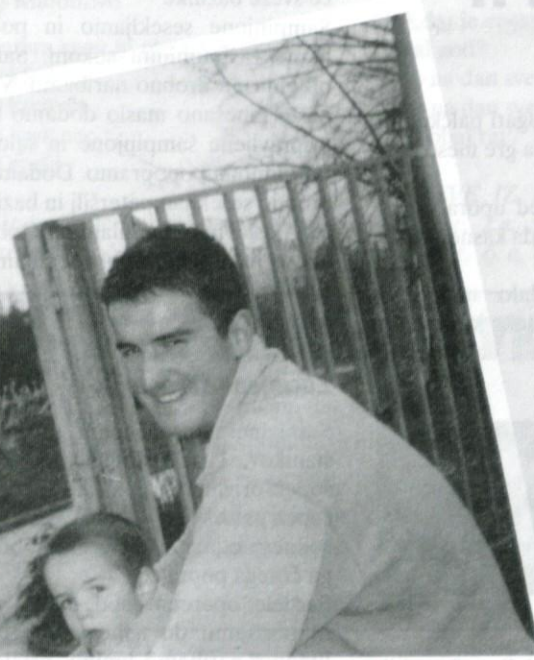
Teniški klub Koala bo organiziral tudi teniško ligo; rok za prijavo je predvidoma do 5. maja, tekmovalje pa se bo začelo predvidoma 15. maja 2004. Vse informacije o prireditvah, šoli in drugih novostih si lahko ogledate na spletni strani www.koala-sport.com.

Dobite nas po telefonu na št. 07/30 44 988 in 041 791 888 ali pa na spletni strani www.koala-sport.com.

Zelo veseli bi bili vaših želja in predlogov, ki nam jih lahko sporočite na naš elektronski naslov: koala@koala-sport.com.

STK Koala

Nekoč
bodo
mojstri

šestka je zakon

Za peke, tako mlade kot že zrele mojstre, velja, da so njihova oblačila bela kot moka, bele pa so tudi njihove roke, polne finega in dragocenega žitnega prahu. Sedemnajstletni Nejc Grum, iz Lipoglava pri Grosupljem, bodoči mladi pek, pa ima včasih kar črne roke. Na njegovi šestki, kot se na kratko imenuje Tomosov motor APN6, se namreč vedno kaj pokvari. Brez skrbi, ko se mladi štipendist Pekarne Grosuplje posveti ročnemu delu, ki ga ima najraje – oblikovanju testa, so njegove roke spet popolnoma čiste in snežno bele.

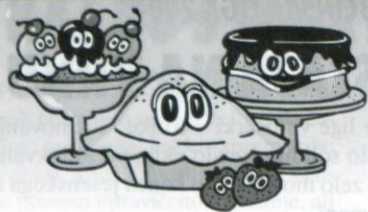
Mladi fantje se veliko družijo in Nejc je prav tak, saj se s prijatelji pogosto zberejo in gredo "žurat", čez dan pa najraje igrajo nogomet ali vržejo na koš.

Temnolasi Nejc rad tudi smuča, vsekakor pa največ časa preživi na svoji šestki. Včasih ga sicer pusti na cedilu in mora svoj motor popravljati, vendar pravi: "Šestka je zakon!" Se posebno prav mu pride, ko se z njo pripelje do postaje, od koder ga avtobus odpelje v Ljubljano v šolo. Najbrž je ne bo postavil v kot niti tedaj, ko bo že imel izpit za avto.

"Da bom šel za peka, sem vedel že od četrtega razreda. Š šolo smo šli na ogled pekarne in takoj sem se navdušil nad delom pekov," pravi Nejc. "Najbolj me je pritegnilo ročno delo. Všeč mi je bilo, kako so mojstri mesili in oblikovali testo," dodaja. Zato je delo s testom še danes njegovo najljubše opravilo. Tudi zato, ker včasih pozabi pogledati, ali je kruh že pečen. Se dobro, da mu bo v grosupeljski pekarni pri tem pomagal najsodobnejši računalnik.

Poln je mladostne energije in dela z veseljem. Zelo odraslo pa pove: "Pri mojem bodočem poklicu se mi zdi najpomembnejše, da se naučim delati s testom in da sem samostojen," kar pa so glavne odlike dobrega peka.

Pekarna
Grosuplje

Gospodinjska stran

JEDI NA ŽARU

Pomladansko vreme in narava nas vabita na topel sonček, da si lahko privoščimo malo počitka in zdravo, okusno kosilo z žara. Tudi doma na vrtu ali terasi si lahko postavimo žar in povabimo prijatelje.

Pečenje na žaru je eden najstarejših in tudi najbolj zdravih načinov pripravljanja jedi, prav zaradi majhne porabe maščob, ki jo včasih lahko popolnoma opustimo. Vendar pri teh užitkih ne smemo pretiravati, kajti v dimu žerjavice so tudi zdravju škodljive snovi. Tu in tam pa se lahko brez skrbi in pomislekov predamo enkratnemu naravnemu okusu jedi z žara.

Žari in pripomočki za pečenje

Na voljo so nam žari z vgrajenim električnim raznjem, veliko pa je takih na oglje, ki imajo tudi to možnost, da po želji vgradimo raženj, ki deluje na baterije ali elektriko.

Pripomočki pri pečenju morajo biti pravilno izbrani; predvsem morajo imeti dolge ročaje, da roke ne pridejo preblizu vročine. Nujne so klešče, s katerimi obračamo meso. Paziti moramo tudi pri izbiri čopiča za premaz mariniranih jedi, ker le-ta ne sme biti plastičen. Narejen naj bo iz naravne žime.

Če se bomo odločili za pečenje na žaru doma, moramo biti previdni predvsem pri tem, da ne bomo ovirali sosedov z našim hrupom; še bolje pa bo, če jih preprosto povabimo zraven. Če pa kurimo v naravi, se moramo prej pozanimati, kje so za to primerni prostori, da ne ogrožamo požarne varnosti.

RECEPTI

Nabodala

Preden začnemo oblagati palčke, jih namažemo z oljem, da gre meso kasneje lažje dol.

Lesena nabodala pred uporabo namočimo v mrzli vodi, da kasneje lažje prenesejo vročino.

Sestavine za nabodala narežemo vedno na približno enake kose in jih stisnemo tesno skupaj, da ostanejo sočni.

Sestavine:

1 kg govedine ali svinjine, 8 tankih rezin prekajene slanine, 500 g majhnih čebul, 8 trdih paradižnikov, 12 zelenih feferonov (iz kozarca, pekoči ali nepekoči), 4 žlice olja, 4 stroki česna, poper, mleta paprika

Meso narežemo na koščke in pripravimo še ostalo zelenjavo. Kocke mesa, paradižnika, čebule, slanine in feferonov izmenično natakemo na naoljena nabodala in jih zložimo v posodo iz alu folije. Olje zlijemo v majhno posodo, olupljen česen stisnemo v olje, popoprano in dodamo papriko. Nabodala pečemo na vseh straneh 30–35 minut, vmes jih večkrat premažemo z oljno mešanico.

Gobovo maslo

Sestavine: 100 g šampinjonov, 1 žlička limoninega soka, 2 srednje veliki šalotki, 250 g zmehčanega masla, sol,

beli poper, 1 šopek peteršilja, 4 vejice sveže bazilike

Šampinjone seseklamo in pokapljamo z limoninim sokom. Šalotki olupimo in drobno naribamo. V penasto zmešano maslo dodamo tako pripravljene šampinjone in šalotko. Posolimo in popoprano. Dodamo še drobno sesekljan peteršilj in baziliko ter postavimo na hladno. Gobovo maslo je posebej dobro z ribami in zelenjavo, pečeno na žaru.

Začinjene sardele

Sestavine: 16 očiščenih sardel ali slanikov, 1 neškropljena limona, 1 šopek origana ali 3 žličke suhega, 1 šopek peteršilja, 4 stroki česna, 6 žlic sojinega olja, pol žličke grobo mletega črnega popra

Sardele operemo pod mrzlo vodo in obrišemo do suhega. Operemo limono, naribamo lupino, ostalo pa narežemo na rezine. Česen, peteršilj in origano drobno seseklamo, dodamo limonino lupino in zmešamo z oljem in poprom. Sardele znotraj in zunaj premažemo z oljno mešanico. Napolnimo jih z limoninimi rezinami in položimo v mrežico ali posodo iz alu folije. Na vsaki strani jih pečemo 5–8 minut (slanike malo dlje, do 14 minut). Vmes jih lahko premažemo še z ostankom oljne mešanice.

Kurivo

Za žar največkrat uporabljamo oglje ali brikete, pri katerih se razvije veliko večja vročina, zato jih uporabljamo samo v večjih žarih, kjer lahko spreminjamo višino rešetke.

Načeti vreč z ogljem ne puščajmo odprtih, ker vlečejo nase vlago in so potem težje vnetljive.

Pozor: Nikoli ne smemo uporabljati starega papirja in starega oglja, ker oboje pri gorenju povzroča nastajanje strupenih plinov, ki se dvigajo skupaj z dimom in usedajo na jedi na rešetki.

Zakuriti moramo, preden so vsi zbrani okoli nas, torej kakšno uro pred tem. Kurivo moramo zložiti na sredino žara, na kupček. Če po 10 do 15 minutah še vedno ne zagori, si pomagamo z mehomo ali zloženim časopisom. Preden začnemo peči, mora biti oglje popolnoma razžarjeno in pokrito s tanko plastjo pepela. To zadostuje za manjšo količino jedi. Če pa bi radi spekli večjo količino, moramo z lopatko razgrebsti razžarjeno oglje in dodati novega. Ko se razžari, pokrijemo s plastjo pepela. Šele sedaj lahko položimo rešetko, sicer bi postala sajasta, kar spet škodi jedem.

Žar je pripravljen za pečenje, ko lahko pridržite roko slabi dve sekundi nad rešetko. Ko dodajamo razne marinade za izboljšanje okusa jedi, moramo biti previdni, da ne kaplja v žerjavico in zagori. Pri tem namreč lahko nastanejo zdravju škodljive snovi.

Vir: Gruner Antje, Jedi na žaru

Nasveti za čiščenje

☐ Kurivo pustimo v posodi, dokler ne zgori in se ohladi.

☐ Vročega pepela ne mečemo v plastično vedro ali vrečo, ker se lahko vname.

☐ Žar na začetku lahko obložimo z alu folijo in na koncu s to folijo odstranimo še pepel.

☐ Rešetko najlažje očistimo z močno žično krtačo ali s stekleno volno.

Polnjena čebula

Sestavine: 4 velike rdeče čebule, 4 jajca, sol, poper

Čebulam odstranimo zunanji olup in jih prečno prerežemo malo nad polovico. Sredico izdobljemo in jih oblikujemo v posodico. Notranjost čebule solimo in popoprano, nato vanjo ubijemo jajce (kot na oko). Pokrijemo jo s kapico in pečemo na žaru, dokler jajce ni pečeno.

Na žaru lahko pečemo vso zelenjavo, v celem kosu ali narezano na rezine. Paradižnikom lahko dodamo sir ali mletno meso, prav tako lahko naredimo zelenjavna nabodala iz paradižnika, bučk, oliv, sira, solate, čebule, česna ...

VRTNARJENJE

☐ Od srede maja pa do junija je najprimernejši čas za pripravo nove trate in obnavljanje stare. V poletni vročini trava ne bo vzkalila, zato bo priložnost za sajenje spet šele ob koncu avgusta.

☐ Po vzkalitvi bomo morali posevek razredčiti, ker bo večina sadik preveč skupaj. Vsakič moramo odstraniti najšibkejše rastline.

☐ V maju moramo tudi zaščititi mlade rastline pred mrazom, kratkotrajnimi ohladitvami ali nočno zmrzaljo. Za zaščito uporabljamo samo za ta namen izdelane folije ali tkanine, saj le-te prepuščajo vlago in zrak.

☐ Postavimo tudi opore za paradižnike, še najbolje, preden paradižnik posadimo; če paradižnik že raste, moramo biti previdni, da s palico ne poškodujemo korenin.

☐ Paradižnik moramo saditi vsako leto drugam, da se ne bi okužil s plesnijo.

☐ Maja sejemo in sadimo na prosto tudi večino poletnih cvetlic (ognjič, ivanjščice, kitajski nagelj, lobelije, žametnice).

☐ Občutljivejši rože (gomoljaste begonije, heliotrop, vodenke, črnooka suzana in kobeja) postavimo na okna in balkone šele po »ledenih možeh«.

»LEDENI MOŽJE«

To so dnevi od 12. do 14. maja, ki so po cerkvenem koledarju posvečeni svetnikom Pankraciju, Bonifaciju in Servaciju. Ti so med ljudmi znani kot ledeni možje. Sloves prinašalcev slabega vremena se jih drži še iz 19. stoletja, ko so bile precej hude pozebe, zdaj pa jih je v zmerno toplen podnebjju vse manj.

REZULTATI UDELEŽENCEV IZ NAŠE OBČINE NA 15. OCENJEVANJU

Dobrote slovenskih kmetij na Ptujju 2004

ZNAK KAKOVOSTI	Kmetija Erjavec Gorenja vas	jabolčni kis
Zlato priznanje	Kmetija Erjavec Gorenja vas	jabolčni kis slivova marmelada suha jabolka – olupljena suhi hruškovi krljji
Srebrno priznanje	Marta Okorn Pristava nad Stično	orehova potica
	Marija Podobnik Dobrava pri Stični	orehova potica
	Kmetija Erjavec Gorenja vas	suha neolupljena jabolka
Bronasto priznanje	Marta Okorn Pristava nad Stično	pehtranova potica
	Marija Podobnik Dobrava pri Stični	makova potica
	Ani Čož Leskovec	žganje iz hrušk
	Zofija Fajdiga Temenica	cviček

Čestitke vsem dobitnikom priznanj!

Nataša Erjavec

Gospodinjsko stran pripravlja: Nataša Erjavec

KLASJEV KRATKOČASNIK

NAGRADNA KRIŽANKA

FOTO - VIDEO - STUDIO
Barvno in črnbelo fotokopiranje
TRAVNIK

Izmed prejetih križank smo pod budnim očesom stroge komisije izžrebali srečno nagrajenko, ki je poslala pravilno rešeno križanko. Nagrado, ki jo prejme **Jožica Medved, Cankarjeve brigade 28, Ivančna Gorica, podarja PAPIRNICA FEGLI.**

Pred nami pa je že nova nagradna križanka. Pravilno rešeno pošljite na naslov uredništva: Časopis Klasje, Ulica II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, do 20. maja 2004. Ne pozabite pripisati svojega naslova in davčne številke.

Nagrado tokrat podarja Foto - video - studio TRAVNIK.

SESTAVIL MARKO BOKALIČ	MITJA PETKOV-ŠEK	MESTO V ZAH. ROMUNLIJI	V SOPARI KUHANA MOČNATA JED	SAMO-STOJNI PODJETNIK	ZAHODNI SOSED BRITANCEV	TETA IZ ZGODB TONIJA GASPERIČA	NAKUP BLAGA NA TUJEM	KOLIČINA Z ENOTO KILOGRAM
NAJVEČJA MOGOČA MERA ALI KOLIČINA								
ORODJE, PRIPOMOČEK								
LJUBLJANSKO LETALIŠČE	ALJAŽ PEGAN			GRŠKI BOG LJUBEZNI				
	OZEK ŽLEB V DESKI			OBVODNA VRBA				
RAČUNAL. OBLIKOV. MATEVŽ BOKALIČ	KOS BLAGA NA MIZI KAMION		RIMSKA ŠTIRICA SUHA PUŠCAVSKA STRUGA					
TRNOVA PALICA								
PREPREKA, BARIERA				EVROPSKA OTOŠKA DRŽAVA	RDEČA CVETICA MED ŽITOM			
VPITJE, VREŠČANJE			ZNANILEC OGNJA					
			DROBNE ŽICE					
SOSEDI ČRKE M			NAJVIŠJA ŽIVAL SMUČ. TEK S STRELJANJEM					
JUDOVSKI VERSKI VODITELJ OTTO LESSING				STISKAČ		PRIČA KOVANJE IZHODA IZ TEŽKE SITUACIJE	TUJI PROIZVAJALEC PRALNIH PRAŠKOV	
				VALUTA V EVROPSKI UNIJI				
SREČANJE CEST	HOBI ČUSTVEN ČLOVEK					MAGNETO-FONSKI TRAK PO ANGLEŠKO		
			VODA PO LATINSKO					
			STROJ ZA ŽETEV			DRUGO NAJVEČJE ALŽIRSKO MESTO		
NAŠ PREMIER (ANTON)		DEJAVNIK, ČINITELJ		POLAKRILNO UMETNO VLAKNO	BALKON PRI ALPSKI HISI PAVLA JESIJA			
NAZIV		NEGATIVNA OCENA, CVEK						
		ŠPANLIJA						
LJUBLJANSKO POKOPALIŠČE		ZMOGLJIVOST				ČRKA L		
		ODPRTINA V ZIDU				ZAZNAVA S PRSTI		
AVSTRIJ. REKA, KI IZVIRA V SVIČI		OBNOVITEV			ITAL. DRAMATIK (DARIO) JADRANSKI OTOK		ITAL. PISATELJ (UMBERTO)	REŽIM
		VODNA ŽIVAL S KLEŠČAMI						
ŠTIRICA			VRH V JUŽ. MAKEDONIJI ELTON JOHN					
ZVEČENJE TOBAKA								MAJHNE GOSI
EDVARD KOČBEK		JEZDNA IN VPREŽNA ŽIVAL						DIAMETRALNO NASPROTJE

SMEŠNICA

Zgodilo se je, da sta se župnik in voznik avtobusa poslovila s tega sveta in hkrati stopila pred božje razsodišče. Sveti Peter, nebeški ključar, je voznika pri priči spustil v nebesa, župniku pa je velel, naj malo počaka. Duhovnemu možu, ki je vse življenje posvetil veri, se je to kajpak za malo zdelo, zato je svetega Petra prosil za pojasnilo. »Veste,« je razložil nebeški ključar, »po naših informacijah je med Vašo pridigo v cerkvi večina ljudi dremala, med šoferjevo vožnjo pa so se potniki kar naprej križali.«

KVIZ

- Katero podjetje bo letos praznovalo svojo polstoletnico?
 - Sinoles
 - Rašica
 - Livar
- Kako so svojčas uradno imenovali Novo mesto?
 - Leopoldovo
 - Friderikovo
 - Rudolfovo
- Katera snov je glavna surovina za steklo?
 - kremen
 - apnec
 - grafit
- Kje je tretje potresno najbolj nevarno območje v Sloveniji?
 - v okolici Maribora
 - v okolici Črnomlja
 - v okolici Brežic
- Koliko nadangelov navaja krščanski nauk?
- Kateri od treh vokalov je v našem govoru najmanj spremenljiv?
 - o
 - e
 - a
- Kdaj je cesar Franc Jožef praznoval god?
 - na dan svetega Jožefa
 - na dan svetega Frančiška
 - obakrat

REŠITVE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE: 1. c, 2. a, 3. naj ostane skrivnost, 4. c, 5. c, 6. a, 7. c

UGANKE ŠALJIVKE

- Čim dlje gre, večja je.
- Pridno pometa, a nikoli nič ne računa.
- Bolnik ga ima premalo, lenuh pa preveč.
- Čeprav dobroto prinaša, ga zvezanega domov pripeljejo.
- Nič ne hiti, vendar dosti ulovi.

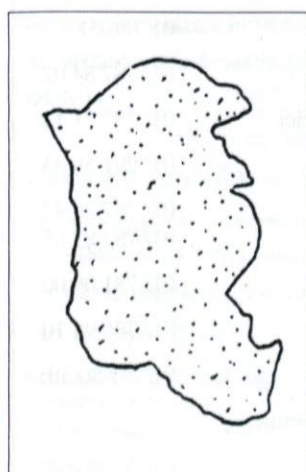
ODGOVORI: 1. laž, 2. burja, 3. spanec, 4. žitni snop, 5. past

LAHKA KRIŽANKA S POPUSTOM

Daje odgovor na vprašanje, česa smo imeli v letošnjem aprilu veliko nad glavo. Odgovor daje rešena križanka v poudarjenem navpičnem stolpcu.

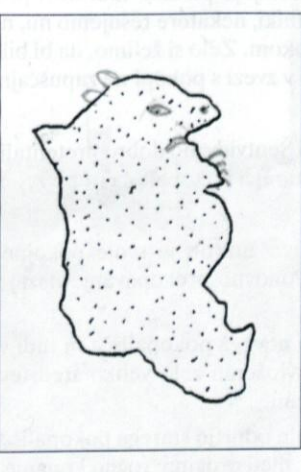
		"M		
V				
				H
				M
		"O	L	

- VODORAVNO:
- mamilo,
 - dveri,
 - vrtno drevo,
 - del čevlja,
 - neuspeh,
 - najvišji vrh v občini

KATERA OBČINA JE TO?

Kdor je vzel v roke zemljevid slovenskih občin, je kaj hitro našel skupnost, ki jo ponazarja objavljena silhueta. To je Ig, občina in kraj z najkrajšim imenom na Slovenskem. Tisti, ki radi dajete duška svoji oblikovalski domišljiji, ste gotovo rešili tudi drugo nalogo, saj se rešitev kar ponuja. Mene ižanska občina po obliki močno spominja na medveda. To se lepo ujema z razmerami na terenu, ker se kosmatinec iz obsežnih krimskih in mokrških gozdov večkrat pojavi na Ižanskem. »Predelava« v medveda ni bila težka: dodal sem le nekaj pik in črtic za uhlje, oči in nosnice in sem dobil ižansko mrcino. Če vas je volja, se poigrajte tudi vi. Vendar upoštevajte pravilo: čim manj dodajanja in čim več ustvarjalne domišljije.

L S IŽANSKI KOSMATINEC

OBRISI IŽANSKE OBČINE

ZAHVALA

Tiho, kot je živela, se je od nas v 83. letu starosti poslovila naša mama, sestra, babica in prababica

JULIJANA MIRTIČ

iz Žabjeka 17, Višnja Gora

Prisrčno se zahvaljujemo vsem za darovano cvetje, sveče in tople besede sožalja. Hvala njenemu dolgoletnemu osebnemu zdravniku dr. Zupančiču in za lajšanje bolečin ob njeni zadnji uri dežurni zdravnici dr. Čampovi. Hvala tudi cerkvenim pevcem iz Višnje Gore, pevcem iz Šentvida pri Stični, družini Perpar, g. župniku Boštjanu Modicu, Društvu upokojencev in Zvezi borcev Višnja Gora.

Posebna zahvala vsem sorodnikom, zlasti pa številnim prijateljem in znancem iz Sp. Pirnič, ter sosedom, ki ste jo imeli radi, jo spoštovali, se od nje poslovili in jo pospremili na njeni zadnji poti. Prosimo, ohranite jo v lepem spominu.

Vsi njeni

ZAHVALA

V 81. letu nas je nepričakovano zapustil naš dragi mož, oče in dedek

FRANC ZUPANC

iz Znojil pri Krki

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in vaščanom, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, izrekli sožalje, darovali cvetje in sveče ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala tudi g. župniku za opravljen pogrebni obred, pevcem za zapete žalostinke in g. Pečjaku za poslovilni govor.

Žalujoci vsi njegovi

V pomladnem dnevu je utihnil tvoj glas, obstalo je tvoje srce, ostali so sledovi pridnih rok in kruto spoznanje, da se ne vrneš več.

V 72. letu starosti je tiho odšel od nas naš dragi mož in oče

ANTON GREGORIČ

po domače Hočevarjev Tone iz Primče vasi 17

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in mašne namene ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Zahvalo izrekamo g. župniku za lepo opravljen obred in poslovilne besede, fantovskemu zboru za ganljivo petje, pogrebnikom, cerkvenemu zboru, ministrantom ter vsem ostalim.

Žalujoci njegovi domači

Mar prav zares odšla si tja, v neznano? Kako je mogla, ko smo mi še tu? Nositi moramo vsak svojo rano molče, da ji ne zmotimo miru. (S. Makarovič)

ZAHVALA

V neskončni žalosti nas je mnogo prezgodaj v cvetu mladosti zapustila naša draga hči, sestra, teta, nečakinja in sestrična

MARIJA GARBAS ml.

iz Kriške vasi

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste počastili njen spomin, v težkih trenutkih sočustvovali z nami ter nam stali ob strani. Zahvaljujemo se sosedom, prijateljem in znancem za iskrene besede sožalja, darovano cvetje in sveče ter darove za svete maše in cerkev.

Hvala Zdravstvenemu domu Ivančna Gorica, posebej dr. Gomziji, Onkološkemu inštitutu ter patronažnemu osebju iz Ivančne Gorice, posebej še patronažni sestri Marici Kastelic, ki ste ji pomagali lajšati bolečine v njenih težkih trenutkih. Hvala Marku Virantu za lepe poslovilne besede, mešanemu cerkvenemu pevskemu zboru iz Višnje Gore, stiškemu opatu dr. Antonu Nadrahu ter vsem duhovnikom za lepo opravljen obred.

Hvala vsem, ki jo boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoci vsi njeni

ŠENTVIŠKO POKOPALIŠČE

KRAJANOM KRAJEVNIH SKUPNOSTI ŠENTVID PRI STIČNI, DOB PRI ŠENTVIDU, TEMENICA IN SOBRAČE

V zadnjem času je prišlo do mnogih polemik in aktivnosti v zvezi s pokopavanjem na novo in na staro pokopališče. Nekateri si želijo, da bi ponovno odprli staro pokopališče, drugi nasprotno. Zato tudi člani sveta KS Šentvid čutimo dolžnost, da seznanimo krajanse s svojimi stališči in predlogi.

Pa si najprej osvežimo spomin. V preteklosti smo se krajanse srečevali z veliko problemi: socialnimi, komunalnimi, gospodarskimi in drugimi. Seveda smo jih z voljo in trudom veliko tudi skupaj rešili. Eden večjih problemov je bilo pokopališče. V tem času je bilo slišati zelo veliko kritik in negotovanja že pri vsakem pokopu, kajti pokopališče je z leti postalo premajhno, grobovi prenatrpani, prostora za nov grob pa praktično ni bilo. Grobove so lahko kopali samo ročno in velikokrat je bilo treba izkopano zemljo zmetati na sosednjega. Ker je bilo negotovanja vse več, se je pokazala potreba po izgradnji novega pokopališča. Tako so svetniki omenjenih krajevskih skupnosti ustanovili pokopališki gradbeni odbor. Ta je takoj pristopil k izgradnji novega pokopališča. Z veliko truda in s pomočjo krajanov, občinskih organov, pa tudi zaradi skupne volje vseh je v Šentvidu nastalo novo urejeno pokopališče. V ponos vseh krajanov je bil na njem postavljen križ, škof pa ga je tudi blagoslovil. Novembra leta 1999 je bilo novo pokopališče po sprejetju odloka Občine Ivančna Gorica odprto, staro pa je bilo zaprto 31. decembra 1999.

S to odločitvijo so se tako svetniki kot krajanse krajevskih skupnosti Šentvid, Dob, Temenica in Sobračé strinjali. Nasprotovanj v zvezi s tem praktično ni bilo. Zato se sprašujemo, kako so nekateri lahko danes tako spremenili mnenje v zvezi s tem. Kajti v zadnjem času so nekateri krajanse izrazili potrebo po ponovnem odprtju starega pokopališča. Najprej je bila želja, potem zahteva. Pobudniki so predvsem iz KS Temenica, Dob in Sobračé. Ustanovili so iniciativni odbor, ki je postal zelo aktiven. Preko svojih občinskih svetnikov je začel pritiskati tako na občinski svet in župana kot na krajanse; le-te je s svojimi (po naše z enostranskimi) argumenti prosil za podpis peticije o ponovnem odprtju starega pokopališča. Pri tem se člani odbora niso ozirali ne na protiarumente ne na nastanek novih problemov v zvezi s tem. Njihovi argumenti so v glavnem čustvene narave, saj želijo imeti tudi morebitne novoumrle družinske člane v grobu že pokopanih. Seveda je to želja nas vseh. Ni ga človeka, ki ne bi želel, da sta oče in mati pokopana skupaj. Ampak vedeti je treba: želje so eno, realnost nekaj drugega. Spremembe se dogajajo v vseh generacijah, nastajajo pa zato tudi novi problemi. Nekateri so rešili naši predniki, nekatere rešujemo mi, nekatere pa bomo pustili našim otrokom. Zelo si želimo, da bi bilo teh čim manj. Zato tudi problema v zvezi s pokopi ne zapuščajmo zanamcem.

Člani sveta KS Šentvid smo dobro pretehtali argumente o ponovnem odprtju starega pokopališča in zavzeli naslednja stališča:

1. Veliko svojcev umrlih je svoje pokojne prekopalo na novo pokopališče. Ponovno prekopavanje nazaj bi preraslo vse meje normale.
2. V izgradnjo novega pokopališča in tudi v sanacijo (odvodnjanje) je bilo vloženi zelo veliko sredstev, zato naj le-to služi svojemu namenu.
3. Pri ponovnem odprtju starega pokopališča bi nastalo zelo veliko problemov, med drugimi: ročno kopanje, vzdrževanje in s tem večji stroški, ki jih KS Šentvid ne zmore.

4. Nove norme o velikosti (globini) grobov na starem pokopališču praktično ne moremo zagotoviti.
5. Ena glavnih prioritet je izgradnja sodobne mrliške vežice na novem pokopališču.
6. Zadnje čase prihaja do pritiskov krajanov na nas svetnike, češ naj ne spreminjamo odločitve.
7. Svet KS Šentvid pri Stični je izvedel glasovanje o ponovnem odprtju starega pokopališča. Od 13 svetnikov jih je bilo 11 proti odprtju, 1 je bil vzdržan in 1 za odprtje.

Zaradi navedenih dejstev smo proti odprtju starega pokopališča. Zato v zvezi s tem ne sprejemamo nobenih dodatnih del, vzdrževanja, organizacije in finančnih sredstev pri morebitnih pokopih na staro pokopališče.

Na koncu prosimo tako iniciativni odbor kot vse čustveno prizadete krajanse: ne stopimo korak nazaj, ampak dva naprej. Vložimo vso energijo za izgradnjo nove mrliške vežice. Nekateri prehode delamo s težkim srcem, lažje pa nam bo, če pomislimo, da se s temi problemi ne bo treba soočati našim otrokom in vnukom.

Mislimo, da je vsem jasno, s kakšnimi problem bi se soočali pri ponovnem odprtju starega pokopališča. Zato upamo, da se z nami strinjate vsi krajanse.

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI ŠENTVID PRI STIČNI

ŠTEVILKE, KI JIH POTREBUJETE

Zdravstveni dom Ivančna Gorica:	
splošna ambulanta	01/ 781 90 08
otroški dispanzer	01/ 781 90 03
ginekološka ambulanta	01/ 781 90 15
dežurna služba	050 624 071
Zobozdravstvena ambulanta:	01/ 781 90 16 01/ 786 9017
Ortodont	01/ 781 90 33
Lekarna	01/ 787 71 53
Policijska postaja Grosuplje	01/786 31 22
Policijska pisarna v Ivančni Gorici	01/ 787 84 02
Veterinarska postaja v Ivančni Gorici	01/ 787 71 11
Železniška postaja	01/ 291 59 33
Občina Ivančna Gorica	01/ 787 76 97 01/ 787 83 85
Upravna enota Grosuplje	01/ 781 09 00
Krajevni urad Ivančna Gorica	01/ 786 95 10
Center za socialno delo Grosuplje	01/781 80 50
Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, kmetijska svetovalna služba, enota Ivančna Gorica	01/ 786 93 10

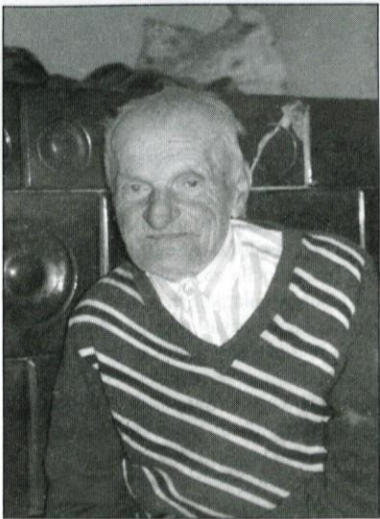
POGREBNE STORITVE - JANEZ PERPAR S.P.
Zaboršt 16, Šentvid pri Stični, tel.: 041 785 113 in 041 647 380

Siva stran

Ljudje z začetka preteklega stoletja

✿ (1900 – 1920) ✿

FRANCE MAVER, GAŠPERJEV IZ TOLČAN

Po dolgem času sem med našimi devdesetletniki spet našel fanta. To je Gašperjev France iz Tolčan. Naš jubilat je namreč kljub dolgem življenju ves čas ostal zvest samskemu stanu. Nekaj so k temu pripomogli viharni vojskinci časi, nekaj pa trdo delo, ki je odvracalo mlada dekleta, da bi prišla katera od njih v hišo za ženo in gospodinjco.

Pri hiši je bilo sedem otrok – pet fantov in dve dekleti. Od teh je živ le še France. Dva brata je pobrala zadnja svetovna vojska, ostali pa so se raz-

kropili po svetu in si tam ustvarili družino. Po smrti Gašperjevega očeta Karla in matere Francke sta na domačiji ostala le še dva člana nekdanje številne družine: sestra Rozalija, ta je tudi ostala samska, in naš slavljenec France.

Oba sta se trdo spoprijela z delom na domačiji in peljala naprej, dokler je šlo. V najboljših letih sta redila tudi do petnajst glav živine v hlevu in obdelala vso razpoložljivo zemljo. Ko je pred dobrim desetletjem odšla pod rušo tudi sestra Rozalija, je moral osemdesetletni France močno zmanjšati dejavnost na kmetiji. Nekaj časa je še redil par repov, končno pa je Gašperjev hlev v Tolčanah ostal prazen. Vendar France ni čisto odnehal; še vedno ima pri hiši nekaj kokoši in bližnjo njivico obdelal, da imajo njegove varovanke kaj za pod kljun. Tudi drva za kurjavo si v glavnem še vedno pripravlja sam. Za vse, česar ne zmore več, pa poskrbijo Mavrovi iz sosednjih Češnjic, ki so njegovi najbližji sorodniki po očetovi strani.

France ima sicer več nečakov in njihovih potomcev. Vendar živijo daleč proč in stricu ne morejo priskočiti na pomoč pri vsakdanjih opravilih in potrebah.

Naš dolgoletnik France se je rodil 14. julija 1913. leta. Čeprav nima lastnih potomcev, se je lansko poletje ob njegovi devdesetletnici okoli Mavrove zidanice v Češnjicah zbralo lepo število voščilcev. Med njimi je bilo tudi nekaj mlajših in v oddaljenih krajih živečih sorodnikov, ki jih je naš korenjaški jubilat videl prvič v življenju.

France je, glede na razmere, v katerih je živel, dokaj razgledan človek. V veliko iz zgodovine. Tudi med zadnjo vojsko je ravnal preudarno. Pridružil se ni nobeni vojskujoči se strani. Ob večji nevarnosti se je malo skrtil, pa se je pretolkel do konca hudih časov. Njegova največja današnja težava je močno oslabil sluh in noge ga zadnje čase slabo nosijo. Rad kaj prebere. Od vsega ima najrajši časopis Družino in domači časnik Klasje. Zlasti slednjega vsak mesec nestrno pričakuje.

Ko sem odhajal, mi je dobrodušni France z domačega praga še dolgo mahal v slovo.

Klasjev Polde

Kje so fiste vodice, ki so včasih bile

STUDENEC V MALIH PECAH

Malopeški studenec na zunan nekoliko spominja na starinski grob z Jutrovega.

»Vsaka vasica ima sja vadica,« pravi ljudski pregovor. To velja kajpak tudi za Male Pece. Predniki današnjih Malopečanov so si poiskali svojo vodico v dolu na severni strani vaškega pobočja. Očitno jim je izvir veliko pomenil, ker so ga z vseh strani skrbno obložili s kamenjem in nad njim naredili celo obočno streho. Tako so preprečili zasipavanje izvira z odpadlim listjem in drugim materialom iz okolice, pa tudi voda je zaradi tega ostajala čista.

Številne generacije Malopečanov so ondi dobivale vodo za človeške potrebe in za pranje. Za napajanje živine in za kuhanje svinjske krme pa so jo dobivali iz vaških luž. To so bile z glino zatesnjene globlje kotanje, v katerih se je zbirala voda s streh in vaških potov.

K studencu so gnali živino le ob hujši suši, ko so luže povsem presahnile. Tedaj so vzeli s seboj večji škaf, v katerega so s kercem nalivali vodo.

Poleg izvira je še druga zanimivost. To je cerkvice svetega Lamberta. Njena lega je zelo nenavadna in je nedvomno povezana z izvirom. Kaže, da so ljudje to vodo imeli za zdravilno še v času, ko so jo častili kot poseben božji dar in so romali k njej. Ko so v prejšnjih stoletjih duhovni iz Šentvida hodili na žegnanjsko nedeljo v cerkvico maševat, so si po končanem obredu pogosto privoščili vodo iz malopeškega studenca in je nekaj vzeli tudi s seboj.

L S

STARI PREDPISI O OBČINAH

&1. Sedanje selske (vaške) občine naj ostanejo tako, kakor so, dokler se po postavi ne prenaré.

&2. Dve ali več selskih občin se sme v eno občino združiti tako, da niso več same svoje, če deželna vlada zarad (zavoljo) javnih vzrokov ne vpira, in če dovoli deželni odbor. A treba se je poprej zmeniti za posest in uživanje občinskih lastnin in zalog (fondov).

Na tako združevanje naj se pa ne silijo občine, če nečejo same rade.

& 3. Združene občine sme deželni odbor spet vsako posebe za samostojno napraviti, ako je vsaka izmed njih dovolj bogata, de bo lahko izpolnovala dolžnosti po postavi, dani 17. marca 1849. leta

& 6. Pod občino sme spadati vsako nepremičninsko sredstvo, samo tisti dvori, gradovi poslopja, vrti in gaji ne, kateri so namenjeni, da v njih cesar in najvišje dvorstvo stanuje ali samo časi prebiva.

Mojemu državnemu ministru je naročeno, da vse to v djanje postavi.

Na Dunaji, 17. februarja 1866. Franc Jožef, kajzer.

Po najvišjem povelju: Bernard vitez Meyer l. r.

VREMENSKE PREROKBE ZA MAJ

Če je pred Servacijem poletje, mraz popari sadno cvetje.

Meseca maja dosti dežja, jeseni pospravimo veliko blaga.

Če Zofija zemlje ne poškropi, vreme poleti prida ni.

Kadar se Urbanu sonca zahoče, bo celo poletje suho in vroče.

Slana v prvih dneh maja zorenju sadja nagaja.

Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje, d.o.o.

PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA

vam nudimo:

- izdelavo "urbanističnega dela" posebnega dela projekta
 - lokacijska dokumentacija po starih predpisih
 - izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
 - pridobitev gradbenega dovoljenja
- Najdete nas na
Taborski cesti 3 v Grosuplju
in po telefonu
(01) 781-03-20 ali (01) 781-03-28

GOVORI SE ... GOVORI SE ... GOVORI SE ... GOVORI SE ...

Ponovno se govori, da bo v Ivančno Gorico prišel Mercator ...

IZ ZAKLADNICE NAŠIH DOMOV

Lepo pozdravljeni vsi ljubitelji domačije. Današnja uganka ne bi smela biti pretežka. Zapišite ime tega pripomočka in svoje izkušnje z njim. O pripomočku naj povem le to, da je »videl« že veliko sveta. Pred davnimi leti je bil celo v Ameriki. Hvala vsem, ki ste pisali.

Leopold S.

"SEVERNA" STRAN

* ZA DOBRO VOLJO *

KAKO JE ŠTEFUC KAŠO BRANIL

V preteklih stoletjih so imeli mlečno kašo za eno najboljših jedi. Kadar so se pogovarjali o umrlem, so pogosto pristavili: »Zadnje dni je bil tako slab, da še kaše ni mogel več jesti.«

Med velikimi ljubitelji te jedi je bil tudi bajtar Štefuc. Domače delo je hitro postoril, nato pa je odhajal na dnino h drugim gospodarjem, najraje k sosedu Dolinarju, kjer so pogosto postregli s to slastno jedjo. Tisto leto so Dolinarjevi delali nov skedenj in pri njegovem postavljanju potrebovali več moških moči. Med pomagачi

je bil tudi Štefuc, kajpak ves vesel, ker je že vnaprej vedel, kaj bo za južino.

Kmalu potem, ko je pri fari zazvonilo polodne, so Dolinarjeva mati res prinesli veliko skledo pečene mlečne kaše in jo postavili na tla v travo. Tesarji in težaki so hitro posedli okoli posode in pridno zajemali. Med najbolj urnimi zajemalci je bil kajpak Štefuc, ki pa je imel s kašo globlje strateške načrte. Ko se je za silo nasitil, je vstal in pripomnil: »Kdor je božji, ta je sit.« Pri tem je računalo, da

bodo iz vljudnosti vstali tudi drugi in pustili veliko kaše za njegov kasnejši poobedeček. Toda ostali priskledniki so dobro poznali Štefucovo veliko ljubezen, zato so si pomežiknili in še bolj vneto posegali v posodo. Štefuc je nekaj časa strahoma gledal, kako se skleda prazni, potem je pa je spet poprijel za žlico, rekoč: »Meni se je tačas tudi malo poleglo.« Tako je ubogi Štefuc rešil vsaj nekaj priljubljene kaše.

L S

LXV. REKORD: DOLGI LASJE

V našem »rekorderskem« koticu smo lahko brali o najrazličnejših dosežkih naših nadvse pridnih bralk in bralcev. Med njimi je bilo doslej zelo malo presežnikov, nanašajočih se na telesne in osebnostne poteze. Zategadelj sem posebej hvaležen Olgi Ferlin iz Gabrovke in njenim staršem, ki so privolili v objavo rekorda o Olginih dolgih laseh in prispevali k popestritvi naše rubrike.

Olga je prikupna dijakinja gimnazije v Ivančni Gorici. V zgodnji mladosti je nosila bolj kratke lase, pa so jo mnogi imeli za fanta. To jo je jezilo, zato se je pred kakimi osmimi leti odločila za pričesko, ki bo že na daleč naznanjala, kaj je. V tem času se je njena bogata »griva« močno podaljšala in meri – reci in piši – meter in devet centimetrov. Na žalost se je naša rekorderka odločila, da bo z bohotnimi lasmi okrašeno glavico osiromašila in lase skrajšala. Pravi, da je z njimi preveč dela, pa tudi njene prijateljice menijo, da niso moderni. Meni, ki sem občudovalec vsega, kar je naravno, se je zdelo škoda tako lepih las, zato sem Olgo poprosil, naj s striženjem počaka vsaj toliko časa, da bo rekord izšel v našem časniku, potem pa naj zapojejo škarje, če že morajo. Iskrene čestitke za nov Klasjev rekord.

L S

UTRINEK IZ HRASTOVEGA DOLA

Bilo je ob koncu marca in lep dan je bil, ko sem se namenil v Hrastov Dol, našo najlepšo vas. Ravno sem občudoval hrastovodolsko jezerce, pa se po cesti prikolalita dve prikazni. Hodili sta po rokah in po nogah in se hkrati vrteli okoli svoje krajše osi. Ko sta se prikazni ustavili in se postavili na noge, sem ugotovil, da sta to igrivi deklici – prvošolka Andreja in drugošolka Katja, obe iz Hrastovega Dola. Z njima je bil tudi prijatelj Dominik, ki je priznal, da vrtenja telovadnega kolesa in hoje po rokah ne obvlada tako dobro kot njegovi sovaščanki. »Bovi prišli v Klasje?« sta me vprašali mladi telovadki. »Bom videl,« sem jima dejal. »Vesta, pri Klasju nikoli ne veš, kaj bo šlo v klasje.«

Vse tri prijazne Hrastovodolce sem fotografiral in jih še isti dan nagradil s spominskimi posnetki. Doma sem na skrivnem kraju poskušal posnemati obe deklici, pa mi ni šlo; najbrž sem preveč štorast. Poskusite, morda bo šlo vam. Toda nikar na cesti, je prenevarno – rajši na travniku.

L. Sever

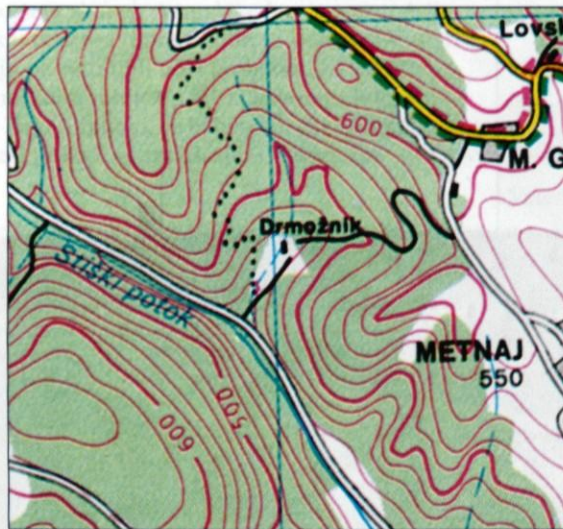

ČAŠČENA IN ZDRAVILNA MOČA

V zadnjem nadaljevanju smo na podobah arheoloških najdb iz severne Italije lahko prebrali več besed, ki jih v naših krajih še dandanes uporabljamo, zlasti če govorimo v narečju. Tu velja znova poudariti, da so napisi stari 2500 let in da so nastali v italijanskih Dolomitih, kjer je v predrimskih časih, sodeč po številnih drugih znamenjih, živel slovanski rod in si iskal zdravja in duhovne tolažbe v čaščeni vodi.

Med zapisanimi in prebranimi besedami sta tudi izraza »šajnat« (sveto) Trimožje. Besedi sta nam povsem razumljivi in smo jima z lahkoto poiskali slovensko glasovno podlago za njun nastanek in pomen. Odkritje najbrž ne bi bilo tako vznemirljivo, če ne bi ravno v naših predelih imeli nekaj voda z izvirnimi trimožjatskimi imeni in izročilom o njihovem čaščanju, segajočim malone v današnji čas. V mislih imam predvsem dve vodi: Dražanski Drmožnik in Metnjski Drmožnik. Nobenega dvoma ni, da sta obe imeni nastali iz Trimožnika, ki je doživel redukcijo prvega vokala in prehod nezvenečega v zvonec zaporniški samoglasnik (T -> D). Obe govorni spremembi sta dokaj pogosti v našem jeziku. V skupino oboževanih voda smemo vsekakor šteti še Zdravščke, Zdravjeke, Pomlajevalščke (Jarbahce) in še nekatere druge vode. Ti so izvorno trimožjat-

sko ime, temelječe na treh agregatnih stanjih vode, po vsej verjetnosti izgubili v času pokristjanjevanja. Njihove davninske bajeslovne vloge ne kaže samo ime, temveč še številna druga znamenja. Nekaj teh sem v našem podlistku že omenil, drugi pa bodo prišli na vrsto ob prvi priložnosti.

Metnjski (stiški) Trimožnik. Hidronim, ki se je nedvomno ohranil iz halštatske dobe. Na skici je označeno ime mlina. Enako ime ima tudi voda.

Pa se vrnimo k našima dvema Trimožnikoma (Drmožnikoma), ki s svojima imenoma najbolj prepričljivo pritrjujeta teoriji o naši neprekinjeni naselitvi v srednji Evropi že v stoletjih pred rimsko okupacijo. Verodostojnost njunega pričevanja še dodatno utrjuje zanesljivo izročilo o skrivnostnih čaščilih, ki so obiskovali Dražanski Trimožnik vse do začetka druge svetovne vojne. O tem bomo lahko več prebrali v prihodnjem nadaljevanju.

Dražanski Trimožnik se glasovno prav tako ujema z znamenitimi venetskimi napisi. Zanj je ohranjeno zanesljivo izročilo o skrivnostnem čaščanju, vse do časa, ki ga pomnijo starejši okoličani.

PODLISTEK

NAŠI KRAJI

ACERVO
XXXXXXX
NEVIDOJUNUH

V

PRETEKLOSTI

LEOPOLD SEVER